

Fremsat den 4. oktober 2018 af Undervisningsministeren (Merete Riisager)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om folkeskolen, lov om institutioner for almen- og gymnasiale uddannelser og almen voksenuddannelse m.v., lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse og forskellige andre love

(Obligatoriske sprogprøver i udsatte boligområder, konsekvent indgriben overfor dårligt præsterende folkeskoler og ungdomsuddannelsesinstitutioner, styrket forældreansvar gennem mulighed for standsning af børnecheck m.v.)

§ 1

I lov om folkeskolen, jf. lovbekendtgørelse nr. 1510 af 14. december 2017, med de ændringer, der følger af § 13, nr. 2 og 7, i lov nr. 1746 af 27. december 2016, § 2 i lov nr. 397 af 2. maj 2018, § 2 i lov nr. 554 af 29. maj 2018 og § 9 i lov nr. 745 af 8. juni 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 5, stk. 6, indsættes efter 2. pkt. som nye punktummer:
»For elever i 1.-9. klasse, som modtager undervisning i dansk som andetsprog, på skoler, hvor mere end 30 procent af eleverne bor i et boligområde, der har været på listen over udsatte boligområder, jf. § 61 a, stk. 1, i lov om almene boliger m.v., mindst en gang inden for de seneste tre år, kan undervisningsministeren fastsætte regler om obligatoriske sprogprøver, som forudsætning for at eleven kan ophøre med at modtage undervisning i dansk som andetsprog. Består eleven ikke prøven, skal eleven undervises på det pågældende klassetrin i to år.«
2. I § 11, stk. 3, indsættes efter »i starten af børnehaveklassen«: », jf. dog § 11 a«.
3. Efter § 11 indsættes:

»§ 11 a. Elever i børnehaveklasser på skoler, hvor mere end 30 procent af eleverne bor i et boligområde, der har været på listen over udsatte boligområder, jf. § 61 a, stk. 1, i lov om almene boliger m.v. mindst en gang inden for de seneste tre år, skal bestå en obligatorisk sprogprøve, jf. stk. 2, før de kan påbegynde undervisningen i 1. klasse. Består eleven ikke sprogprøven, skal eleven igen undervises i børnehaveklassen i det efterfølgende skoleår, jf. dog stk. 4 og 5.

Påbegyndelse af undervisning i 1. klasse kan kun udsættes en gang for den enkelte elev.

Stk. 2. I børnehaveklasser omfattet af stk. 1 gennemføres tre sprogprøver. Den første sprogprøve gennemføres i forbindelse med undervisningens påbegyndelse, den anden sprogprøve gennemføres i februar og den tredje sprogprøve umiddelbart inden skoleårets afslutning. Består eleven en sprogprøve, skal eleven ikke deltage i yderligere sprogprøver.

Stk. 3. Elever, som ikke består en obligatorisk sprogprøve, skal gennemgå et sprogstimuleringsforløb på skolen inden den næste sprogprøve.

Stk. 4. Elever, som ikke består den tredje sprogprøve, tilbydes en frivillig fjerde sprogprøve inden undervisningens påbegyndelse i 1. klasse. Består eleven den fjerde sprogprøve, kan eleven påbegynde 1. klasse. Som forberedelse til den fjerde sprogprøve tilbydes eleven mod betaling deltagelse i frivillig undervisning i sommerferien. Deltagerbetaling udgør 500 kr. pr. påbegyndt uge og er fastsat i 2018-niveau og reguleres fra og med den 1. januar 2019 én gang årligt med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent.

Stk. 5. For de elever, der ikke har bestået sprogprøven, kan skolelederen i helt særlige tilfælde beslutte, at eleven på trods heraf kan påbegynde 1. klasse, såfremt skolelederen vurderer, at elevens faglige niveau er tilstrækkeligt til at påbegynde undervisningen i 1. klasse.

Stk. 6. Undervisningsministeren fastsætter nærmere regler om de prøver, som er nævnt i stk. 1, 2 og 4, herunder om udarbejdelsen af prøverne, tidspunktet for prøvernes afholdelse, kravene ved prøverne og bedømmelsen af prøverne.«

4. I § 12, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »jf. dog«: »§ 5, stk. 6, 4. pkt. og § 11 a.«

5. I § 57 d, stk. 2, indsættes efter 2. pkt. som nyt punktum:
»Handlingsplanen skal godkendes af ministeren.«

6. I § 57 d indsættes som stykke 3:

»Stk. 3. Ministeren kan træffe beslutning om at nedlægge en folkeskole, som ikke inden for en treårig periode har indfriet de fastsatte mål i den af ministeren godkendte handlingsplan, jf. stk. 2. Ved nedlæggelse af en folkeskole i medfør af denne bestemmelse udøver ministeren på kommunalbestyrelsens vegne de beføjelser, som kommunalbestyrelsen har i medfør af denne lovs § 24, stk. 4. Kommunalbestyrelsen træffer med ministerens godkendelse beslutning om tilpasning af kommunens skoledistrikter, jf. § 36, stk. 2, i umiddelbar forlængelse af ministerens beslutning om at nedlægge skolen.«

§ 2

I lov om friskoler og private grundskoler m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1111 af 30. august 2018, med de ændringer, der følger af § 1 i lov nr. 397 af 2. maj 2018 og § 11 i lov nr. 745 af 8. juni 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 1 indsættes efter stk. 2 som nye stykker:

»Stk. 3. § 11 a i lov om folkeskolen finder tilsvarende anvendelse for elever i børnehaveklassen på frie grundskoler, hvor mere end 30 procent af eleverne bor i et boligområde, der har været på listen over udsatte boligområder, jf. § 61 a, stk. 1, i lov om almene boliger m.v. mindst en gang inden for de seneste tre år.

Stk. 4. § 5, stk. 6, 3. og 4. pkt., i lov om folkeskolen finder tilsvarende anvendelse for elever i 1.-9. klasse på frie grundskoler, hvor mere end 30 procent af eleverne bor i et boligområde, der har været på listen over udsatte boligområder, jf. § 61 a, stk. 1, i lov om almene boliger m.v. mindst en gang inden for de seneste tre år.«

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 5 og 6.

2. I § 9 f ændres »§ 1, stk. 2,« til: »§ 1, stk. 2, stk. 3 og stk. 4,«.

§ 3

I lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 1114 af 30. august 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 153 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Skoleledere på folkeskoler skal underrette kommunalbestyrelsen, når en elev har ulovligt skolefravær på 15 pct. eller derover inden for ét kvartal.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

2. Efter § 155 b indsættes i *kapitel 27*:

»§ 155 c. Når kommunalbestyrelsen modtager en underretning om, at en elev har ulovligt skolefravær på 15 pct. el-

ler derover inden for ét kvartal, jf. § 153, stk. 2, skal kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om standsning af børne- og ungeydelsen. Afgørelsen er gældende for ét kvartal.«

§ 4

I lov om en børne- og ungeydelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 609 af 8. juni 2016, med de ændringer som følger af § 14 i lov nr. 674 af 8. juni 2017 og § 2 i lov nr. 1402 af 5. december 2017, foretages følgende ændringer:

1. I § 2, stk. 1, nr. 7, udgår »og«

2. I § 2, stk. 1, nr. 8, ændres »standsning af børneydelsen.« til: »standsning af børneydelsen, og«

3. I § 2, stk. 1, indsættes som nr. 9:

»9) at kommunalbestyrelsen ikke for det pågældende kvartal har meddelt Udbetaling Danmark, at kommunalbestyrelsen har truffet afgørelse efter § 155 c i lov om social service om standsning af børne- og ungeydelsen.«

§ 5

I lov om institutioner for almengymnasiale uddannelser og almen voksenuddannelse m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 236 af 23. marts 2018, med de ændringer som følger af § 12 i lov nr. 745 af 8. juni 2018, foretages følgende ændring:

1. I § 53 indsættes som stk. 4-6:

»Stk. 4. Undervisningsministeren kan fratage en institution eller en afdeling af en institution adgangen til at optage elever efter § 7, stk. 1, nr. 8, § 9, stk. 1, nr. 9, § 11 og § 12, stk. 1 og 3, i lov om de gymnasiale uddannelser og § 5, stk. 2 og 3, og § 5 a, stk. 2, i lov om erhvervsuddannelser, hvis kvaliteten af dens undervisning eller en eller flere af dens uddannelser er utilstrækkelig, og institutionen som følge heraf er pålagt en indsatsaftale med ministeren, jf. stk. 1 og 2.

Stk. 5. Undervisningsministeren kan nedlægge en institution, jf. § 5, hvis den ikke indenfor en treårig periode har indfriet de fastsatte mål i den med ministeren indgåede indsatsaftale, jf. stk. 1 og 2. Ministeren kan endvidere træffe afgørelse om sammenlægning eller spaltning af en institution. Ved sammenlægning eller spaltning af institutionen i medfør af denne bestemmelse udøver ministeren på bestyrelsens vegne de beføjelser, som bestyrelsen har i medfør af denne lovs § 6.

Stk. 6. Nedlægges, sammenlægges eller spaltes en institution i medfør af stk. 5, kan undervisningsministeren pålægge en eller flere andre institutioner at optage alle eller en del af de elever, som har påbegyndt deres uddannelse på den nedlagte, sammenlagte eller spaltede institution.«

§ 6

I lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 1269 af 29. november 2017, med de ændringer som følger af § 13 i lov nr. 745 af 8. juni 2018, foretages følgende ændring:

1. I § 30 a indsættes som stk. 4-6:

»Stk. 4. Undervisningsministeren kan fratage en institution eller en afdeling af en institution adgangen til at optage elever efter § 5, stk. 2 og 3, og § 5 a, stk. 2, i lov om erhvervsuddannelser og § 7, stk. 1, nr. 8, § 9, stk. 1, nr. 9, § 11 og § 12, stk. 1 og 3, i lov om de gymnasiale uddannelser, hvis kvaliteten af dens undervisning eller en eller flere af dens uddannelser er utilstrækkelig, og institutionen som følge heraf er pålagt en indsatsaftale med ministeren jf. stk. 1 og 2.

Stk. 5. Undervisningsministeren kan tilbagekalde en godkendelse af en institution, jf. § 2, stk. 2, hvis den ikke inden for en treårig periode har indfriet de fastsatte mål i den med ministeren indgåede indsatsaftale, jf. stk. 1 og 2. Ministeren kan endvidere træffe afgørelse om sammenlægning eller spaltning af en institution. Ved sammenlægning eller spaltning af institutionen i medfør af denne bestemmelse udøver ministeren på bestyrelsens vegne de beføjelser, som bestyrelsen har i medfør af denne lovs § 4.

Stk. 6. Nedlægges, sammenlægges eller spaltes en institution i medfør af stk. 5, kan undervisningsministeren pålægge en eller flere andre institutioner at optage alle eller en del af de elever, som har påbegyndt deres uddannelse på den nedlagte, sammenlagte eller spaltede institution.«

§ 7

Stk. 1. Loven træder i kraft den 1. juli 2019, jf. dog stk. 2 og 3.

Stk. 2. §§ 5 og 6 træder i kraft den 1. august 2019.

Stk. 3. Undervisningsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af §§ 1 og 2.

Stk. 4. Regler fastsat i medfør af § 153, stk. 2, jf. lovbekendtgørelse nr. 1114 af 30. august 2018 forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af nye regler.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Indledning
2. Lovforslagets baggrund
3. Lovforslagets indhold
 - 3.1. Sprogprøver på folkeskoler med høj andel af børn fra udsatte boligområder
 - 3.1.1. Gældende ret
 - 3.1.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.2. Konsekvent indgriben overfor folkeskoler med vedvarende dårlige resultater
 - 3.2.1. Gældende ret
 - 3.2.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.3. Sprogprøver i børnehaveklasser på frie grundskoler med høj andel af børn fra udsatte boligområder
 - 3.3.1. Gældende ret
 - 3.3.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.4. Styrket forældre ansvar gennem mulighed for bortfald af børneydelse
 - 3.4.1. Fravær i folkeskolen
 - 3.4.1.1. Gældende ret
 - 3.4.1.1.1. Folkeskolelovens regler om ulovligt skolefravær
 - 3.4.1.1.2. Servicelovens udvidede underretningspligt
 - 3.4.1.1.3. Forholdet til lovgivning om forældreplæg
 - 3.4.1.1.4. Forholdet til forvaltningsloven
 - 3.4.1.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.4.2. Standsning af børne- og ungeydelse ved ulovligt fravær
 - 3.4.2.1. Gældende ret
 - 3.4.2.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
 - 3.5. Konsekvent indgriben overfor institutioner for almen- og ungdomsuddannelse og almen voksenuddannelse m.v. og institutioner for erhvervsrettet uddannelse med vedvarende dårlige resultater
 - 3.5.1. Gældende ret
 - 3.5.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning
4. Forholdet til Danmarks internationale forpligtigelser
5. Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner
6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet
7. Administrative konsekvenser for borgerne

8. Miljømæssige konsekvenser

9. Forholdet til EU-retten

10. Hørte myndigheder og organisationer mv.

11. Sammenfattende skema

1. Indledning

Regeringen ønsker et sammenhængende Danmark. Et Danmark som bygger på demokratiske værdier som frihed, retssikkerhed, ligestilling, frivillighed, tolerance og ligestilling. Et Danmark hvor alle deltager aktivt.

En utilstrækkelig integration har givet grobund for parallelsamfund. Her er danske værdier og normer ikke de primære, og en stor del af borgerne deltager ikke aktivt i det danske samfund og på arbejdsmarkedet.

Regeringen ønsker at forebygge og nedbryde parallelsamfund. Regeringen fremlagde den 1. marts 2018 udspillet "Ét Danmark uden parallelsamfund – Ingen ghettoer i 2030". Udspillet indeholder en række initiativer, der er målrettet de områder i Danmark, hvor parallelsamfund er mest udbredt, og hvor den hidtidige indsats har været utilstrækkelig.

Lovforslaget udmønter delaftale på undervisningsområdet om at bekæmpe parallelsamfund. Det er tale om initiativer om sprogprøver på grundskoler med en høj andel af børn fra udsatte boligområder, konsekvent indgriben over for folkeskoler med vedvarende dårlige resultater, styrket forældreansvar gennem mulighed for bortfald af børnecheck for elever som ikke deltager i undervisningen i folkeskolen samt mulighed for styrkede sanktioner overfor ungdomsuddannelsesinstitutioner med vedvarende dårlige resultater.

2. Lovforslagets baggrund

Den 9. maj 2018 indgik regeringen, Dansk Folkeparti og Socialdemokratiet en delaftale på undervisningsområdet for at bekæmpe parallelsamfund.

Partierne bag delaftalen er enige om, at forældrene har ansvar for at sikre deres børns basale sprog før skolestart.

Partierne bag aftalen er derfor blevet enige om, at der fremover skal indføres sprogprøver i børnehaveklassen kombineret med intensiv støtte for at styrke elevernes sprog på grundskoler med en høj andel af børn fra udsatte boligområder. Den nye sprogprøve skal sikre, at alle børn kan indgå i det sociale og faglige fællesskab i skolen, når de begynder i 1. klasse.

For at sikre, at sprogligt svage elever på 1.-9. klassetrin på de omfattede skoler også får glæde af den sikkerhed, som en sprogprøve giver for det faglige niveau mv., er partierne endvidere enige om, at elever i 1.-9. klasse, som modtager undervisning i dansk som andetsprog, skal bestå en obligat

torisk sprogrprøve, når skolelederen vurderer, at eleven ikke længere har behov for undervisning i dansk som andetsprog.

Partierne er endvidere blevet enige om, at forældreansvaret skal styrkes ved mulighed for bortfald af børnecheck for elever, som ikke deltager i undervisningen i folkeskolen.

Derudover fremgår det af partiernes aftale, at der skal indføres øgede statslige sanktionsmuligheder over for folkeskoler, der vedvarende leverer dårlige faglige resultater for eksempel på grund af udfordringer med at løfte eleverne og dårlig trivsel på skolen. På folkeskoleområdet giver de nye sanktioner bedre muligheder for at udstede pålæg til kommunen og i sidste ende nedlægge skoler.

Endelig er partierne blevet enige om at udvide de eksisterende sanktionsmuligheder over for ungdomsuddannelsesinstitutionerne, så undervisningsministeren kan pålægge institutioner, hvor det konstateres, at kvaliteten af undervisningen eller uddannelsen er utilstrækkelig at ophøre med optage elever ved optagelsesprøve eller vejledningssamtale og i yderste konsekvens træffe beslutning om at nedlægge en institution eller sammenlægge en institution med en eller flere institutioner.

Forslaget indebærer således, at der indføres sprogrprøver på grundskoler med høj andel af børn fra udsatte boligområder, der gives mulighed for konsekvent indgriben over for folkeskoler og ungdomsuddannelsesinstitutioner med vedvarende dårlige resultater og endelige fastsættelse af regler om styrket forældreansvar gennem mulighed for bortfald af børne- og ungeydelse for elever, som ikke deltager i undervisningen i folkeskolen.

Det bemærkes, at regeringen parallelt med nærværende lovforslag fremsætter et forslag til lov om ændring af lov om almene boliger m.v., lov om leje af almene boliger og lov om leje, hvor der bl.a. lægges op til at ændre kriterierne for udsatte boligområder. Forslaget indebærer bl.a., at kriteriet ”andelen af indvandrere og efterkommere fra ikkevestlige lande overstiger 50 pct.”, som hidtil har været gældende for udsatte boligområder, fremadrettet alene vil skulle anvendes til afgrænsning af, hvilke boligområder, der kan karakteriseres som ghettoområder. Med lovforslaget lægges der op til, at der med udsatte boligområder fremadrettet forstås områder, hvor mindst to af følgende kriterier er opfyldt:

- 1) Andelen af beboere i alderen 18-64 år, der er uden tilknytning til arbejdsmarkedet eller uddannelse, overstiger 40 pct. opgjort som gennemsnit over de seneste 2 år.
- 2) Andelen af beboere dømt for overtrædelse af straffeloven, våbenloven eller lov om euforiserende stoffer udgør mindst 3 gange landsgennemsnittet opgjort som gennemsnit over de seneste 2 år.
- 3) Andelen af beboere i alderen 30-59 år, der alene har en grundskoleuddannelse, overstiger 60 pct.
- 4) Den gennemsnitlige bruttoindkomst for skattepligtige i alderen 15-64 år i området eksklusive uddannelsessøgende udgør mindre end 55 pct. af den gennemsnitlige bruttoindkomst for samme gruppe i regionen.

3. Lovforslagets indhold

3.1. Sprogrprøver på folkeskoler med høj andel af børn fra udsatte boligområder

3.1.1. Gældende ret

Det følger af den gældende bestemmelse i folkeskolelovens § 11, stk. 3, at undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om obligatorisk sprogvurdering i starten af børnehaveklassen.

Bestemmelsen om den obligatoriske sprogvurdering blev indsat i folkeskoleloven med lov nr. 369 af 26. maj 2008, og det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, lovforslag nr. L 82 af 27. februar 2008, jf. Folketingstidende 2007-08 (2. samling), Tillæg A, side 3170 ff, at formålet med den obligatoriske sprogvurdering er, at undervisningen i børnehaveklassen lige fra begyndelsen tager udgangspunkt i det enkelte barns sproglige forudsætninger og princippet om undervisningsdifferentiering. Sprogvurderingen er en del af den løbende evaluering, som skal danne grundlag for vejledning af den enkelte elev og for den videre planlægning og tilrettelæggelse af undervisningen samt for underretning af forældrene om elevens udbytte af undervisningen.

Sprogvurderingen foretages af børnehaveklasselederen, men vurderingen kan også efter omstændighederne foretages af andre.

Der er ikke fastsat krav til, hvordan eleverne skal sprogvurderes. Undervisningsministeriet har udarbejdet sprogvurderingsmateriale, som kommuner og skoler kan vælge at benytte.

Det følger af den gældende bestemmelse i folkeskolelovens § 5, stk. 6, at der i fornødent gives omfang undervisning i dansk som andetsprog til tosprogede børn i grundskolen. Undervisningsministeren fastsætter regler om undervisning i dansk som andetsprog til tosprogede børn og om modersmålsundervisning af børn fra medlemsstater i Den Europæiske Union, fra lande, som er omfattet af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, samt fra Færøerne og Grønland. Undervisningsministeren kan fravige stk. 1-3, §§ 7 og 7 a, § 13, stk. 3, § 14, og § 14 b, stk. 2, 1. pkt., i forbindelse med fastsættelse af regler om undervisning i dansk som andetsprog og modersmålsundervisning.

§ 5, stk. 6, fastsætter således, at der i fornødent omfang skal gives undervisning i dansk som andetsprog til tosprogede elever i grundskolen.

Der er fastsat nærmere regler om dansk som andetsprog i bekendtgørelse om folkeskolens undervisning i dansk som andetsprog (bekendtgørelse nr. 1053 af 29. juni 2016).

I henhold til bekendtgørelsen er udgangspunktet for andet-sprogsundervisningen, at den så vidt muligt skal gives i den almindelige klasse. Tosprogede elever, som er i stand til at deltage i den almindelige undervisning i klassen, skal således gives supplerende undervisning i dansk som andetsprog. Den supplerende undervisning foregår som udgangspunkt som en integreret del af den almindelige undervisning i klassen – enten som en dimension i den almindelige undervisning, eller på særlige hold eller som enkeltmandsundervisning. Undervisning i supplerende dansk som andetsprog, der

ikke kan foregå som en integreret del af den almindelige undervisning i klassen, skal foregå i tiden til understøttende undervisning eller uden for den almindelige undervisningstid.

Det følger endvidere af bekendtgørelsen, at hvis elevens behov for sprogstøtte betyder, at eleven ikke ved optagelsen kan deltage i den almindelige undervisning i klassen, så gives der basisundervisning i dansk som andetsprog i en modtagelsesklasse. Basisundervisningen kan også gives på særlige hold eller som enkeltmandsundervisning.

Udgangspunktet er dog fortsat, at elever der modtager dansk som andetsprogsundervisning skal gå i en almindelig klasse, og derfor er det også målet for elever i modtagelsesklasser m.v., at de skal indsluses i en almindelig klasse. Derfor ophører basisundervisningen, når eleverne vurderes at kunne deltage i den almindelige undervisning med yderligere undervisning i dansk som andetsprog ved siden af eller som en integreret del af undervisningen i klassen. Denne indslusning i en almindelig klasse skal ske senest efter to års forløb.

Det er skolelederen, eller den, som skolelederen delegerer sin beføjelse til, som foretager vurderingen af, hvordan den enkelte elev på den mest hensigtsmæssige og læringsfremmende måde skal modtage sin andetsprogsundervisning.

I henhold til den gældende bestemmelse i folkeskolelovens § 12, stk. 1, fremgår, at eleverne undervises på det klassetrin i grundskolen, der svarer til deres skolealder. Skolens leder kan efter samråd med forældrene bestemme, at en elev rykkes et klassetrin op eller undervises på samme klassetrin i 2 år, hvis det er til elevens bedste.

Det vil sige, at elever i dag kan undervises på samme klassetrin i to år, hvis skolelederen i samråd med forældrene på baggrund af en konkret vurdering finder, at det vil være til elevens bedste.

Anvendelsesområdet for bestemmelsen om, at en elev kan indplaceres på et lavere klassetrin, er tilfælde, hvor eleven er kommet så meget bagud, at det vil være til elevens bedste at blive indplaceret på et lavere klassetrin. Indplacering på et lavere klassetrin må ikke være den almindelige reaktion på, at en elev kommer fagligt bagud under sin skolegang. Fokus må først og fremmest rettes mod de redskaber, skolerne har til generelt at sikre fagligheden, herunder styrkelse af evalueringskulturen samt undervisningsdifferentiering, jf. folkeskolelovens § 18. Endvidere må indplacering af en elev på et lavere klassetrin ikke være en undskyldning for ikke i tide at tilbyde specialundervisning, jf. lovens § 3, stk. 2, supplerende undervisning m.v. til skoleskiftet eller andre med behov for midlertidig faglig støtte, jf. lovens § 5, stk. 6, samt for tosprogede elevers vedkommende undervisning i dansk som andetsprog, jf. lovens § 5, stk. 7.

3.1.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Et grundlæggende sprogligt niveau er nødvendigt for at kunne følge undervisningen i folkeskolen. Et utilstrækkeligt eller manglende sprog kan derfor betyde et fagligt efterslæb, som forfølger én resten af skoletiden.

Andelen af mindre gode læsere i 2. klasse er højere på folkeskoler med mere end 30 pct. elever fra udsatte boligområder sammenlignet med øvrige folkeskoler. Det gør sig også gældende, når der tages højde for forældrenes uddannelsesbaggrund.

Det foreslås derfor, at eleverne i børnehaveklasser på skoler, hvor mere end 30 procent af eleverne bor i et boligområde, der har været på listen over udsatte boligområder, jf. § 61 a, stk. 1, i lov om almene boliger m.v. mindst en gang inden for de seneste tre år, skal bestå en obligatorisk sprogsprøve, før de kan påbegynde undervisningen i 1. klasse.

Sprogsprøverne vil skulle afdække barnets sproglige kompetencer i bred forstand, det vil sige både ordforråd og sprogforståelse mv. Niveaue for sprogsprøverne vil således skulle svare til det niveau, som eleven skal have for at kunne følge undervisningen i 1. klasse med fagligt udbytte og uden et væsentligt sprogstimuleringsbehov.

Det er hensigten, at afprøvningsresultaterne vil skulle ske i et trygt miljø for eleven og gennemføres af pædagogiske medarbejdere og afvikles i en velkendt kontekst, som har lighed med de øvrige dagligdags- og undervisningssituationer. Skolelederen vil skulle sikre, at forældrene er velorienterede om prøvernes gennemførelse og formål.

Det foreslås, at modellen med sprogsprøver gennemføres som et forløb med tre obligatoriske sprogsprøver i børnehaveklassen. Sprogsprøverne vil være obligatoriske, indtil eleven har bestået en sprogsprøve.

Den første sprogsprøve vil skulle gennemføres i forbindelse med undervisningens påbegyndelse, den anden sprogsprøve i februar og den tredje sprogsprøve umiddelbart inden skoleårets afslutning. Såfremt eleven består en sprogsprøve, er elevens sprogkunderskaber tilstrækkelige til at påbegynde undervisningen i 1. klasse efter sommerferien, og så skal eleven ikke skulle deltage i yderligere afprøvnings- eller sprogstimuleringsforløb. Hvis dette ikke er tilfældet, er fortsat deltagelse i sprogsprøver og sprogstimuleringsforløb obligatorisk for eleven.

Hvis eleven ikke består sprogsprøven, vil eleven som udgangspunkt igen skulle undervises i børnehaveklassen i det efterfølgende skoleår for derved at sikre eleven et tilstrækkeligt sprog.

Elever, som ikke består den tredje sprogsprøve, vil skulle tilbydes en frivillig fjerde sprogsprøve inden undervisningens påbegyndelse i 1. klasse. Hvis eleven består den fjerde sprogsprøve, vil eleven kunne påbegynde 1. klasse. Som forberedelse til den fjerde sprogsprøve vil kommunalbestyrelsen tilbyde elevens forældre, at eleven mod betaling kan deltage i frivillig undervisning i sommerferien.

Udgangspunktet er således, at et negativt resultat ved tredje og eventuelt fjerde sprogsprøve vil betyde, at eleven igen skal undervises i børnehaveklassen i det efterfølgende skoleår, hvor eleven igen vil skulle deltage i de obligatoriske sprogsprøver samt sprogstimuleringsforløb.

Det foreslås, at skolelederen i helt særlige tilfælde for de elever, der ikke har bestået sprogsprøven, vil kunne beslutte, at eleven på trods heraf kan påbegynde 1. klasse, såfremt

skolelederen vurderer, at elevens faglige niveau er tilstrækkeligt til at påbegynde undervisningen i 1. klasse.

Elevens påbegyndelse af undervisning i 1. klasse vil kun kunne udsættes en gang, også selvom eleven heller ikke i anden omgang måtte bestå de tre sprogprøver.

Det foreslås, at elever som ikke består en obligatorisk sprogprøve, vil skulle gennemgå et sprogstimuleringsforløb på skolen inden den næste sprogprøve. Sprogstimuleringsforløbene vil skulle tilrettelægges lokalt, så der på kontinuerlig basis både er intensive forløb i og udenfor klasseværelset. Dermed fastholdes eleven som en del af klassen. Det er ikke hensigten med forslaget, at der skal ske en udvidelse af timetallet for elever, som omfattes af sprogstimulering. Hensigten er således, at møde- og sluttidspunkt på skoledagen vil skulle være de samme for disse elever som for klassen i øvrigt.

For at sikre, at sprogligt svage elever på 1.-9. klassetrin på de omfattede skoler også får glæde af den sikkerhed, som en sprogprøve giver for det faglige niveau mv., foreslås det, at undervisningsministeren for elever i 1.-9. klasse, som modtager undervisning i dansk som andetsprog, på skoler, hvor mere end 30 procent af eleverne bor i et boligområde, der har været på listen over udsatte boligområder mindst en gang inden for de seneste tre år, kan fastsætte regler om obligatoriske sprogprøver, som forudsætning for at eleven kan ophøre med at modtage undervisning i dansk som andetsprog. Såfremt eleven ikke består prøven, skal eleven undervises på det pågældende klassetrin i to år.

Bemyndigelsesbestemmelsen vil blive udmøntet således, at ministeren vil fastsætte regler om, at elever, som undervises i dansk som andetsprog på de pågældende skoler, skal bestå en obligatorisk sprogprøve, når skolelederen vurderer, at eleven ikke længere har behov for undervisning i dansk som andetsprog. I løbet af det pågældende skoleår, hvor skolelederen har vurderet, at eleven ikke længere har behov for undervisning i dansk som andetsprog, vil eleven have op til fire forsøg til at bestå den obligatoriske prøve. Sprogprøverne vil efter omstændighederne kunne placeres, så den fjerde og sidste sprogprøve afvikles umiddelbart inden påbegyndelsen af det nye skoleår i august. Det vil være en forudsætning for oprykning til næste klassetrin, at eleven består sprogprøven. Hvis eleven ikke består den obligatoriske prøve, skal den pågældende fortsat modtage undervisning i dansk som andetsprog i henhold til de gældende regler herom, indtil skolelederen igen indstiller eleven til en obligatorisk prøve, som eleven består.

Endvidere vil der blive fastsat regler om, at en elev, der først har modtaget dansk som andetsprog som basisundervisning i op til to år og derefter supplerende undervisning i dansk som andetsprog i fire år, og hvor skolelederen fortsat vurderer, at undervisning i dansk som andetsprogsundervisning er påkrævet, vil skulle bestå en obligatorisk sprogprøve inden afslutningen af det fjerde skoleår, hvor eleven modtager supplerende undervisning i dansk som andetsprog. Sprogprøverne vil efter omstændighederne kunne placeres, så den fjerde og sidste sprogprøve afvikles umiddelbart inden påbegyndelsen af det nye skoleår i august.

Det vil sige, at en elev, der af skolelederen er blevet vurderet til at have behov for undervisning i dansk som andetsprog, vil skulle bestå en obligatorisk sprogprøve forud for, at eleven kan ophøre med at modtage denne undervisning. Eleven vil således skulle bestå den obligatoriske prøve enten, når skolelederen vurderer, at eleven ikke længere har behov for sprogstøtten, eller senest efter at have modtaget supplerende undervisning i dansk som andetsprog i fire år, eventuelt efter først at have modtaget basisundervisning i dansk som andetsprog i op til to år. Hvis eleven ikke består den obligatoriske prøve, vil den pågældende skulle undervises på det samme klassetrin i to år samt fortsat modtage undervisning i dansk som andetsprog i henhold til de gældende regler herom, indtil skolelederen igen tager eleven til en obligatorisk prøve, som eleven består.

I forlængelse heraf vil der blive fastsat regler om, at påbegyndelsen af det efterfølgende klassetrin kun kan udsættes én gang. Eleven skal således ikke til en ny prøve ved afslutningen af det efterfølgende skoleår, med mindre skolelederen vurderer, at eleven ikke længere vil skulle være omfattet af reglerne om dansk som andetsprog. Selvom eleven herefter ikke består sprogprøven, kan oprykning til næste klassetrin ikke udskydes yderligere, og eleven må fortsætte med at modtage supplerende undervisning i dansk som andetsprog.

Endelig er det hensigten, at undervisningsministeren fastsætter regler om rammerne og niveauet for prøverne. Det er hensigten at prøverne vil skulle fastsættes centralt (national standard) af undervisningsministeren med udgangspunkt i Fælles Mål for dansk som andetsprog ud fra de relevante trin.

Det foreslås, at elever på skoler, som bliver omfattet af kravet om obligatoriske sprogprøver, ikke vil være omfattet af de almindelige regler i folkeskolelovens § 11, stk. 3, om sprogvurdering i starten af børnehaveklassen og § 12, stk. 1, om klassetrinsindplacering i forhold til skolealder, da der for disse elever bliver fastlagt særlige regler om henholdsvis obligatoriske sprogprøver og om oprykning til næste klasse trin.

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 1, 2, 3 og 4.

3.2. Konsekvent indgriben overfor folkeskoler med vedvarende dårlige resultater

3.2.1. Gældende ret

Driften af folkeskolen er en kommunal opgave, og kommunalbestyrelsen har ansvaret herfor, jf. den kommunale styrelseslove og folkeskoleloven. Kommunerne og de enkelte skoler har inden for lovens rammer en væsentlig frihed til at tilrettelægge undervisningen med udgangspunkt i de konkrete elevers forudsætninger og behov i overensstemmelse med det bærende pædagogiske princip for al undervisning i folkeskolen om undervisningsdifferentiering.

Det følger af den gældende bestemmelse i folkeskolelovens § 57 d, at undervisningsministeren fører tilsyn med folkeskolors kvalitetsudvikling. I tilfælde af vedvarende dårlig

kvalitet på en bestemt folkeskole eller i kommunens skolevæsen som sådant kan undervisningsministeren med henblik på at forbedre niveauet pålægge kommunalbestyrelsen at udarbejde en handlingsplan, jf. § 40 a, stk. 2, og eventuelt som et delelement heri at deltage i vejledning fra Undervisningsministeren (vejledning ved læringskonsulenterne). Ministeren fastsætter en frist for udarbejdelsen af handlingsplanen.

Undervisningsministeren fører i medfør af bestemmelsen i § 57 d tilsyn med folkeskolers kvalitetsudvikling. Herudover kan ministeren pålægge en kommunalbestyrelse at udarbejde en handlingsplan med henblik på at forbedre niveauet i skolevæsenet eller på skolen i tilfælde af vedvarende dårlig kvalitet. Ministeren har endvidere mulighed for at pålægge en kommunalbestyrelse at modtage vejledning fra Undervisningsministeriet som et delelement i en handlingsplan.

Ministeren kan til varetagelse af bl.a. lovgivnings- og vejledningsfunktioner forlange enhver oplysning, som ministeren skønner nødvendig til udførelsen af disse opgaver, meddelt af kommunalbestyrelsen og regionsrådet, jf. folkeskolelovens § 56.

Det fremgår bl.a. af bemærkningerne til § 57 d i lovforslag nr. L 170 af 1. marts 2006, jf. Folketingstidende 2005-06, Tillæg A, side 5794 ff, som vedtaget ved lov nr. 572 af 9. juni 2006, at der ved vedvarende dårlig kvalitet på en skole forstås, at det faglige niveau ud fra en helhedsvurdering, herunder som det bl.a. kommer til udtryk i testresultater og prøveresultater, i flere på hinanden følgende år ikke på tilfredsstillende måde svarer til det niveau, der må kræves i folkeskolen. I vurderingen af, om en skole udviser dårlig kvalitet, vil indgå flere forhold. Centralt vil være, om elevernes præstationer lever op til de faglige mål, som er opstillet for undervisningen på de forskellige klassetrin. Hvis skolen afviger i forhold til, hvad der burde forventes ud fra lands gennemsnit og skolens elevsammensætning, vil det også kunne være et tegn på dårlig kvalitet.

Hvis det vurderes, at der på en eller flere af kommunens skoler er tale om vedvarende dårlig kvalitet, optages der en dialog med kommunalbestyrelsen herom og eventuelt fremsættes forslag om mulige veje til forbedringer. I de tilfælde, hvor dialogen ikke fører til, at nødvendige initiativer til kvalitetsforbedring iværksættes, kan undervisningsministeren pålægge en kommunalbestyrelse at udarbejde en handlingsplan til at forbedre det faglige niveau.

Undervisningsministeren fastsætter en frist for udarbejdelse af handlingsplanen, så kommunalbestyrelsen samt skolens leder og medarbejdere hurtigst muligt kan komme i gang med at gennemføre de nødvendige ændringer og nye initiativer.

Ministeren følger op på, om handlingsplanen er egnet til at forbedre det faglige niveau, og om den rent faktisk bevirker de ønskede resultater. Rådet for Børns Læring orienteres om pålæg og opfølgning herpå.

Hvis et pålæg om at udarbejde en handlingsplan ikke efterleveres af den pågældende kommunalbestyrelse inden den af ministeriet angivne frist, udgør dette i sig selv et ulovligt

forhold, som Kommunaltilsynet har kompetence og efter omstændighederne pligt til at skride ind overfor.

Ud over adgangen til at pålægge en kommunalbestyrelse at udarbejde en handlingsplan har undervisningsministeren ingen beføjelser til at sanktionere dårlig kvalitet eller manglende overholdelse af uddannelsesregler m.v. Det er således kommunalbestyrelsens ansvar, og ministeren kan alene komme med henstillinger om indsatser samt udtale sig vejledende om forståelsen af gældende uddannelsesregler.

Det følger af den gældende bestemmelse i folkeskolelovens § 24 stk. 4, at kommunalbestyrelsen træffer beslutning om nedlæggelse af en skole efter regler fastsat af undervisningsministeren. Endelig beslutning om skolenedlæggelse skal være truffet senest den 1. marts i det kalenderår, hvor nedlæggelsen skal have virkning fra august. Bestemmelsen suppleres af bekendtgørelse om proceduren ved nedlæggelse af en folkeskole (bekendtgørelse nr. 700 af 23. juni 2014).

Det fremgår af bekendtgørelsen en skole nedlægges, hvis en skole:

- 1) ophører med at have egen skolebestyrelse, egen skoleleder og eget skoledistrikt eller
- 2) henlægges under en anden skoles ledelse, jf. folkeskolelovens § 24, stk. 1, 2. pkt.

Forslag om en skolenedlæggelse offentliggøres med en tilhørende kort beskrivelse, herunder oplysninger om forslagens konsekvenser for den fremtidige skolestruktur i kommunen. Et medlem af kommunalbestyrelsen kan forlange sin afvigende mening vedrørende forslaget tilført kommunalbestyrelsens beslutningsprotokol. Medlemmet kan endvidere forlange, at den afvigende mening offentliggøres samtidig med forslaget tillige med en kort begrundelse, der affattes af medlemmet.

Offentliggørelse af forslag om en skolenedlæggelse skal som minimum ske på kommunens og den pågældende skoles hjemmeside. Kommunalbestyrelsen fastsætter en frist på mindst 8 uger for fremsættelse af indsigelser m.v. mod forslaget. Med henblik på indhentelse af udtalelse fra skolebestyrelsen ved de berørte skoler, jf. folkeskolelovens § 40, stk. 2, nr. 2, 2. pkt., sendes forslaget senest samtidig med offentliggørelsen til udtalelse hos skolebestyrelserne ved de berørte skoler.

Efter udløbet af fristen fremsættelse af indsigelser m.v. mod forslaget, og efter indhentet udtalelse fra skolebestyrelserne ved de berørte skoler, jf. folkeskolelovens § 40, stk. 2, nr. 2, 2. pkt., kan kommunalbestyrelsen vedtage forslaget endeligt. Hvis der rettidigt er fremsat indsigelser m.v. mod forslaget, kan vedtagelsen dog tidligst ske 4 uger efter udløbet af 8-ugers-fristen.

Det følger af den gældende bestemmelse i folkeskolelovens § 36, stk. 2, at er til hver skole hører et skoledistrikt, der kan være større eller mindre for hvert klassetrin. Et barn har som udgangspunkt krav på at blive optaget i skolen i det distrikt, hvor det bor eller opholder sig.

3.2.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Folkeskolen er et kommunalt ansvarsområde, og langt de fleste kommuner løfter ansvaret på folkeskoleområdet, som de skal. Men der ses også skoler, der vedvarende er i tilsynets fokus bl.a. på grund af udfordringer med at løfte eleverne fagligt i tilstrækkeligt omfang og dårlig trivsel på skolen.

Ingen elever er tjent med at gå på en skole, som år efter år ikke formår at skabe gode og trygge rammer for elevens faglige og sociale udvikling.

På den baggrund synes det hensigtsmæssigt at supplere de nuværende regler om kvalitetstilsynet med folkeskolen med nye statslige sanktionsmuligheder over for skoler, der vedvarende leverer dårlige faglige resultater.

Udpegningen af skoler med vedvarende dårlige faglige resultater vil fortsat skulle ske gennem screeningen på de allerede udvalgte indikatorer i kvalitetstilsynet med folkeskolen, der skal udbygges med nye indikatorer, som har særlig fokus på parallelsamfundsproblematikken.

Det foreslås at supplere den gældende bestemmelse i § 57 d, stk. 2, med et nyt krav om, at den af kommunalbestyrelsen udarbejdede handlingsplan skal godkendes af undervisningsministeren. I praksis vil denne kompetence blive delegeret til Styrelsen for Undervisning og Kvalitet.

Det er fortsat kommunalbestyrelsens ansvar at udforme handlingsplanen efter kommunens vurdering af, hvad der er påkrævet til at løfte kvaliteten på den eller de skoler, som har vedvarende dårlige faglige resultater. Det forhold, at ministeren vil skulle godkende en pålagt handlingsplan, vil indebære, at ministeren vil få kompetence til at pålægge kommunalbestyrelsen at arbejde efter at opnå bestemte mål og til at iværksætte bestemte indsatser. Det betyder, at ministeren vil kunne stille krav til indholdet af handlingsplanen, og derved fx pålægge kommunen at iværksætte bestemte pædagogiske tiltag. Ministeren vil også kunne pålægge kommunen mere vidtgående tiltag, herunder økonomiske tiltag, omprioritering af indsatser og mere strukturelle tiltag så som ændring af skoledistrikter mv. Hvis ministeren vurderer, at kommunalbestyrelsens handlingsplan ikke indeholder relevante og tilstrækkelige tiltag til at rette op på kvaliteten, vil ministeren kunne undlade at godkende handlingsplanen. Det vil fx kunne være, hvis en kommune ikke er indstillet på at lave sådanne strukturelle ændringer i grundvilkårene for en skole, at skolen efter styrelsens vurdering aldrig vil kunne bringes på et sådant niveau, at den ikke vil blive udtrukket i tilsynet. Det vil også kunne være, hvis en kommune ikke i øvrigt understøtter skolen i skolens organisatoriske og pædagogiske udvikling.

En handlingsplan vil typisk skulle indeholde en beskrivelse af kommunens konkrete målsætninger for at løfte det faglige niveau med angivelse af tidsfrister for, hvornår kommunen forventer at nå de opstillede mål. Dernæst vil handlingsplanen skulle indeholde en nærmere beskrivelse af de konkrete initiativer, som kommunen vil iværksætte for at nå målene. De konkrete initiativer vil afhænge af udfordringerne i den pågældende kommune og skole. Det kan både være relevant med tværgående tiltag, som fx styrkelse af undervi-

ser- og ledelseskompetencer på en eller flere af kommunens skoler, tiltag til at styrke det kommunale skolevæsen generelt, tiltag rettet mod særlige problemstillinger fx udfordringer med mange elever med svag social baggrund eller mange tosprogede elever på en eller flere af kommunens skoler eller andet, som kræver en særlig indsats før en skoles faglige resultater kan løftes. Handlingsplanen vil fx kunne indeholde gennemførelse af bestemte pædagogiske tilbud for udvalgte målgrupper osv. Handlingsplanen vil også kunne vedrøre mere strukturelle og indgribende ændringer i en kommunes skoleforvaltning og-drift. Det vil fx kunne være forhold omkring den kommunale økonomi for skolen, ændringer i ledelse og personale på skolen og i den kommunale forvaltning samt skolestrukturen i kommunen.

Ved vurderingen af, om ministeriet vil kunne godkende kommunens handlingsplan lægges vægt på, om de foreslåede tiltag er egnede og tilstrækkelige til at løfte de konkrete udfordringer i kommunen inden for en overskuelig tidshorison, og om kommunen indgår i en konstruktiv dialog om at forbedre kvaliteten og således udviser både vilje og evne til at håndtere udfordringerne. Der vil endvidere kunne stilles krav om konkrete tiltag, som skal indgå i handlingsplanen, før den kan godkendes.

Pålæg om at udarbejde en handlingsplan vil som hidtil skulle suppleres af et påbud om at deltage i et vejledningsforløb med ministeriets læringskonsulenter.

Hvis kommunalbestyrelsen ikke er indstillet på at medvirke til at udarbejde en handlingsplan, som vil kunne godkendes af ministeriet, og derved ikke ønsker at bidrage aktivt til at forberede kvaliteten på folkeskolen, vil bestemmelsen i § 57 d, stk. 3, kunne finde umiddelbar anvendelse.

Det foreslås endvidere, at der indsættes en ny bestemmelse i § 57 d, stk. 3, hvorefter ministeren kan træffe beslutning om at nedlægge en folkeskole, som ikke indenfor en treårig periode har indfriet de fastsatte mål i den af ministeren godkendte handlingsplan, jf. stk. 2. I praksis vil denne kompetence blive delegeret til Styrelsen for Undervisning og Kvalitet.

Ministeren vil dermed få kompetence til at kunne træffe beslutning om nedlæggelse af skoler, som ikke indenfor en treårig tidshorison har indfriet de fastsatte mål. I forbindelse med en sådan beslutning vil forvaltningslovens almindelige regler finde anvendelse. Ministeriet vil således skulle påse høring af kommunalbestyrelsen mv., før en eventuel afgørelse træffes.

Nedlæggelse af en skole vil dog forudsætte, at det er vurderingen, at andre mindre indgribende tiltag ikke er tilstrækkelige. Der vil således skulle foretages en proportionalitetsafvejning mellem skolens situation og udvikling og sanktionen. Hvis en kommune ikke når sine opstillede mål inden for tre år, vil der således først blive foretaget en vurdering af, om kommunen og skolen har samarbejdet med ministeriets tilsyn og gjort, hvad der var muligt for at nå målene, og om der stadig er perspektiv i at arbejde videre med skolens udvikling. Herudover vil det skulle indgå i vurderingen, om der på anden vis end angivet i handleplanen er taget initiativ-

ver af positiv betydning for kvaliteten eller i øvrigt er sket en udvikling på den eller de skoler, som er omfattet af handlingsplanen. Eksempelvis vil der kunne være situationer, hvor tilsynet vurderer det relevant at pålægge kommunalbestyrelsen en ny handleplan med andre tiltag, som er relevante i den aktuelle situation.

Denne sanktionsmulighed vil have vidtrækkende konsekvenser, som vil skulle håndteres. Det gælder i forhold til fx fordeling af elever, omplacering af undervisere, skolestruktur i kommunen mv.

Ministerens vil ved nedlæggelse af en folkeskole i medfør af denne bestemmelse skulle udøve de beføjelser som kommunalbestyrelsen har i medfør af folkeskolelovens § 24, stk. 4, og den tilhørende bekendtgørelse om procedurer ved nedlæggelse af en folkeskole.

Det vil sige, at ministeriet i medfør af de fastsatte regler vil skulle beslutte, om skolen skal

- 1) ophøre med at have egen skolebestyrelse, egen skoleleder og eget skoledistrikt eller
- 2) henlægges under en anden skoles ledelse, jf. folkeskolelovens § 24, stk. 1, 2. pkt.

I forlængelse heraf vil ministeriet skulle sørge for at sikre, at de nødvendige procedurer iagttages i forbindelse med beslutningen, herunder fordeling af eleverne.

Efter skolens nedlæggelse er det kommunalbestyrelsens ansvar at sørge for, at kommunens skoledistrikter tilpasses, så skolens elever kan fordeles på kommunens øvrige folkeskoler. Der henvises til bestemmelsen i folkeskolelovens § 36, stk. 2.

Ministerens vil dog skulle godkende kommunalbestyrelsens beslutninger om tilpasning af kommunens skoledistrikter, jf. § 36, stk. 2, i umiddelbar forlængelse af nedlæggelsen af en folkeskole. Dette krav om ministerens godkendelse skal sikre, at kommunalbestyrelsen ikke blot ukritisk sender den nedlagte skoles udfordringer videre til en anden skole i kommunen, som herefter ikke vil have mulighed for at skabe gode og trygge rammer for den faglige og sociale udvikling blandt eleverne.

En nedlæggelse af en folkeskole betyder ikke, at kommunalbestyrelsen ikke fremadrettet vil kunne beslutte at benytte de pågældende skolebygninger til drift af en folkeskole, men der skal i så fald være tale om en skole under anden ledelse, med en anden elevgruppe m.v. jf. også det ovenfor anførte om, at ministeren skal godkende kommunalbestyrelsens beslutning om tilpasning af kommunens skoledistrikter i umiddelbar forlængelse af ministerens beslutning om at nedlægge skolen.

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 1, nr. 5 og 6.

3.3. Sprogprøver i børnehaveklasser på frie grundskoler med høj andel af børn fra udsatte boligområder

3.3.1. Gældende ret

Det følger af den gældende bestemmelse i § 1, stk. 1, i friskoleloven, at friskoler og private grundskoler inden for ram-

merne af friskoleloven og lovgivningen i øvrigt kan give undervisning, der stemmer med skolernes egen overbevisning, og tilrettelægge undervisningen i overensstemmelse med denne overbevisning. Skolerne afgør inden for de samme rammer frit, hvilke elever de vil have på skolerne.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 1, stk. 2, at frie grundskoler giver undervisning inden for børnehaveklasse og 1.-9. klassestrin, som står mål med, hvad der almindeligvis kræves i folkeskolen. Skolerne skal efter deres formål og i hele deres virke forberede eleverne til at leve i et samfund som det danske med frihed og folkestyre samt udvikle og styrke elevernes demokratiske dannelse og deres kendskab til og respekt for grundlæggende friheds- og menneskerettigheder, herunder ligestilling mellem kønnene.

Kravet i § 1, stk. 2, om, at undervisningen på frie grundskoler skal stå mål med, hvad der almindeligvis kræves i folkeskolen, betyder, at elever, der forlader 9. klasse på en fri grundskole, skal have fået en undervisning, som giver dem de samme muligheder for at komme videre i uddannelsessystemet, som hvis de havde gået i folkeskolen.

Stå mål med-kravet er ikke et fast begreb, da det er afhængigt af den undervisning, der almindeligvis kræves i folkeskolen, som ændrer sig over tid.

Som følge heraf skal der naturligvis være fokus på dansk som andetsprog på en fri grundskole, der har tosprogede elever. Dansk som andetsprog skal som udgangspunkt indgå som en dimension i al undervisning for de elever, der har behov.

Det følger af den gældende bestemmelse i friskolelovens § 9 f, at undervisningsministeren fører tilsyn med, at frie grundskoler overholder § 1, stk. 2, § 1 a og § 2, stk. 3, 1. pkt.

Bestemmelsen betyder, at ministeren fører tilsyn med, om frie grundskoler giver en undervisning der står mål med, hvad der almindeligvis kræves i folkeskolen, og at skolen forbereder eleverne til at leve i et samfund som det danske med frihed og folkestyre samt udvikler og styrker elevernes kendskab til og respekt for grundlæggende friheds- og menneskerettigheder, herunder ligestilling mellem kønnene. Det almindelige tilsyn med undervisningen m.v. omfatter desuden bestemmelserne i § 1 a om slutmål og undervisningsplaner samt § 2, stk. 3, 1. pkt., om dansk som undervisningssprog.

3.3.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Som noget nyt foreslås indsat en bestemmelse i friskolelovens § 1, stk. 3, hvor det specifikt fastsættes, at folkeskolelovens § 11 a finder tilsvarende anvendelse for elever i børnehaveklassen på frie grundskoler, hvor mere end 30 procent af eleverne bor i et boligområde, der har været på listen over udsatte boligområder, jf. § 61 a, stk. 1, i lov om almene boliger m.v. mindst en gang inden for de seneste tre år.

Ligeledes foreslås indsat en ny bestemmelse i friskolelovens § 1, stk. 4, hvor det fastsættes, at folkeskolelovens § 5, stk. 6, 3. pkt., finder tilsvarende anvendelse for elever i 1.-9. klasse på frie grundskoler, hvor mere end 30 procent af ele-

verne bor i et boligområde, der har været på listen over udsatte boligområder, jf. § 61 a, stk. 1, i lov om almene boliger mv. mindst en gang inden for de seneste tre år.

Baggrunden for forslaget er et ønske fra regeringen om at sikre, at alle børn på skoler med mere end 30 procent elever fra udsatte boligområder sikres det grundlæggende sprogligt niveau, som er nødvendigt for at kunne følge undervisningen i grundskolen, hvad enten deres forældre vælger at benytte sig af den lokale folkeskole eller en fri grundskole. Forslaget sikrer således parallelitet mellem folkeskolen og de frie grundskoler.

Det foreslås endvidere, at denne aktivitet bliver omfattet af undervisningsministerens almindelige tilsyn med de fri-grundskoler i medfør af friskolelovens § 9 f, idet der er tale om et specifikt indholdsmæssigt krav til disse skolars undervisning i børnehaveklassen.

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 2, nr. 1 og 2.

3.4. Styrket forældre ansvar gennem mulighed for bortfald af børneydelse

3.4.1. Fravær i folkeskolen

3.4.1.1. Gældende ret

3.4.1.1.1. Folkeskolelovens regler om ulovligt skolefravær

Det følger af folkeskolelovens § 2, stk. 3, at elever og forældre samarbejder med skolen om at leve op til folkeskolens formål. Videre følger det af folkeskolelovens § 35, at forældremyndighedsindehaveren eller den, der faktisk sørger for barnet, skal medvirke til, at barnet opfylder undervisningspligten, og må ikke lægge hindringer i vejen herfor.

Efter folkeskolelovens § 39, stk. 1, skal skolens leder påse, at alle elever, der er optaget i skolen, deltager i undervisningen. Undervisningsministeren har fastsat nærmere regler om fravær fra undervisningen i bekendtgørelse om elevers fravær fra undervisningen i folkeskolen (bekendtgørelse nr. 696 af 23. juni 2014).

Det følger af bekendtgørelsens § 1, at skolens leder og det undervisende personale, der er tilknyttet eleverne, dagligt fører kontrol med, at eleverne er til stede under undervisningen og registrerer fraværet elektronisk i de elevadministrative systemer. Der skal angives følgende om grunden til fravær:

- 1) Fravær på grund af elevens sygdom eller lignende.
- 2) Fravær med skolelederens tilladelse (ekstraordinær frihed).
- 3) Ulovligt fravær.

Det følger heraf, at fravær er ulovligt, såfremt det ikke skyldes sygdom og lignende forhold, og skolelederen ikke har tilladt det pågældende fravær.

Det følger videre af bekendtgørelsens § 4, at skolens leder i forbindelse med en elevs ulovlige fravær straks skal tage kontakt med elevens forældre med henblik på at afdække årsagen til fraværet. Ved ulovligt fravær af længere varighed

eller hyppige kortvarige forsømmelser i omfang svarende hertil, skal skolens leder tage stilling til, i hvilket omfang eleven har behov for supplerende undervisning eller anden faglig støtte i henhold til folkeskolelovens. Skyldes fraværet, at eleven har svært ved følge med i undervisningen eller har problemer med andre elever eller skolens personale, skal skolens leder så hurtigt som muligt i samarbejde med eleven og forældrene kortlægge problemerne og udarbejde løsningsforslag med henblik på om fornødent at iværksætte specialpædagogisk bistand, jf. bekendtgørelse om folkeskolens specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand.

Ved øvrigt ulovligt fravær skal skolens leder søge at løse problemerne i samarbejde med eleven og forældrene, eventuelt ved inddragelse af pædagogisk-psykologisk rådgivning, Ungdommens Uddannelsesvejledning, den kommunale sundhedstjeneste eller andre institutioner m.v., som eleven har tilknytning til. Er det ikke muligt at skabe den nødvendige dialog med eleven og forældrene med henblik på at sikre, at eleven deltager i undervisningen, inddrager skolens leder tillige kommunalbestyrelsen.

Endelig skal skolens leder give meddelelse til kommunalbestyrelsen om fravær

- 1) straks, hvis skolen får oplysning om, at en elev opholder sig eller kan formodes at opholde sig i udlandet, og
- 2) senest, når en elev har været fraværende i en uge, herunder hvis en elev ikke er mødt i skole i den første uge efter sommerferiens afslutning, og fraværet ikke skyldes sygdom eller ekstraordinær frihed.

3.4.1.1.2. Servicelovens udvidede underretningspligt

Efter servicelovens § 153, stk. 1, skal personer, der udøver offentlig tjeneste eller offentligt hverv, underrette kommunalbestyrelsen, hvis de under udøvelsen af tjenesten eller hvervet får kendskab til eller grund til at antage,

- 1) at et barn eller en ung under 18 år kan have behov for særlig støtte,
- 2) at et barn umiddelbart efter fødslen kan få behov for særlig støtte på grund af de vordende forældres forhold eller
- 3) at et barn eller en ung under 18 år kan have behov for særlig støtte på grund af barnets eller den unges ulovlige skolefravær eller undladelse af at opfylde undervisningspligten, eller
- 4) at et barn eller en ung under 18 år har været udsat for overgreb.

Som det fremgår af ovenstående, følger det af § 153, stk. 1, nr. 3, at underretningspligten indebærer en særlig regulering af pligten til at underrette, når et barn eller en ung under 18 år kan have behov for særlig støtte på grund af barnet eller den unges ulovlige skolefravær eller undladelse af at opfylde undervisningspligten. Formålet er at understrege, at et (bekymrende) ulovligt skolefravær kan indikere, at der er vanskeligheder i barnets eller den unges forhold, som servicelovens regler om støtte til udsatte børn og unge og deres familier tager sigte på at løse.

Ulovligt skolefravær i servicelovens forstand betegner de tilfælde, hvor eleven har mange forsømmelser af kortere eller længere varighed eller meget lange fraværsperioder, som ikke skyldes for eksempel sygdom eller ekstraordinær frihed med skolelederens tilladelse. Ulovligt skolefravær kan også omfatte tilfælde, hvor eleven har meget lange fraværsperioder i forbindelse med for eksempel udlandsophold, herunder selvbestaltet feriefravær. Langvarigt ulovligt skolefravær kan således være et tegn på, at barnet eller den unge står over for mere komplekse sociale udfordringer, eksempelvis hvis familien er præget af psykisk sygdom, misbrug eller andre problemer, som kan forårsage, at elevens sundhed og udvikling er i fare, og som betyder, at barnet eller den unge har behov for støtte efter servicelovens regler.

Der kan imidlertid også forekomme tilfælde, hvor der vil være grund til at underrette kommunalbestyrelsen, selvom elevens fravær ikke af skolen er kategoriseret som ulovligt fravær, men hvor fraværet er kategoriseret som fravær på grund af elevens sygdom eller lignende. Det drejer sig om tilfælde, hvor der er grundlag for at antage, at elevens sygdom eller lignende skyldes vanskeligheder i barnets eller den unges forhold, som servicelovens regler om støtte til udsatte børn og unge og deres familie tager sigte på at løse. Det drejer sig derimod ikke om kortere eller længere perioder med sygdom, hvor det er utvivlsomt, at barnets sygdom ikke skyldes sådanne forhold.

Det bemærkes, at underretningspligten ikke retter sig mod problemstillinger, der normalt kan løses i det almindelige skole-hjem-samarbejde eller ved andre initiativer og tiltag fra skolens side som f.eks. problemer med større elevers skolefravær på grund af skoletræthed.

Foruden tilfælde af ulovligt skolefravær bemærkes endvidere, at underretningspligten generelt set også omfatter tilfælde, hvor en elevs hyppige skoleskift giver grund til at antage, at barnet eller den unge har behov for særlig støtte. Skolelederne er således i disse tilfælde omfattede af underretningspligten efter § 153, stk. 1.

Den endelige vurdering af, hvorvidt ulovligt skolefravær er af en karakter og af et omfang, der betyder, at der skal foretages en underretning, vil komme an på et konkret skøn. Det understreges i den forbindelse, at den, der underretter, ikke skal foretage en vurdering af, om barnet eller den unge vil kunne opnå særlig støtte, da denne vurdering alene er kommunalbestyrelsens ansvar. Underretningspligten gælder uanset, at den, der underretter, har mulighed for fortsat at benytte den bistand, som findes inden for skolens regi, herunder eksempelvis specialpædagogisk rådgivning eller specialundervisning. Skolen skal således fortsat varetage dialog med barnets eller den unges forældre, jf. reglerne herom i bekendtgørelse om elevers fravær fra undervisningen i folkeskolen (bekendtgørelse nr. 696 af 23. juni 2014), eller for eksempel tilbyde specialundervisning, uanset at kommunen er underrettet om barnets eller den unges eventuelle behov for særlig støtte. Det bemærkes, at det i den forbindelse vil være hensigtsmæssigt at samarbejde om og koordinere eventuelle samtidige tiltag.

Med personer, der udøver offentlig tjeneste, menes personer, som er ansat til at udføre offentlige opgaver på vegne af offentlige myndigheder (f.eks. statslige myndigheder, dvs. ministerier, direktorater, politi, domstole og kommunale forvaltninger), som udøver deres virksomhed i henhold til lovregler eller bestemmelser, der er fastsat med hjemmel i lov. Der kan f.eks. være tale om lærere eller pædagoger, som er ansatte i dagtilbud. Da eksempelvis private dagtilbud, private opholdssteder samt private eller frie skoler ligeledes udøver virksomhed i henhold til lovregler eller bestemmelser, der er fastsat med hjemmel i lov, er personer ansat i disse positioner således også omfattet af underretningspligten.

Med personer, der udøver offentligt hverv, menes personer, som ikke er ansat til at udføre offentlig tjeneste, men som i kraft af deres hverv udøver tjeneste for en offentlig myndighed, som medfører visse handlebeføjelser udadtil. Der kan f.eks. være tale om en privatansat læge, der efter anmodning tilser en beboer på et kvinde-krisecenter. Bestemmelsen omfatter også et kommunalbestyrelsesmedlem, som i udøvelsen af sit hverv får kendskab til et forhold vedrørende et barn eller en ung, der bør underrettes om efter denne bestemmelse.

Underretningspligten er i udgangspunkt personlig. Hvis en person, der udøver offentlig tjeneste eller offentligt hverv, bliver bevidst om et barn, der bør underrettes om, er pligten til at tage kontakt til kommunalbestyrelsen således personlig. Der er derimod intet krav om inddragelse af lederen ved en underretning. Lederen skal således ligeledes have den personlige viden for, at underretningspligten kan træde i kraft.

Med særlig støtte henvises til støtte efter servicelovens kapitel 11 om særlig støtte til børn og unge. Der er således ikke underretningspligt i situationer, hvor barnets eller den unges vanskeligheder har en karakter, som reglerne om særlig støtte efter servicelovens kapitel 11 ikke tager sigte på at løse.

Underretningspligten indtræder uanset, hvad der er årsagen til, at barnet eller den unge kan have behov for særlig støtte.

3.4.1.1.3. Forholdet til lovgivning om forældreplæg

Efter servicelovens § 57 a skal kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om at meddele forældremyndighedsindehaveren et forældreplæg, når der er risiko for, at et barns eller en ungs udvikling er i fare, og det vurderes at bero på, at forældremyndighedsindehaveren ikke lever op til sit forældreansvar. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis forældremyndighedsindehaveren ikke har reageret på meddelelser fra skolen om et barns fravær.

Forældreplægget skal angive en eller flere konkrete handlepligter for forældremyndighedsindehaveren, som skal hjælpe forældrene til at handle anderledes til fordel for barnet, jf. § 57 a., stk. 3. Det kan fx være at følge deres barn i skole, deltage i et forældreprogram eller møde op til møder med relevante myndigheder. Sideløbende med forældreplæg-

lægget kan kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om at iværksætte støtte efter servicelovens § 52, stk. 4.

Hvis en kommune på baggrund af de informationer, den får under den løbende opfølgning på et forældreplæg, vurderer, at forældreplægget ikke er efterlevet, skal kommunen træffe afgørelse om, at forældreplægget ikke er efterlevet, jf. § 57 a, stk. 7. En sådan afgørelse resulterer i, at udbetalingen af børne- og ungeydelsen for det kommende kvartal stoppes. En afgørelse om manglende efterlevelse af et plæg træffes med virkning for det førstkommande kvartal og for ét kvartal ad gangen.

3.4.1.1.4. Forholdet til forvaltningsloven

De almindelige regler om tavshedspligt er fastsat i forvaltningsloven. Det følger således af lovens § 27, stk. 1-4, at den, der virker inden for den offentlige forvaltning, har tavshedspligt, jf. straffeloven, når en oplysning ved lov eller anden gyldig bestemmelse er betegnet som fortrolig, eller når det i øvrigt er nødvendigt at hemmeligholde den for at varetage væsentlige hensyn til offentlige eller private interesser, herunder eksempelvis enkeltpersoners interesse i at beskytte oplysninger om deres personlige forhold.

Det følger videre af bestemmelsens stk. 5, at der inden for den offentlige forvaltning kun kan pålægges tavshedspligt med hensyn til en oplysning, når det er nødvendigt at hemmeligholde den for at varetage væsentlige hensyn til bestemte offentlige eller private interesser som nævnt i stk. 1-4.

Efter bestemmelsens stk. 6, kan en forvaltningsmyndighed bestemme, at en person uden for den offentlige forvaltning har tavshedspligt med hensyn til fortrolige oplysninger, som myndigheden videregiver til den pågældende uden at være forpligtet hertil.

Det følger endelig af bestemmelsens stk. 7, at de almindelige regler i forvaltningsloven og straffelovens §§ 152 og 152 c-152 f om strafansvar for uberettiget videregivelse af fortrolige oplysninger fra en myndighedsperson m.v. også finder anvendelse på overtrædelse af plæg efter stk. 6.

Fagpersoners udvidede underretningspligt efter servicelovens § 153, stk. 1, vil altid gå forud for forvaltningslovens regler om tavshedspligt. De omfattede faggrupper er således forpligtet til at underrette kommunalbestyrelsen i overensstemmelse med servicelovens § 153, stk. 1, selv i de tilfælde hvor de ifølge forvaltningsloven m.fl. har tavshedspligt.

I forvaltningslovens kapitel 5 er forståelsen og anvendelsen af partshøring, herunder dets undtagelser beskrevet. En forvaltningsmyndighed er forpligtet til at lade parten se og kommentere alle oplysninger, der er i en sag, som vil danne grundlag for den afgørelse, forvaltningsmyndigheden herefter skal træffe, hvis oplysningerne er til ugunst for parten. Eventuelle kommentarer fra parten skal indgå i afgørelsen, som myndigheden derefter træffer.

3.4.1.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Regelmæssig deltagelse i undervisningen er en forudsætning for, at den enkelte elev får det maksimale faglige og sociale udbytte af den undervisning, der tilrettelægges i folkeskolen.

Da børne- og ungeydelsen er en ydelse, som knytter sig til det at have børn, er det naturligt at inddrage den i overvejelser om at motivere forældremyndighedsindehavere til at løfte deres forældreansvar i forhold til deres børns skolegang.

Med lovforslaget foreslås det, at forældres ansvar for deres børns skolegang styrkes ved, at der indføres en objektiv pligt for skolelederne til altid at underrette kommunalbestyrelsen, såfremt et barn eller en ung har ulovligt skolefravær på 15 pct. eller derover i ét kvartal. Kommunalbestyrelsen skal herefter træffe afgørelse om standsning af børne- og ungeydelsen.

Forslaget gælder alene det, der i dag er ulovligt fravær. Definitionen af fravær reguleres af folkeskolelovens § 39, stk. 1. Undervisningsministeriet vil tydeliggøre reglerne om fravær, så reglerne for registrering af fravær bliver entydige på tværs af skoler og kommuner. Undervisningsministeriet vil nedsætte en arbejdsgruppe, der skal udarbejde vejledningsmateriale om reglerne om fravær.

Formålet med forslaget er, at der bliver sat så tidligt ind som muligt på skolerne for at nedbringe elevernes fravær og håndtere de bagvedliggende årsager. Samtidig vil forældrene møde en konsekvens, såfremt de ikke sikrer, at deres barn deltager i undervisningen.

Med den foreslåede § 153, stk. 2, foreslås det, at skoleledere på folkeskoler vil skulle underrette kommunalbestyrelsen, når en elev har ulovligt skolefravær på 15 pct. eller derover inden for ét kvartal, jf. § 39, stk. 1, i folkeskoleloven.

Med den foreslåede § 155 c foreslås det, at kommunalbestyrelsen vil skulle træffe afgørelse om standsning af børne- og ungeydelsen, når kommunen modtager en underretning om, at en elev har ulovligt skolefravær på 15 pct. eller derover inden for ét kvartal. Afgørelsen vil skulle gælde for ét kvartal.

3.4.2. Standsning af børne- og ungeydelse ved ulovligt fravær

3.4.2.1 Gældende ret

For børn og unge under 18 år udbetales en skattefri børne- og ungeydelse, jf. § 1, stk. 1 og 2, i lov om en børne- og ungeydelse, hvis betingelserne i lovens § 2 er opfyldt.

For børn under 15 år udbetales ydelsen kvartalsvis, jf. § 5, stk. 3, i lov om en børne- og ungeydelse. Børneydelsen udbetales første gang for det kvartal, der følger efter det kvartal, i hvilket retten til ydelsen er erhvervet. Børneydelsens størrelse afhænger af barnets alder. For børn under 3 år er beløbet 18.024 kr. årligt. For de 3-6 årige børn er beløbet 14.268 kr. årligt, og for børn i alderen 7-14 år er beløbet 11.232 kr. årligt (2018-niveau), jf. § 1, stk. 1, i lov om en børne- og ungeydelse.

For unge i alderen 15-17 år udbetales ydelsen månedsvis, jf. § 5, stk. 4, i lov om en børne- og ungeydelse. Ungeydelsen udbetales første gang for den måned, der følger efter den

måned, hvor barnet fylder 15 år, og sidste gang for den måned, i hvilken retten til ydelsen ophører (den måned, hvor den unge fylder 18 år). For den måned, hvor den unge fylder 18 år, udbetales ydelsen forholdsmæssigt svarende til antallet af dage fra månedens begyndelse til og med fødselsdagen i forhold til antallet af dage i måneden, jf. § 5, stk. 4, i lov om en børne- og ungeydelse. Ungeydelsen udgør 11.232 kr. årligt (2018-niveau), jf. § 1, stk. 2, i lov om en børne- og ungeydelse.

Som udgangspunkt udbetales børne- og ungeydelsen til barnets mor, jf. § 4 i lov om en børne- og ungeydelse. Andre ydelsesmodtagere kan eksempelvis være barnets far, hvis barnet bor hos ham, eller den person, som har taget barnet i pleje med henblik på adoption.

Børne- og ungeydelsen indkomstafrappes, jf. § 1 a i lov om en børne- og ungeydelse. Dette indebærer, at ydelsen nedsættes med 2 pct. af den del af topskattegrundlaget efter personskattelovens § 7, stk. 1 og 3, der overstiger et grundbeløb på 765.800 kr. (2018-niveau).

Efter § 2, stk. 1, i lov om en børne- og ungeydelse er retten til børne- og ungeydelse betinget af en række forhold.

Bl.a. er retten til børne- og ungeydelse betinget af, at kommunalbestyrelsen ikke for det pågældende kvartal har meddelt Udbetaling Danmark, at en afgørelse om manglende efterlevelse af forældreplæg, jf. § 57 a, stk. 7, i lov om social service, skal have den virkning, at børne- og ungeydelsen ikke skal udbetales, jf. § 2, stk. 1, nr. 5, i lov om en børne- og ungeydelse.

Desuden er retten til ungeydelsen betinget af, at kommunalbestyrelsen ikke for den pågældende måned har givet Udbetaling Danmark meddelelse om, at en afgørelse om manglende efterlevelse af pligten til uddannelse, beskæftigelse eller anden aktivitet for 15-17-årige, jf. § 2 a, stk. 3, i lov om vejledning om uddannelse og erhverv samt pligt til uddannelse, beskæftigelse m.v. skal have den virkning, at ungeydelsen standses, jf. § 2, stk. 1, nr. 6, i lov om en børne- og ungeydelse.

Endvidere er retten til børneydelse betinget af, at kommunalbestyrelsen ikke for det pågældende kvartal har meddelt Udbetaling Danmark, at den har truffet afgørelse efter dagtilbudslovens § 12, stk. 2, om standsning af børneydelsen på baggrund af, at barnets forældre ikke opfylder deres pligt til at lade deres børn deltage i en sprogvurdering og en eventuel sprogstimulering, medmindre forældrene selv forestår sprogstimuleringen jf. § 2, stk. 1, nr. 8 i lov om en børne- og ungeydelse.

Retten til den fulde ydelse er herudover betinget af, at mindst en af de personer, der har forsørgelsespligten over for barnet, har haft bopæl eller beskæftigelse her i riget i mindst 6 år inden for de seneste 10 år forud for den periode, udbetalingen vedrører, jf. § 2, stk. 1, nr. 7, i lov om en børne- og ungeydelse. Retten til fuld ydelse optjenes gradvist, så der efter 18 måneders bopæl eller beskæftigelse udbetales 25 pct. af ydelsen, efter 36 måneders bopæl eller beskæftigelse her i riget udbetales 50 pct. af ydelsen, efter 54 måneders bopæl eller beskæftigelse udbetales 75 pct. af ydelsen

og efter 72 måneders bopæl eller beskæftigelse udbetales hele ydelsen.

For personer omfattet af Europa-Parlamentets og Rådets forordning EF nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger, det vil sige personer fra EU/EØS-lande og Schweiz, samt statsløse og flygtninge bosat i en medlemsstat, og som er eller har været omfattet af lovgivningen i en eller flere medlemsstater, samt disses familiemedlemmer og efterladte, gælder et såkaldt sammenlægningsprincip, jf. forordningens artikel 6. I disse tilfælde skal der ved vurdering af, om der er optjent ret til børne- og unge ydelse, foretages sammenlægning med perioder, der er tilbagelagt efter et andet EU/EØS-lands eller Schweiz' lovgivning.

3.4.2.2. *Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning*

Det foreslås, at retten til børne- og ungeydelse betinges af, at kommunalbestyrelsen ikke for det pågældende kvartal har meddelt Udbetaling Danmark, at kommunalbestyrelsen har truffet afgørelse om standsning af børne- og ungeydelsen efter forslaget til § 155 c i lov om social service, jf. lovforslagets § 4, nr. 3.

Kommunalbestyrelsen vil efter forslaget på baggrund af en afgørelse om standsning af børne- og ungeydelse begrundet i, at et barn har 15 pct. ulovligt skolefravær eller derover inden for ét kvartal, jf. forslaget til § 155 c i lov om social service, jf. lovforslagets § 3, nr. 1, skulle meddele Udbetaling Danmark, at der skal ske standsning af ydelsen for ét kvartal. Forslaget skal ses i sammenhæng med forslaget til § 153, stk. 1, i lov om social service, jf. lovforslagets § 3, nr. 2, hvorefter der foreslås indført en objektiv pligt for skolelederne til altid at underrette kommunalbestyrelsen om, at et barn har 15 pct. ulovligt skolefravær eller derover. Kommunalbestyrelsen vil ifølge forslaget til § 155 c i lov om social service, jf. lovforslagets § 4, stk. 3, skulle træffe afgørelse om standsning af børne- og ungeydelsen for ét kvartal og meddele Udbetaling Danmark, at de har truffet afgørelse herom. Herefter skal Udbetaling Danmark standse børne- og ungeydelsen.

Afgørelsen vil gælde for ét kvartal, hvor der ikke vil ske udbetaling af børne- og ungeydelse.

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets § 3 og § 4.

3.5. *Konsekvent indgriben overfor institutioner for almen-gymnasiale uddannelser og almen voksenuddannelse m.v. og institutioner for erhvervsrettet uddannelse med vedvarende dårlige resultater*

3.5.1. *Gældende ret*

Det følger af den gældende bestemmelse i § 50 i lov om institutioner for almen-gymnasiale uddannelser og almen voksenuddannelse m.v., at undervisningsministeren fører tilsyn med institutionerne. Finder undervisningsministeren, at en institutions virksomhed ikke er i overensstemmelse med lov eller de regler eller aftaler, der er fastsat eller indgået i hen-

hold til loven, kan ministeren udstede påbud til institutionen om at ændre den pågældende virksomhed.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 53 i lov om institutioner for almengymnasiale uddannelser og almen voksenuddannelse m.v., at undervisningsministeren kan pålægge bestyrelsen for en institution at indgå en indsatsaftale med ministeren, hvis det konstateres, at kvaliteten af en institutions undervisning eller uddannelse er utilstrækkelig. I indsatsaftalen fastsættes bl.a. mål for kvaliteten af undervisningen eller uddannelsen og de foranstaltninger, der er nødvendige for at rette op på den utilstrækkelige kvalitet. Undervisningsministeren kan i særlige tilfælde yde tilskud til afhjælpning af utilstrækkelig kvalitet i undervisning eller uddannelser i forbindelse med indgåelse af en indsatsaftale.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 20 i lov om institutioner for almengymnasiale uddannelser og almen voksenuddannelse m.v., at bestyrelsen over for undervisningsministeren er ansvarlig for institutionens drift, herunder for forvaltningen af de statslige tilskud. Hvis bestyrelsen ikke efterkommer påbud fra undervisningsministeren om berigtigelse af nærmere angivne forhold, kan ministeren beslutte,

- 1) at bestyrelsens opgaver eller dele heraf i en periode varetages af personer, der udpeges af ministeren, eller
- 2) at bestyrelsen træder tilbage, således at en ny bestyrelse skal udpeges efter reglerne i institutionens vedtægt.

Hvis bestyrelsen ved sine dispositioner bringer institutionens videreførelse i fare, kan undervisningsministeren beslutte, at bestyrelsen skal træde tilbage, og kan i forbindelse hermed indsætte et midlertidigt styre, indtil der er udpeget en ny bestyrelse efter reglerne i institutionens vedtægt.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 5, stk. 1, i lov om institutioner for almengymnasiale uddannelser og almen voksenuddannelse m.v., at undervisningsministeren efter høring af institutionens bestyrelse kan nedlægge en institution, hvis der ikke længere er behov for institutionen, eller hvis institutionen på grund af sin økonomiske situation skønnes uegnet til at fortsætte sin virksomhed. Det fremgår endvidere af stk. 2, at ministeren kan fastsætte vilkår for nedlæggelsen af en institution. Af stk. 3 følger, at såfremt en institution ophører, tilfalder institutionens nettoformue statskassen, jf. dog stk. 4. I henhold til stk. 4, ophører en sammenlagt institution, der er godkendt efter denne lov, jf. § 6, stk. 1, i hvilken der indgår en institution for erhvervsrettet uddannelse (bortset fra social- og sundhedsskoler), anvendes den del af nettoformuen opgjort på sammenlægningsdatoen, der hidrører fra institutionen for erhvervsrettet uddannelse, i overensstemmelse med reglerne i § 3, stk. 1 og 2, i lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse. For den øvrige del af nettoformuen gælder bestemmelsen i stk. 3. Endelig fremgår det af stk. 5, at undervisningsministeren kan fastsætte regler om opgørelsen af formuen efter stk. 3 og 4.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 6, stk. 1, i lov om institutioner for almengymnasiale uddannelser og almen voksenuddannelse m.v., at undervisningsministeren efter indstilling fra bestyrelsen for en eller flere af de institutioner, der er omfattet af lovens § 1, stk. 1, og bestyrelsen for

en eller flere institutioner for erhvervsrettet uddannelse kan godkende, at to eller flere af institutionerne sammenlægges til én institution, som godkendes til at udbyde uddannelser efter en eller flere love. Reglerne om uddannelserne og tilskud til uddannelserne følger reglerne i de pågældende uddannelseslove. Undervisningsministeren beslutter, efter hvilken institutionslov den sammenlagte institution godkendes. Ved sammenlægningen opløses institutionerne uden likvidation ved overdragelse af deres aktiver, passiver, rettigheder og forpligtelser til den fortsættende institution. Det følger videre af bestemmelsens stk. 2, at undervisningsministeren efter indstilling fra bestyrelsen for en institution kan godkende en spaltning af institutionen. Ved spaltningen overdrages aktiver, passiver, rettigheder og forpligtelser som helhed til flere bestående eller nystiftede selvejende uddannelsesinstitutioner. Endvidere kan en bestyrelse tage beslutning om en spaltning, ved hvilken institutionen overdrager en del af sine aktiver og forpligtelser til en eller flere bestående eller nye selvejende uddannelsesinstitutioner. Undervisningsministeren beslutter, efter hvilken lov de involverede institutioner godkendes. Ministeren godkender den sammenlagte eller spaltede institutions vedtægt. Det følger af bestemmelsens stk. 3, at det er en betingelse for at opnå godkendelse til sammenlægningen eller spaltningen, at der ved sammenlægningen eller spaltningen ikke sker indskrænkninger i bestående rettigheder. I vedtægten for den fortsættende eller modtagende institution skal der optages bestemmelser, som sikrer, at de deltagende institutioners formål tilgodeses. På samme måde skal der optages bestemmelser, som sikrer eventuelle vedtægtsbestemte rettigheder til en deltagende institutions formue, hvis rettigheden ikke ophører ved sammenlægningen eller spaltningen. Det følger af stk. 4, at sammenlægning eller spaltning kan gennemføres uden kreditorernes samtykke. Endelig fremgår det af stk. 5, at undervisningsministeren fastsætter regler om sammenlægning og spaltning af institutioner, herunder regler, efter hvilke kapitel 15 i selskabsloven med de fornødne tilpasninger finder anvendelse på sammenlægningen og spaltningen. Bestemmelsen er ikke udmøntet.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 29 i lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse, at undervisningsministeren fører tilsyn med institutionerne. Finder undervisningsministeren, at en institutions virksomhed ikke er i overensstemmelse med lov eller de regler eller aftaler, der er fastsat eller indgået i henhold til loven, kan ministeren udstede påbud til institutionen om at ændre den pågældende virksomhed.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 30 a i lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse, at undervisningsministeren kan pålægge bestyrelsen for en institution at indgå en indsatsaftale med ministeren, hvis det konstateres, at kvaliteten af en institutions undervisning eller uddannelse er utilstrækkelig. I indsatsaftalen fastsættes bl.a. mål for kvaliteten af undervisningen eller uddannelsen og de foranstaltninger, der er nødvendige for at rette op på den utilstrækkelige kvalitet. Undervisningsministeren kan i særlige tilfælde yde tilskud til afhjælpning af utilstrækkelig kvalitet i under-

visning eller uddannelser i forbindelse med indgåelse af en indsatsaftale.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 10 i lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse, at bestyrelsen over for undervisningsministeren er ansvarlig for institutionens drift, herunder for forvaltningen af de statslige tilskud. Hvis bestyrelsen ikke efterkommer påbud fra undervisningsministeren om berigtigelse af nærmere angivne forhold, kan ministeren beslutte,

- 1) at bestyrelsens opgaver eller dele heraf i en periode varetages af personer, der udpeges af ministeren, eller
- 2) at bestyrelsen træder tilbage, således at en ny bestyrelse skal udpeges efter reglerne i institutionens vedtægt.

Hvis bestyrelsen ved sine dispositioner bringer institutionens videreførelse i fare, kan undervisningsministeren beslutte, at bestyrelsen straks træder tilbage, og kan i forbindelse hermed indsætte et midlertidigt styre, indtil der er udpeget en ny bestyrelse efter reglerne i institutionens vedtægt.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 2, stk. 2, i lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse, at undervisningsministeriets godkendelse af en institution efter stk. 1, kan tilbagekaldes, hvis der ikke længere er behov for institutionen, herunder i forhold til behovet for uddannelsesudbydere i en landsomfattende eller regional planlægning, eller hvis institutionen på grund af sin økonomiske situation skønnes uegnet til at fortsætte sin virksomhed.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 3, stk. 1, i lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse, at tiloversbleven formue i tilfælde af institutionens ophør anvendes til undervisnings- og uddannelsesformål efter undervisningsministerens bestemmelse, jf. dog stk. 2. Af stk. 2 fremgår, at hvis der er dækning i den tiloversblevne formue, anvendes institutionens nettoformue opgjort pr. 31. december 1990 samt gaver skænket den 1. januar 1991 eller senere i form af løsøre, fast ejendom og anlægstilskud til fast ejendom til de formål, der er fastsat i den pr. 1. august 2012 gældende vedtægt. For institutioner, der på tidspunktet for overgang til denne lov er godkendt efter lov om arbejdsmarkedsuddannelsescentre, er datoerne i 1. pkt. dog henholdsvis 31. december 1993 og 1. januar 1994. Det følger af stik. 3, at formue hidrørende fra en selvejende institution inden for den offentlige forvaltning, der pr. 31. december 2006 var amtskommunal, jf. § 4 a, stk. 1, tilfalder statskassen ved institutionens ophør. Af stk. 4, fremgår at for fusionerede uddannelsesinstitutioner, hvori indgår selvejende institutioner inden for den offentlige forvaltning, opgøres de enkelte institutioners formueandel, jf. stk. 1 og 2, på fusionstidspunktet. Ved ophør tilfalder den del af nettoformuen, der hidrører fra de tidligere amtskommunale institutioners formue, statskassen. Øvrig nettoformue fordeles efter reglerne i stk. 1 og 2. Endelig fremgår det af stk. 5, at undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om opgørelsen af formuen efter stk. 1 og 2.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 4 i lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse, at undervisningsministeren efter indstilling fra bestyrelsen for en eller flere institutioner, bestyrelsen for en eller flere institutioner for

uddannelsen til almen studentereksamen, bestyrelsen for en eller flere institutioner for uddannelsen til hf-eksamen og hf-enkeltfag samt bestyrelsen for en eller flere institutioner for almen voksenuddannelse m.v. kan godkende, at to eller flere af institutionerne sammenlægges til én institution, som godkendes til at udbyde uddannelser efter en eller flere love. Reglerne om uddannelserne og tilskud til uddannelserne følger reglerne i de pågældende uddannelseslove. Undervisningsministeren beslutter, efter hvilken institutionslov den sammenlagte institution godkendes. Ved sammenlægning mellem en institution for almengymnasiale uddannelser, uddannelsen til hf-eksamen og hf-enkeltfag eller almen voksenuddannelse og en institution for erhvervsrettet uddannelse finder bestemmelsen i § 26 i lov om institutioner for almengymnasiale uddannelser og almen voksenuddannelse m.v. anvendelse for den del af den sammenlagte institution, der varetager uddannelsen til almen studentereksamen, hf-eksamen, hf-enkeltfag eller almen voksenuddannelse. Ved sammenlægningen opløses institutionerne uden likvidation ved overdragelse af deres aktiver og gæld til den fortsættende institution. Det følger af bestemmelsens stk. 3, at undervisningsministeren efter indstilling fra bestyrelsen kan tillade, at en institution, der er godkendt efter loven, ved spaltning overdrager sine aktiver og gæld som helhed eller en del heraf til en eller flere selvejende uddannelsesinstitutioner. Ministeren godkender den sammenlagte eller spaltede institutions vedtægt. Det følger af bestemmelsens stk. 3, at det er en betingelse for at opnå tilladelse efter stk. 1 og stk. 2, at der ved sammenlægningen eller spaltningen ikke sker indskrænkninger i bestående rettigheder. I vedtægten for den fortsættende eller modtagende institution skal der optages bestemmelser, som sikrer, at de deltagende institutioners formål tilgodeses. På samme måde skal der optages bestemmelser, som sikrer eventuelle vedtægtsbestemte rettigheder til en deltagende institutions formue, hvis rettigheden ikke udløses ved sammenlægningen eller spaltningen. Det fremgår af stk. 4, at sammenlægning eller spaltning kan gennemføres uden kreditorernes samtykke. Endelig følger det af stk. 5, at undervisningsministeren fastsætter regler, hvorefter kapitel 15 i selskabsloven med de fornødne tilpasninger finder anvendelse på sammenlægningen eller spaltningen.

3.5.2. Ministeriets overvejelser og den foreslåede ordning

Langt de fleste gymnasier, voksenuddannelsescentre og institutioner for erhvervsrettede uddannelser leverer gode ungdomsuddannelser. Men ingen elever er tjent med at gå på en ungdomsuddannelse, som år efter år ikke formår at skabe trygge rammer for elevernes udvikling. Der skal kunne gribes konsekvent ind over for institutioner, der vedvarende er i tilsynets fokus.

Det foreslås derfor at udvide de eksisterende sanktionsmuligheder over for ungdomsuddannelsesinstitutionerne.

Som noget nyt foreslås indført en bestemmelse i lov om institutioner for almengymnasiale uddannelser og almen voksenuddannelse m.v. og lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse, hvorefter undervisningsministeren vil kunne fratage en institution eller en afdeling af en institu-

tion, hvis kvaliteten af dens undervisning eller en eller flere af dens uddannelser er utilstrækkelig, og institutionen som følge heraf er pålagt en indsatsaftale med ministeren, adgangen til at optage elever ved optagelsesprøve, standardiseret vurdering eller vejledningssamtale. Det forudsættes, at ministeren løbende vurderer, om tiltaget fortsat er påkrævet.

Bestemmelserne vil ikke ændre på elevernes mulighed for optagelse på den pågældende ungdomsuddannelse efter de gældende adgangsforudsætninger i lov om gymnasiale uddannelser og lov om erhvervsuddannelser. Eleverne vil således, såfremt de opfylder adgangsforudsætningerne, skulle optages på en anden institution.

Hensigten med bestemmelserne er at bidrage til, at elever med lav faglighed får bedre muligheder for at hæve deres faglige niveau, da de i så fald ikke optages på en institution, der har vanskeligt ved at levere trygge rammer eller et højt fagligt niveau.

I forbindelse med ministerens udarbejdelse af et eventuelt pålæg om, at en institution eller en afdeling af en institution, dvs. et udbudssted, vil skulle ophøre med optage elever ved optagelsesprøve, standardiseret vurdering eller vejledningssamtale, vil ministeren skulle tage hensyn til elevernes transportafstand ved optag på en anden institution fx i forhold til afgrænsning af, hvilke elever der ikke optages.

Det foreslås endvidere som noget nyt, at undervisningsministeren vil kunne træffe beslutning om, at en institution skal nedlægges eller sammenlægges eller spaltes med en eller flere institutioner, hvis institutionen ikke indenfor en treårig periode har indfriet de fastsatte mål i den med ministeren indgåede indsatsaftale.

Det er en forudsætning for sammenlægning efter forslaget, at bestyrelsen for den institution, som ministeriet ønsker den dårligt præsterende institution sammenlagt med, vil godkende en sammenlægning i medfør af lovens almindelige regler om sammenlægning af institutioner.

I forbindelse med en beslutning om at nedlægge, sammenlægge eller spalte en institution vil forvaltningslovens almindelige regler skulle finde anvendelse. Ministeriet vil således skulle påse partshøring af institutionens bestyrelse mv., før en eventuel afgørelse træffes.

Der er tale om en meget indgribende foranstaltning, og det er derfor alene hensigten, at sanktionen vil skulle finde anvendelse i særligt grove tilfælde. Det forudsættes således, at de mindre indgribende bestemmelser om, at bestyrelsens opgaver eller dele heraf i en periode varetages af personer, der udpeges af ministeren, eller at bestyrelsen træder tilbage, således at en ny bestyrelse udpeges efter reglerne i institutionens vedtægt, først er forsøgt anvendt uden resultat.

En eventuel nedlæggelse af en institution vil bl.a. medføre behov for håndtering af forhold omkring omplacering af elever. Desuden skal ske afskedigelse af institutionens leder og øvrige personale. Der skal ligeledes ved institutionens nedlæggelse forestås likvidation af institutionen. Nettoformuen, opgjort på likvidationstidspunktet, tilfalder statskassen.

4. Forholdet til Danmarks internationale forpligtigelser

Artikel 14 i Den Europæiske Menneskerettighedskonvention (EMRK) har følgende ordlyd:

”Nydelser af de i denne konvention anerkendte rettigheder og friheder skal sikres uden forskel på grund af køn, race, farve, sprog, religion, politisk eller anden overbevisning, national eller social oprindelse, tilhørsforhold til et nationalt mindretal, formueforhold, fødsel eller ethvert andet forhold.”

Bestemmelsen har ikke karakter af et generelt forbud mod diskrimination, men gælder alene inden for områder, der er omfattet af konventionens øvrige bestemmelser (eller protokoller).

Forslaget om obligatoriske sprogprøver for børn på skoler, hvor mere end 30 procent af eleverne bor i et boligområde, der har været på listen over udsatte boligområder, vil være omfattet af EMRK artikel 14 i kombination med artikel 2 i første tillægsprotokol til konventionen om retten til uddannelse.

Forslaget vil indebære forskelsbehandling på baggrund af bopæl og vil endvidere kunne indebære indirekte forskelsbehandling på baggrund af de kriterier, som ligger til grund for udpegningen af boligområder som udsatte boligområder. Det bemærkes, at et udsat boligområde med den foreslåede ændring af lov om almene boliger m.v., jf. nærmere ovenfor under pkt. 2, ikke vil blive defineret med henvisning til beboernes oprindelse.

EMRK artikel 14 stiller krav om, at forskelsbehandling skal kunne begrundes sagligt, hvilket indebærer, at forskelsbehandlingen skal forfølge et anerkendelsesværdigt formål, og at der skal være proportionalitet mellem det anvendte middel og det formål, der søges realiseret. Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol har fastslået, at konventionsstaterne – når det drejer sig om generel økonomisk politik og samfundsmæssige forhold – må indrømmes en vid skønsmargin, jf. f.eks. dom af 12. april 2006 i sagen *Stec m.fl. mod UK*.

Som anført ovenfor under pkt. 2 og pkt. 3.1.2 er sigtet med forslaget om obligatoriske sprogprøver bl.a. at styrke elevernes sprog på grundskoler med en høj andel af børn fra udsatte boligområder, således at alle børn kan indgå i det sociale og faglige fællesskab i skolen og undgå et fagligt efterslæb, som kan være følgen af et utilstrækkeligt eller manglende sprog. Der henvises endvidere til det under pkt. 3.1.2 anførte, hvorefter andelen af mindre gode læsere i 2. klasse er højere på folkeskoler med mere end 30 pct. elever fra udsatte boligområder sammenlignet med øvrige folkeskoler, hvilket også gør sig gældende, når der tages højde for forældrenes uddannelsesbaggrund

På den baggrund vurderes det, at forslaget ikke rejser spørgsmål i forhold til EMRK artikel 14 sammenholdt med artikel 2 i første tillægsprotokol.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser og implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner

Lovforslaget består af en række initiativer, der vil have økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige.

Ad 3.1 og 3.3. Sprogprøver

Det vurderes, at forslaget vil medføre udgifter i det offentlige som følge af 1) opfølgning på sprogvurdering, 2) øget brug af sprogstimulering, 3) øget brug af pædagogisk-psykologisk vurdering, 4) flere omgængere i børnehaveklasse og 5) udgifter til evaluering af tosprogede elevers kompetencer.

Hertil kommer administrative udgifter i det offentlige i opstartsperioden til initiativer, der understøtter ovenstående. Dette omhandler udvikling af sprogtest og forældrekurser m.fl.

Ad 1) forudsættes det, at ca. 1.800 børn, er omfattet af kriterierne i lovforslaget og vil have behov for opfølgning på sprogprøverne i form af, at pædagogiske medarbejdere skal forberede og efterbehandle prøverne samt drøfte resultaterne med forældrene. Merudgifterne herved vedrører arbejdstid på skolerne. Merudgifterne herved vurderes at være ca. 2 mio. kr. i 2019 og 4 mio. kr. årligt i 2020 og frem.

Ad 2) forudsættes det, at ca. 360 børn omfattet af kriterierne i lovforslaget vil have behov for ekstra sprogstimulering på baggrund af deres resultater i sprogprøverne. Merudgifterne herved vurderes at være ca. 4 mio. kr. i 2019 og 10 mio. kr. årligt i 2020 og frem. Herudover forudsættes det, at der være afledte udgifter til finansiering af sommerskoletilbud til en del af de ovenstående børn, der har behov for yderligere sprogstimulering på 2 mio. kr. årligt i 2020 og frem, samt mindreudgifter som følge af, at færre børn vil gå en klasse om, samt have behov for sprogstimulering fremadrettet. Mindreudgifterne ved sidstnævnte forventes at være 1 mio. kr. i 2019, og 3 mio. kr. årligt i 2021 og frem.

Ad 3) forudsættes det, at ca. 360 af de børn omfattet af kriterierne i lovforslaget, der ikke består prøven, vil have behov for en vurdering af børnenes støttebehov (pædagogisk-psykologisk vurdering). Merudgifterne herved vurderes være 0,5 mio. kr. årligt i 2019 og fremefter.

Ad 4) forudsættes det, at ca. 180 børn omfattet af kriterierne i lovforslaget vil skulle gå børnehaveklassen om som følge af negativt resultat af sprogprøverne. Merudgifterne herved vurderes at være ca. 6 mio. kr. i 2020 og 12 mio. kr. årligt i 2021 og frem.

Ad 5) forudsættes det, at ca. 650 faldende til 420 børn vil være omfattet af kriterierne som fastsat i lovforslaget og herved skulle have deres sproglige kompetencer evalueret. Merudgifterne herved vurderes at være ca. 5 mio. kr. i 2020 og 9 mio. kr. i 2021 og 7 mio. kr. årligt fremefter.

De administrative konsekvenser ved hele forslaget forbundet med udvikling af materiale, sprogtest mv. vurderes at være 7 mio. kr. i 2018 og 8 mio. kr. i 2019.

En del af udgifterne til initiativet vil vedrøre udgifter, der skal afholdes af skolerne og herved kommunerne. Det forudsættes, at der afsættes en samlet ramme på finansloven, som skolerne kan få refunderet udgifter forbundet med ovenstående til.

Den samlede ramme til udgifter i skolerne, der vil kunne refunderes af staten er 6 mio. kr. i 2019, 28 mio. kr. i 2020, 35 mio. kr. i 2021 og 33 mio. kr. årligt i 2022 og fremefter.

Samlet set vil merudgifterne ved initiativet være 7 mio. kr. i 2018, 14 mio. kr. i 2019, 28 mio. kr. i 2020, 35 mio. kr. i 2021 og 33 mio. kr. i 2022 og fremefter.

Ad 3.2 og 3.5. Konsekvent indgriben overfor folkeskoler og ungdomsuddannelsesinstitutioner

Lovforslaget vil medføre administrative udgifter til tilsyn, vejledning og sanktioner forbundet med konsekvent indgriben over for folkeskoler og ungdomsuddannelsesinstitutioner. Derudover vil lovforslaget medføre administrative merudgifter forbundet med udarbejdelse af nye indikatorer til brug for identifikation af udfordrede folkeskoler og ungdomsuddannelsesinstitutioner.

Det vurderes, at en række folkeskoler og ungdomsuddannelsesinstitutioner vil blive omfattet af de skærpede krav i lovgivningen. Dette vil medføre merudgifter i staten til øget vejledning, tilsyn og sanktioner på 20 mio. kr. årligt i 2019 og fremefter.

Hertil kommer udgifter forbundet med udarbejdelse af nye indikatorer, hvilket vurderes at udgøre 2 mio. kr. årligt fra 2018 og fremefter.

Initiativet vil samlet set medføre merudgifter på 2 mio. kr. i 2018 og 22 mio. kr. årligt i 2019 og fremefter.

Ad 3.4. Styrket forældreansvar

Det vurderes, at forslaget om standsning af børne- og ungegyddelsen som følge af ulovligt skolefravær i udgangspunktet vil indebære, at godt 4.100 forældre vil miste børne- og ungegyddelsen svarende til mindreudgifter på ca. 9 mio. kr. årligt i umiddelbar virkning. Det forudsættes endvidere, at forslaget har en positiv adfærdsvirkning i forhold til de ulovlige skolefravær, således at dette vil blive reduceret med ca. 10 pct. årligt de kommende år.

Dermed skønnes mindreudgifterne til børne- og ungegyddelsen samlet set at være 4 mio. kr. for perioden august til september i 2019, 8 mio. kr. i 2020, 7 mio. kr. i 2021 og 6 mio. kr. i 2022 og årligt fremefter.

Herudover vurderes lovforslaget at medføre øgede administrative opgaver til kommuner i form af ekstra underrettingsopgaver for skoleledere, øget kommunal sagsbehandling som følge af flere underretninger og merudgifter til sociale foranstaltninger efter serviceloven. Forslaget ventes desuden at medføre ekstra omkostninger for Udbetaling Danmark som led i standsning af børne- og ungegyddelsen. Endelig påregnes meromkostninger som følge af et øget antal klagesager.

De samlede økonomiske konsekvenser af lovforslaget skønnes at medføre merudgifter på 23 mio. kr. i 2019, 26 mio. kr. i 2020, 23 mio. kr. i 2021 og 21 mio. kr. i 2022 og herefter.

Lovforslaget samlet set

Lovforslaget samlet set vurderes, jf. ovenfor pkt. 3.1 og 3.3. Sprogprøver, 3.2. og 3.5. Konsekvent indgriben overfor folkeskoler og ungdomsuddannelsesinstitutioner og 3.4.

Styrket forældreansvar at medføre merudgifter på 9 mio. kr. i 2018, 60 mio. kr. i 2019, 76 mio. kr. i 2020, 80 mio. kr. i 2021 og 76 mio. kr. i 2022.

Det bemærkes, at det følger af aftalen om ét samlet familieretligt system, at reglerne for børne- og ungeydelsen skal ændres, så udbetalingen som udgangspunkt sker ligeligt mellem forældrene fra 2020. Dette vil medføre yderligere administrative merudgifter fra 2020, idet standsningen skal foretages over for begge forældre, der modtager ydelsen. De administrative konsekvenser heraf skal kvantificeres nærmere.

Herudover vurderes lovforslaget at medføre øgede administrative opgaver til kommuner i form af ekstra indberetningsopgaver for skoleledere, øget kommunal sagsbehandling som følge af flere indberetninger og merudgifter til sociale foranstaltninger efter serviceloven. Forslaget vil desuden medføre omkostninger for Udbetaling Danmark i forbindelse med standsning af børne- og ungeydelsen. Endelig påregnes meromkostninger som følge af et øget antal klagesager.

Udvælgelsen af skoler med særlige behov, der fremover skal leve op til de nye krav om obligatoriske sprogprøver, foreslås fastsat ved objektive kriterier (30 procent elever fra udsat boligområde). Dette er i overensstemmelse med principperne i aftalen om digitaliseringsklar lovgivning, at lovgivningen udformes klart og entydigt, og så vidt muligt ved brug af objektive kriterier, med henblik på at understøtte en nemmere – og eventuel digital - administration.

Med lovforslaget foreslås der indført en pligt for skolelederne til at underrette kommunalbestyrelsen, såfremt et barn eller en ung har ulovligt skolefravær på 15 procent eller derover i ét kvartal. Dette lever op til princippet om muliggørelse af automatisk sagsbehandling gennem brug af objektive kriterier i sagsbehandlingen. Indberetningen af for højt ulovligt fravær tager udgangspunkt i den etablerede praksis for digital registrering og opgørelse af ulovligt fravær jf. bekendtgørelsen om elevs fravær i undervisningen i folkeskolen, hvilket er i overensstemmelse med princippet i aftalen om digitaliseringsklar lovgivning, der foreskriver sammenhæng på tværs ved genbrug af begreber og data på tværs af lovgivningen.

Lovforslaget indeholder i øvrigt ikke forslag, som er relevante ift. principperne for digitaliseringsklar lovgivning.

Øvrige bemærkninger om de administrative konsekvenser udestår.

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet

Lovforslaget har ingen økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.

7. Administrative konsekvenser for borgerne

Forslaget vil indebære, at forældre, hvis børn ikke består den obligatoriske sprogprøve i børnehaveklassen, som led i

sprogstimuleringsforløbet vil blive involveret tæt i deres børns sproglige udvikling.

8. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ingen miljømæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter.

10. Hørte myndigheder og organisationer mv.

Et lovudkast har i perioden 29. juni til 29. august 2018 været sendt til høring hos følgende:

Adoption & Samfund, Advokatsamfundet, Akademikerne, Ankestyrelsen, Arbejdsbevægelsens Erhvervsråd, ATP, B_SOSU, Borger- og Retssikkerhedschefen i SKAT, Børne- og Kulturchefforeningen, Børne- og Ungdomspædagogernes Landsforening (BUPL), Børnerådet, Børnesagens Fællesråd, CEPOS, CEVEA, Danmarks Evalueringsinstitut, Danmarks Idrætsforbund, Danmarks Lærerforening, Danmarks Privatskoleforening, Dansk Arbejdsgiverforening, Dansk Byggeri, Dansk Blindesamfund, Danske Døves Landsforbund, Dansk Center for Undervisningsmiljø, Dansk Erhverv, Danske Erhvervsskoler- og Gymnasier - Bestyrelserne, Danske Erhvervsskoler- og Gymnasier – Lederne, Dansk Flygtningehjælp, Danske Gymnasier, Danske Gymnasieelevers Sammenslutning, Danske Gymnastik- og Idrætsforeninger, Danske Handicaporganisationer, Danske HF og VUC, Dansk Metal, Dansk Musikskolesammenslutning, Danske Musik- og Kulturskoleledere, Dansk Musikpædagogisk Forening, Danske Regioner, Danske Professionshøjskoler, Dansk Psykolog Forening, Dansk Socialrådgiverforening, Danske Advokater, Danske SOSU-skoler, Danske Skoleelever, Dansk Told og Skatteforbund, Dansk Friskoleforening, Dansk Industri, Datatilsynet, De Private Sociale Tilbud (LOS), Det Centrale Handicapråd, Deutscher Schul- und Sprachverein für Nordschleswig, Dokumentations- og Rådgivningscentret om Racediskrimination, Efterskoleforeningen, Ejendomsforeningen Danmark, Erhvervsskolelederne, Erhvervsskolernes ElevOrganisation, Erhvervsstyrelsen – Team Effektiv Regulering, Fag og Arbejde (FOA), Finans Danmark, Foreningen af Danske Døgninstitutioner, Foreningen af Frie Fagskoler, Foreningen af Katolske Skoler i Danmark, Foreningen af Kristne Friskoler, Foreningen af forstandere og direktører ved AMU-centrene, Foreningen af Frie Ungdoms- og Efterskoler, Foreningen af Danske Skatteankenævn, Foreningen af Socialchefer i Danmark, Foreningen Danske Revisorer, Foreningen for Forældre til Elever i Fri- og Privatskoler, Foreningsfællesskabet LigeVærd, Forsikring- og Pension, Frie Skolers Lærerforening, FRS – danske revisorer, FTF, Grønlands Hjemmestyre, Handelsskolernes Lærerforening, HK Privat, Institut for Menneskerettigheder, ISOBRO, Justitia, Klagenævnet for Specialundervisning, KL, KRAKA, Landsforbundet af Voksen- og Ungdomsundervisere (LVU), Landselevbestyrelsen for det pædagogiske område, Landselevbestyrelsen for social- og sundhedsområdet, Landsforening af 10. klasseskoler i Danmark, Landsforeningen af

Ungdomsskoleledere (LU), Landsorganisationen i Danmark (LO), Landssammenslutningen af Handelsskoleelever, Landssamråd for PPR-chefer, Landsskatteretten, Lederforeningen for VUC, Lilleskolerne, Moderniseringsstyrelsen, Private Gymnasier og Studenterkurser, Retssikkerhedssekretariatet, Rigsombuddet på Færøerne, Rigsrevisionen, Rådet for de Grundlæggende Erhvervsrettede Uddannelser (REU), Rådet for Etniske Minoriteter, Rådet for Socialt Udsatte, Rådet for Voksen og Efteruddannelse (VEU-Rådet), Skattean-

kestyrelsen, Skolelederforeningen, Skole og Forældre, Socialpædagogernes Landsforbund, SRF Skattefaglig Forening, Styrelsen for Arbejdsmarked og Rekruttering, Team Danmark, Uddannelsesforbundet, Ungdommens Uddannelsesvejledning, Ungdomsringsen, Ungdomsskoleforeningen, VUC Bestyrelsesforeningen. Lovudkastet har endvidere været offentliggjort på Høringsportalen (www.hoeringsportalen.dk).

11. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/mindreudgifter	Negative konsekvenser/merudgifter
Økonomiske konsekvenser og implementeringskonsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Lovforslaget vurderes at medføre merudgifter for staten og kommunerne inden for en samlet ramme på 9 mio. kr. i 2018, 59 mio. kr. i 2019, 74 mio. kr. i 2020, 79 mio. kr. i 2021 og 75 mio. kr. i 2022. Forslaget vil medføre omkostninger for Udbetaling Danmark i forbindelse med standsning af børne- og ungeydelsen.
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	
[Er i strid med de fem principper for implementering af erhvervsrettet EU-regulering] / [Går videre end minimumskrav i EU-regulering] (sæt X)	Ja	Nej x

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Det følger af den gældende bestemmelse i folkeskolelovens § 5, stk. 6, at der i fornødent gives omfang undervisning i dansk som andetsprog til tosprogede børn i grundskolen. Undervisningsministeren fastsætter regler om undervisning i

dansk som andetsprog til tosprogede børn og om modersmålsundervisning af børn fra medlemsstater i Den Europæiske Union, fra lande, som er omfattet af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, samt fra Færøerne og Grønland. Undervisningsministeren kan fravige stk. 1-3, §§ 7 og 7 a, § 13, stk. 3, § 14, og § 14 b, stk. 2, 1. pkt., i forbindelse med fastsættelse af regler om undervisning i dansk som andetsprog og modersmålsundervisning.

§ 5, stk. 6, fastsætter således, at der i fornødent omfang skal gives undervisning i dansk som andetsprog til tosprogede elever i grundskolen.

Der er fastsat nærmere regler om undervisningen i dansk som andetsprog i bekendtgørelse om folkeskolens undervisning i dansk som andetsprog (bekendtgørelse nr. 1053 af 29. juni 2016).

I henhold til bekendtgørelsen er udgangspunktet for andetsprogsundervisningen, at den så vidt muligt skal gives i den almindelige klasse. Tosprogede elever, som er i stand til at deltage i den almindelige undervisning i klassen, skal således gives supplerende undervisning i dansk som andetsprog. Den supplerende undervisning foregår som udgangspunkt som en integreret del af den almindelige undervisning i klassen – enten som en dimension i den almindelige undervisning, eller på særlige hold eller som enkeltmandsundervisning. Undervisning i supplerende dansk som andetsprog, der ikke kan foregå som en integreret del af den almindelige undervisning i klassen, skal foregå i tiden til understøttende undervisning eller uden for den almindelige undervisnings-tid.

Det følger endvidere af bekendtgørelsen, at hvis elevens behov for sprogstøtte betyder, at eleven ikke ved optagelsen kan deltage i den almindelige undervisning i klassen, gives der basisundervisning i dansk som andetsprog i en modtagelsesklasse. Basisundervisningen kan også gives på særlige hold eller som enkeltmandsundervisning.

Udgangspunktet er dog fortsat, at elever der modtager dansk som andetsprogsundervisning skal gå i en almindelig klasse, og derfor er det også målet for elever i modtagelsesklasser m.v., at de skal indsluses i en almindelig klasse. Derfor ophører basisundervisningen, når eleverne vurderes at kunne deltage i den almindelige undervisning med yderligere undervisning i dansk som andetsprog ved siden af eller som en integreret del af undervisningen i klassen. Denne indslusning i en almindelig klasse skal ske senest efter to års forløb.

Det er skolelederen, eller den, som skolelederen delegerer sin beføjelse til, som foretager vurderingen af, hvordan den enkelte elev på den mest hensigtsmæssige og læringsfremmende måde skal modtage sin andetsprogsundervisning.

Med henblik på at sikre, at sprogligt svage elever på 1.-9. klassetrin på skoler, hvor mere end 30 procent af eleverne bor i et boligområde, der har været på listen over udsatte boligområder mindst en gang inden for de seneste tre år, og hvor der i medfør af dette lovforslags § 1, nr. 3 foreslås indført obligatoriske sprogprøver i børnehaveklassen, også får glæde af den sikkerhed, som en sprogprøve giver dels for det faglige niveau på skolen og dels for den enkelte elevs parathed til at være fuldt integreret i almenundervisningen uden sprogstøtte, foreslås det, at undervisningsministeren for elever i 1.-9. klasse, som modtager undervisning i dansk som andetsprog, på skoler, hvor mere end 30 procent af eleverne bor i et boligområde, der har været på listen over udsatte boligområder, jf. § 61 a, stk. 1, i lov om almene boliger m.v., mindst en gang inden for de seneste tre år, kan fastsæt-

te regler om obligatoriske sprogprøver som forudsætning for, at eleven kan ophøre med at modtage undervisning i dansk som andetsprog. Består eleven ikke prøven, skal eleven undervises på det pågældende klassetrin i to år.

Regeringen fremsætter parallelt med nærværende lovforslag et forslag til lov om ændring af lov om almene boliger m.v., lov om leje af almene boliger og lov om leje, hvor der bl.a. lægges op til at ændre kriterierne for udsatte boligområder. Forslaget indebærer bl.a., at kriteriet ”andelen af indvandrere og efterkommere fra ikkevestlige lande overstiger 50 pct.”, som hidtil har været gældende for udsatte boligområder, fremadrettet alene vil skulle anvendes til afgrænsning af, hvilke boligområder, der kan karakteriseres som ghettoområder. Med lovforslaget lægges der op til, at der med udsatte boligområder fremadrettet forstås områder, hvor mindst to af følgende kriterier er opfyldt:

- 1) Andelen af beboere i alderen 18-64 år, der er uden tilknytning til arbejdsmarkedet eller uddannelse, overstiger 40 pct. opgjort som gennemsnit over de seneste 2 år.
- 2) Andelen af beboere dømt for overtrædelse af straffeloven, våbenloven eller lov om euforiserende stoffer udgør mindst 3 gange landsgennemsnittet opgjort som gennemsnit over de seneste 2 år.
- 3) Andelen af beboere i alderen 30-59 år, der alene har en grundskoleuddannelse, overstiger 60 pct.
- 4) Den gennemsnitlige bruttoindkomst for skattepligtige i alderen 15-64 år i området eksklusiv uddannelsessøgende udgør mindre end 55 pct. af den gennemsnitlige bruttoindkomst for samme gruppe i regionen.

Bemyndigelsesbestemmelsen vil blive udmøntet således, at undervisningsministeren vil fastsætte regler om, at elever, som undervises i dansk som andetsprog på de pågældende skoler, skal bestå en obligatorisk sprogprøve, når skolelederen vurderer, at eleven ikke længere har behov for undervisning i dansk som andetsprog. I løbet af det pågældende skoleår, hvor skolelederen har vurderet, at eleven ikke længere har behov for undervisning i dansk som andetsprog, vil eleven have op til fire forsøg til at bestå den obligatoriske prøve. Sprogprøverne vil efter omstændighederne kunne placeres, så den fjerde og sidste sprogprøve afvikles umiddelbart inden påbegyndelsen af det nye skoleår i august. Det vil være en forudsætning for oprykning til næste klassetrin, at eleven består sprogprøven.

Hvis eleven ikke består den obligatoriske prøve, følger det af den foreslåede bestemmelse i § 5, stk. 6, 4. pkt., at den pågældende vil skulle undervises på det samme klassetrin i to år. Der vil blive fastsat regler om, at den pågældende fortsat vil skulle modtage undervisning i dansk som andetsprog i henhold til de gældende regler herom, indtil skolelederen igen indstiller eleven til en obligatorisk prøve, som eleven består.

Endvidere vil der blive fastsat regler om, at en elev, der først har modtaget dansk som andetsprog som basisundervisning i op til to år og derefter supplerende undervisning i dansk som andetsprog i fire år, og hvor skolelederen fortsat vurderer, at undervisning i dansk som andetsprogsundervis-

ning er påkrævet, vil skulle bestå en obligatorisk sprogprøve inden afslutningen af det fjerde skoleår, hvor eleven modtager supplerende undervisning i dansk som andetsprog. Sprogprøverne vil efter omstændighederne kunne placeres, så den fjerde og sidste sprogprøve afvikles umiddelbart inden påbegyndelsen af det nye skoleår i august.

Hvis eleven ikke består den sidste sprogprøve, vil eleven ligeledes i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 5 stk. 6, 4. pkt., skulle undervises på samme klassetrin i to år og kan således ikke rykkes et klassetrin op.

Det vil sige, at en elev, der af skolelederen er blevet vurderet til at have behov for undervisning i dansk som andetsprog, vil skulle bestå en obligatorisk sprogprøve forud for, at eleven kan ophøre med at modtage denne undervisning. Eleven vil således skulle bestå den obligatoriske prøve enten, når skolelederen vurderer, at eleven ikke længere har behov for sprogstøtten, eller senest efter at have modtaget supplerende undervisning i dansk som andetsprog i fire år, eventuelt efter først at have modtaget basisundervisning i dansk som andetsprog i op til to år. Hvis eleven ikke består den obligatoriske prøve, vil den pågældende skulle undervises på det samme klassetrin i to år samt fortsat modtage undervisning i dansk som andetsprog i henhold til de gældende regler herom, indtil skolelederen igen tager eleven til en obligatorisk prøve, som eleven består.

I forlængelse heraf vil der blive fastsat regler om, at påbegyndelsen af det efterfølgende klassetrin kun vil kunne udsættes én gang. Eleven vil således ikke skulle til en ny prøve ved afslutningen af det efterfølgende skoleår, medmindre skolelederen vurderer, at eleven ikke længere skal være omfattet af reglerne om dansk som andetsprog. Selvom eleven herefter ikke består sprogprøven, vil oprykning til næste klassetrin ikke kunne udskydes yderligere, og eleven må fortsætte med at modtage supplerende undervisning i dansk som andetsprog.

Endelig er det hensigten, at undervisningsministeren vil fastsætte regler om rammerne og niveauet for prøverne. Det er hensigten at prøverne vil skulle fastsættes centralt (national standard) af undervisningsministeren med udgangspunkt i Fælles Mål for dansk som andetsprog ud fra de relevante trin. Ministeren vil endvidere skulle fastsætte regler om, at elever med betydelig funktionsnedsættelse, hvor det ikke skønnes hensigtsmæssig, vil kunne fritages for at aflægge sprogprøverne. Herved bliver retstilstanden den samme for sprogprøverne som for folkeskolens 9. klasseprøver.

Til nr. 2

Det følger af den gældende bestemmelse i folkeskolelovens 11, stk. 3, at undervisningsministeren kan fastsætte nærmere regler om obligatorisk sprogvurdering i starten af børnehaveklassen.

Bestemmelsen om den obligatoriske sprogvurdering blev indsat i folkeskoleloven med lov nr. 369 af 26. maj 2008, og det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, lovforslag nr. L 82 af 27. februar 2008, jf. Folketingstidende 2007-08 (2. samling), Tillæg A, side 3170 ff, at formålet med den ob-

ligatoriske sprogvurdering er, at undervisningen i børnehaveklassen lige fra begyndelsen tager udgangspunkt i det enkelte barns sproglige forudsætninger og princippet om undervisningsdifferentiering. Sprogvurderingen er en del af den løbende evaluering, som skal danne grundlag for vejledning af den enkelte elev og for den videre planlægning og tilrettelæggelse af undervisningen samt for underretning af forældrene om elevens udbytte af undervisningen.

Sprogvurderingen foretages af børnehaveklasselederen, men vurderingen kan også efter omstændighederne foretages af andre.

Der er ikke fastsat krav til, hvordan eleverne skal sprogvurderes. Undervisningsministeriet har udarbejdet sprogvurderingsmateriale, som kommuner og skoler kan vælge at benytte.

Med den foreslåede tilføjelse til § 11, stk. 3, ”jf. dog § 11 a” fastsættes det, at bestemmelsen om obligatorisk sprogvurdering i starten af børnehaveklassen ikke finder anvendelse for elever omfattet af den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 1, nr. 3.

Den foreslåede bestemmelse er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 3, hvorefter elever i børnehaveklassen på skoler, hvor mere end 30 procent af eleverne bor i et boligområde, der har været på listen over udsatte boligområder, jf. § 61 a, stk. 1, i lov om almene boliger m.v. mindst en gang inden for de seneste tre år, skal bestå en obligatorisk sprogprøve, jf. stk. 2, før de kan påbegynde undervisningen i 1. klasse. Da disse elever således vil blive underlagt obligatoriske sprogprøver, vil bestemmelsen om den obligatoriske sprogvurdering i starten af børnehaveklassen ikke finde anvendelse for elever på disse skoler.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.1.2 i de almindelige bemærkninger samt til bemærkningerne til § 1, nr. 3.

Til nr. 3

Med forslaget til bestemmelsen i § 11 a, som er ny, foreslås indført obligatoriske sprogprøver for elever i børnehaveklasser på skoler, hvor mere end 30 procent af eleverne bor i et boligområde, der har været på listen over udsatte boligområder, jf. § 61 a, stk. 1, i lov om almene boliger m.v. mindst en gang inden for de seneste tre år.

I stk. 1 foreslås det således, at elever i børnehaveklasser på skoler, hvor mere end 30 procent af eleverne bor i et boligområde, der har været på listen over udsatte boligområder, jf. § 61 a, stk. 1, i lov om almene boliger m.v. mindst en gang inden for de seneste tre år, skal bestå en obligatorisk sprogprøve, jf. stk. 2, før de kan påbegynde undervisningen i 1. klasse.

Regeringen fremsætter parallelt med nærværende lovforslag et forslag til lov om ændring af lov om almene boliger m.v., lov om leje af almene boliger og lov om leje, hvor der bl.a. lægges op til at ændre kriterierne for udsatte boligområder. Forslaget indebærer bl.a., at kriteriet ”andelen af indvandrere og efterkommere fra ikkevestlige lande overstiger 50 pct.”, som hidtil har været gældende for udsatte boligområder, fremadrettet alene vil skulle anvendes til afgrænsning

af, hvilke boligområder, der kan karakteriseres som ghettoområder. Med lovforslaget lægges der op til, at der med udsatte boligområder fremadrettet forstås områder, hvor mindst to af følgende kriterier er opfyldt:

- 1) Andelen af beboere i alderen 18-64 år, der er uden tilknytning til arbejdsmarkedet eller uddannelse, overstiger 40 pct. opgjort som gennemsnit over de seneste 2 år.
- 2) Andelen af beboere dømt for overtrædelse af straffeloven, våbenloven eller lov om euforiserende stoffer udgør mindst 3 gange landsgennemsnittet opgjort som gennemsnit over de seneste 2 år.
- 3) Andelen af beboere i alderen 30-59 år, der alene har en grundskoleuddannelse, overstiger 60 pct.
- 4) Den gennemsnitlige bruttoindkomst for skattepligtige i alderen 15-64 år i området eksklusive uddannelsessøgende udgør mindre end 55 pct. af den gennemsnitlige bruttoindkomst for samme gruppe i regionen.

Består eleven ikke sprosprøven, vil eleven igen skulle undervises i børnehaveklassen i det efterfølgende skoleår, jf. dog stk. 4 og 5. Påbegyndelse af undervisning i 1. klasse kan kun udsættes en gang for den enkelte elev i medfør af denne bestemmelse.

Elevens påbegyndelse af undervisning i 1. klasse vil således kun kunne udsættes en gang, også selvom eleven heller ikke i anden omgang måtte bestå de tre sprosprøver.

Sprosprøven skal afdække elevens sproglige kompetencer i bred forstand, det vil sige både ordforråd og sprogforståelse mv. Niveaue for sprosprøverne vil således skulle svare til det niveau, som eleven skal have for at kunne følge undervisningen i 1. klasse med fagligt udbytte og uden væsentlige sprogstimuleringsbehov. Testmaterialet vil bestå af dels en online-del, der kan afdække elevens receptive sprog, dels en elev/pædagog-del, der kan afdække elevens produktive sprog, og dels en del, der kan afdække elevens kommunikative strategier samt tosprogede elevers modersmålskompetencer.

I *stk. 2* foreslås det, at der i børnehaveklassen gennemføres tre sprosprøver omfattet af stk. 1. Den første sprosprøve gennemføres i forbindelse med undervisningens påbegyndelse, den anden sprosprøve gennemføres i februar og den tredje sprosprøve umiddelbart inden skoleårets afslutning. Består eleven en sprosprøve, skal eleven ikke deltage i yderligere afprøvninger.

Sprosprøverne er således obligatoriske, indtil eleven har bestået en sprosprøve.

I *stk. 3* foreslås det, at elever, som ikke består en obligatorisk sprosprøve, skal gennemgå et sprogstimuleringsforløb på skolen inden den næste sprosprøve.

Sprogstimuleringsforløbene vil skulle tilrettelægges lokalt, så der på kontinuerlig basis både er intensive forløb i og udenfor klasseværelset. Dermed fastholdes eleven som en del af klassen.

Det er ikke hensigten med forslaget, at der skal ske en udvidelse af timetallet for elever, som omfattes af sprogstimulering. Hensigten er således, at møde- og sluttidspunkt på

skoledagen skal være de samme for disse elever som for klassen i øvrigt.

I *stk. 4* foreslås det, at elever, som ikke består den tredje sprosprøve, tilbydes en frivillig fjerde sprosprøve inden undervisningens påbegyndelse i 1. klasse. Består eleven den fjerde sprosprøve, kan eleven påbegynde 1. klasse. Som forberedelse til den fjerde sprosprøve tilbydes eleven mod betaling deltagelse i frivillig undervisning i sommerferien. Deltagerbetaling udgør 500 kr. pr. påbegyndt uge og er fastsat i 2018-niveau og reguleres fra og med den 1. januar 2019 én gang årligt med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent.

Det vil være op til lokal kommunal beslutning, hvorledes den frivillige undervisning skal organiseres, herunder om der skal samles elever fra flere skoler. Da der er tale om frivillig undervisning, vil folkeskolens regler om befordring mv. ikke finde anvendelse.

Deltagerbetalingen på 500 kr. pr. uge er fastsat i 2018-niveau og reguleres fra og med den 1. januar 2019 én gang årligt med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent. Den regulerede deltagerbetaling vil hvert år blive kundgjort på Undervisningsministeriets hjemmeside.

I *stk. 5* foreslås det, at skolelederen for de elever, der ikke har bestået sprosprøven, i helt særlige tilfælde kan beslutte, at eleven på trods heraf kan påbegynde 1. klasse, såfremt skolelederen vurderer, at elevens faglige niveau er tilstrækkeligt til at påbegynde undervisningen i 1. klasse.

Der kan fx være tale om, at en elev konkret vurderes at være i god sproglig progression, at der er forældreopbakning hjemmefra og et godt samarbejde med skolen, og at eleven herefter på baggrund af en samlet vurdering har et tilstrækkeligt fagligt niveau til at følge undervisning i 1. klasse.

I *stk. 6* foreslås det, at undervisningsministeren fastsætter nærmere regler om de prøver, som er nævnt i stk. 1, 2 og 4, herunder om udarbejdelsen af prøverne, tidspunktet for prøvernes afholdelse, kravene ved prøverne og bedømmelsen af prøverne.

Ministerens vil fastsætte regler om, at elever med betydelig funktionsnedsættelse, hvor det ikke skønnes hensigtsmæssigt, vil kunne fritages for at aflægge sprosprøverne. Herved bliver retstilstanden den samme for sprosprøverne som for folkeskolens 9. klasseprøver.

Det er hensigten, at sprosprøven vil skulle udarbejdes, så det sikres, at den kan afdække elevens sproglige kompetencer i bred forstand, det vil sige både ordforråd og sprogforståelse mv. Niveaue for sprosprøverne vil således skulle svare til det niveau, som eleven skal have for at kunne følge undervisningen i 1. klasse med fagligt udbytte og uden væsentlige sprogstimuleringsbehov. Testmaterialet vil bestå af dels en online-del, der kan afdække elevens receptive sprog, dels en elev/pædagog-del, der kan afdække elevens produktive sprog, og dels en del, der kan afdække elevens kommunikative strategier samt tosprogede elevers modersmålskompetencer.

Det er endvidere hensigten, at gennemførelsen af afprøvningsprøverne skal ske i et trygt miljø for eleven og gennemføres

af pædagogiske medarbejdere og afvikles i en velkendt kontekst, som har lighed med de øvrige dagligdags- og undervisningssituationer. Skolelederen vil skulle sikre, at forældrene er velorienterede om prøvernes gennemførelse og formål.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.1.1 og 3.1.2 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 4

Det følger af den gældende bestemmelse i folkeskolelovens § 12, stk. 1, at eleverne undervises på det klassetrin i grundskolen, der svarer til deres skolealder. Skolens leder kan efter samråd med forældrene bestemme, at en elev rykkes et klassetrin op eller undervises på samme klassetrin i 2 år, hvis det er til elevens bedste.

Det vil sige, at elever i dag kan undervises på samme klassetrin i to år, hvis skolelederen i samråd med forældrene på baggrund af en konkret vurdering finder, at det vil være til elevens bedste.

Anvendelsesområdet for bestemmelsen om, at en elev kan indplaceres på et lavere klassetrin, er tilfælde, hvor eleven er kommet så meget bagud, at det vil være til elevens bedste at blive indplaceret på et lavere klassetrin. Indplacering på et lavere klassetrin må ikke være den almindelige reaktion på, at en elev kommer fagligt bagud under sin skolegang. Fokus må først og fremmest rettes mod de redskaber, skolerne har til generelt at sikre fagligheden, herunder styrkelse af evalueringskulturen samt undervisningsdifferentiering, jf. folkeskolelovens § 18. Endvidere må indplacering af en elev på et lavere klassetrin ikke være en undskyldning for ikke i tide at tilbyde specialundervisning, jf. lovens § 3, stk. 2, supplerende undervisning m.v. til skoleskiftere eller andre med behov for midlertidig faglig støtte, jf. lovens § 5, stk. 6, samt for tosprogede elevers vedkommende undervisning i dansk som andetsprog, jf. lovens § 5, stk. 7.

Med den foreslåede tilføjelse til § 12, stk. 1, ”§ 5, stk. 6, 4. pkt. og § 11 a” fastsættes det, at bestemmelsen om, at skolens leder efter samråd med forældrene kan bestemme, at en elev rykkes et klassetrin op eller undervises på samme klassetrin i 2 år, hvis det er til elevens bedste, ikke finder anvendelse for elever omfattet af den foreslåede bestemmelse i lovforslagets § 1, nr.1 og 3.

Den foreslåede ændring er en konsekvens af lovforslagets § 1, nr. 1 og 3, hvorefter elever i børnehaveklassen på skoler, hvor mere end 30 procent af eleverne bor i et boligområde, der har været på listen over udsatte boligområder, jf. § 61 a, stk. 1, i lov om almene boliger m.v. mindst en gang inden for de seneste tre år, vil skulle bestå en obligatorisk sprogprøve, jf. stk. 2, før de kan påbegynde undervisningen i 1. klasse, ligesom elever i 1.-9. klasse, som modtager undervisning i dansk som andetsprog, vil skulle bestå en obligatorisk sprogprøve, når skolelederen vurderer, at eleven ikke længere har behov for undervisning i dansk som andetsprog. Da der for disse elever fastlægges særlige regler for deres oprykning til næste klasse trin, vil den almindelige bestemmelse i den gældende § 12, stk. 1, om klasseindplace-

ring i forhold til skolealder ikke finde anvendelse for disse elever. En elev vil således ikke kunne rykkes op til næste klassetrin i medfør af § 12, stk. 1, hvis den pågældende elev ikke har bestået sprogprøven.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.1.2 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 5

Det følger af den gældende bestemmelse i folkeskolelovens § 57 d, at undervisningsministeren fører tilsyn med folkeskolors kvalitetsudvikling. I tilfælde af vedvarende dårlig kvalitet på en bestemt folkeskole eller i kommunens skolevæsen som sådant kan undervisningsministeren med henblik på at forbedre niveauet pålægge kommunalbestyrelsen at udarbejde en handlingsplan, jf. § 40 a, stk. 2, og eventuelt som et delelement heri at deltage i vejledning fra Undervisningsministeren (vejledning ved læringskonsulenterne). Ministeren fastsætter en frist for udarbejdelsen af handlingsplanen.

Undervisningsministeren fører i medfør af bestemmelsen i § 57 d tilsyn med folkeskolors kvalitetsudvikling. Herudover kan ministeren pålægge en kommunalbestyrelse at udarbejde handlingsplan med henblik på at forbedre niveauet i skolevæsenet eller på skolen i tilfælde af vedvarende dårlig kvalitet. Ministeren har endvidere mulighed for at pålægge en kommunalbestyrelse at modtage vejledning fra Undervisningsministeriet som et delelement i en handlingsplan.

Ministerens kan til varetagelse af bl.a. lovgivnings- og vejledningsfunktioner forlange enhver oplysning, som ministeren skønner nødvendig til udførelsen af disse opgaver, meddelt af kommunalbestyrelsen og regionsrådet, jf. folkeskolelovens § 56.

Det fremgår bl.a. af bemærkningerne til § 57 d i lovforslag nr. L 170 af 1. marts 2006, jf. Folketingstidende 2005-06, Tillæg A, side 5794 ff, som vedtaget ved lov nr. 572 af 9. juni 2006, at der ved vedvarende dårlig kvalitet på en skole forstås, at det faglige niveau ud fra en helhedsvurdering, herunder som det bl.a. kommer til udtryk i testresultater og prøveresultater, i flere på hinanden følgende år ikke på tilfredsstillende måde svarer til det niveau, der må kræves i folkeskolen. I vurderingen af, om en skole udviser dårlig kvalitet, vil indgå flere forhold. Centralt vil være, om elevernes præstationer lever op til de faglige mål, som er opstillet for undervisningen på de forskellige klassetrin. Hvis skolen afviger i forhold til, hvad der burde forventes ud fra landsgennemsnit og skolens elevsammensætning, vil det også kunne være et tegn på dårlig kvalitet.

Hvis det vurderes, at der på en eller flere af kommunens skoler er tale om vedvarende dårlig kvalitet, optages der en dialog med kommunalbestyrelsen herom og eventuelt fremsættes forslag om mulige veje til forbedringer. I de tilfælde, hvor dialogen ikke fører til, at nødvendige initiativer til kvalitetsforbedring iværksættes, kan undervisningsministeren pålægge en kommunalbestyrelse at udarbejde en handlingsplan til at forbedre det faglige niveau.

Undervisningsministeren fastsætter en frist for udarbejdelse af handlingsplanen, så kommunalbestyrelsen samt skolens leder og medarbejdere hurtigst muligt kan komme i gang med at gennemføre de nødvendige ændringer og nye initiativer.

Ministerens følger op på, om handlingsplanen er egnet til at forbedre det faglige niveau, og om den rent faktisk bevirker de ønskede resultater. Rådet for Børns Læring orienteres om pålæg og opfølgning herpå.

Hvis et pålæg om at udarbejde en handlingsplan ikke efterleves af den pågældende kommunalbestyrelse inden den af ministeriet angivne frist, udgør dette i sig selv et ulovligt forhold, som Kommunaltilsynet har kompetence og efter omstændighederne pligt til at skride ind overfor.

Ud over adgangen til at pålægge en kommunalbestyrelse at udarbejde en handlingsplan har undervisningsministeren ingen beføjelser til at sanktionere dårlig kvalitet eller manglende overholdelse af uddannelsesregler m.v. Det er således kommunalbestyrelsens ansvar, og ministeren kan alene komme med henstillinger om indsatser samt udtale sig vejledende om forståelse af gældende uddannelsesregler.

For at tydeliggøre, at ingen kommunalbestyrelse må ignorere tilsynets anbefalinger mv., foreslås det at supplere den gældende bestemmelse i § 57 d, stk. 2, med et nyt krav om, at den af kommunalbestyrelse udarbejdede handlingsplan skal godkendes af undervisningsministeren.

Ministerens vil selv fastsætte fristen for godkendelsen af handlingsplanen.

Det er kommunalbestyrelsens ansvar, jf. den gældende bestemmelse i § 57 d, stk. 2, at udforme handlingsplanen efter kommunens vurdering af, hvad der er påkrævet til at løfte kvaliteten på den eller de skoler, som har vedvarende dårlige faglige resultater. Det forhold, at ministeren med lovforslaget vil skulle godkende en pålagt handlingsplan, vil indebære, at ministeren får kompetence til at pålægge kommunalbestyrelsen at arbejde efter at opnå bestemte mål og til at iværksætte bestemte indsatser. Det betyder, at ministeren vil kunne stille krav til indholdet af handlingsplanen og derved fx pålægge kommunen at iværksætte bestemte pædagogiske tiltag. Ministeren vil også kunne pålægge kommunen mere vidtgående tiltag, herunder økonomiske tiltag, omprioritering af indsatser og mere strukturelle tiltag så som ændring af skoledistrikter mv. Hvis ministeren vurderer, at kommunalbestyrelsens handlingsplan ikke indeholder relevante og tilstrækkelige tiltag til at rette op på kvaliteten, vil ministeren kunne undlade at godkende handlingsplanen. Hvis kommunalbestyrelsen ikke er indstillet på at medvirke til at udarbejde en handlingsplan, som vil kunne godkendes af ministeren, og derved ikke ønsker at bidrage aktivt til at forbedre kvaliteten på folkeskolen, vil bestemmelsen i § 57 d, stk. 3, kunne finde umiddelbar anvendelse.

En handlingsplan vil typisk skulle indeholde en beskrivelse af kommunens konkrete målsætninger for at løfte det faglige niveau med angivelse af tidsfrister for, hvornår kommunen forventer at nå de opstillede mål. Dernæst vil handlingsplanen skulle indeholde en nærmere beskrivelse af de kon-

krete initiativer, som kommunen vil skulle iværksætte for at nå målene. De konkrete initiativer vil afhænge af udfordringerne i den pågældende kommune og skole. Det kan både være relevant med tværgående tiltag som fx styrkelse af underviser- og ledelseskompetencer på en eller flere af kommunens skoler, tiltag til at styrke det kommunale skolevæsen generelt, tiltag rettet mod særlige problemstillinger fx udfordringer med mange elever med svag social baggrund eller mange tosprogede elever på en eller flere af kommunens skoler eller andet, som kræver en særlig indsats, før en skoles faglige resultater kan løftes. Handlingsplanen vil fx kunne indeholde gennemførelse af bestemte pædagogiske tilbud for udvalgte målgrupper osv. Handlingsplanen vil også kunne vedrøre mere strukturelle og indgribende ændringer i en kommunes skoleforvaltning og-drift. Det vil fx kunne være forhold omkring den kommunale økonomi for skolen, ændringer i ledelse og personale på skolen og i den kommunale forvaltning samt skolestrukturen i kommunen.

Ved vurderingen af, om ministeriet vil kunne godkende kommunens handlingsplan, vil der lægges vægt på, om de foreslåede tiltag vil være egnede og tilstrækkelige til at løfte de konkrete udfordringer i kommunen inden for en overskuelig tidshorizont, og om kommunen indgår i en konstruktiv dialog om at forbedre kvaliteten og således udviser både vilje og evne til at håndtere udfordringerne. Der vil endvidere kunne stilles krav om konkrete tiltag, som skal indgå i handlingsplanen, før den kan godkendes.

Pålæg om at udarbejde en handlingsplan kan som hidtil suppleres af et påbud om at deltage i et vejledningsforløb med ministeriets læringskonsulenter.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.2.2 i de almindelige bemærkninger.

Til nr. 6

Med bestemmelsen i § 57 d, stk. 3, som er ny, foreslås, at ministeren kan træffe beslutning om at nedlægge en folkeskole, som ikke inden for en treårig periode har indfriet de fastsatte mål i den af ministeren godkendte handlingsplan, jf. stk. 2. Ved nedlæggelse af en folkeskole i medfør af denne bestemmelse udøver ministeren på kommunalbestyrelsens vegne de beføjelser, som kommunalbestyrelsen har i medfør af denne lovs § 24, stk. 4. Kommunalbestyrelsen træffer med ministerens godkendelse beslutning om tilpasning af kommunens skoledistrikter, jf. § 36, stk. 2, i umiddelbar forlængelse af ministerens beslutning om at nedlægge skolen.

Ministerens vil dermed få kompetence til at træffe beslutning om nedlæggelse af skoler, som ikke indenfor en treårig tidshorizont har indfriet de fastsatte mål. I forbindelse med en sådan beslutning vil forvaltningslovens almindelige regler finde anvendelse. Ministeriet vil således skulle påse høring af kommunalbestyrelsen mv., før en eventuel afgørelse træffes.

Nedlæggelse af en skole vil dog forudsætte, at det er vurderingen, at andre mindre indgribende tiltag ikke er tilstrækkelige. Der vil således skulle foretages en proportionalitets-

afvejning mellem skolens situation og udvikling og sanktionen. Hvis en kommune ikke når sine opstillede mål inden for tre år, vil der således først blive foretaget en vurdering af, om kommunen og skolen har samarbejdet med ministeriets tilsyn og gjort, hvad der var muligt for at nå målene, og om der stadig er perspektiv i at arbejde videre med skolens udvikling. Herudover vil det indgå i vurderingen, om der på anden vis end angivet i handleplanen er taget initiativer af positiv betydning for kvaliteten eller i øvrigt er sket en udvikling på den eller de skoler, som er omfattet af handleplanen. Eksempelvis vil der kunne være situationer, hvor tilsynet vurderer det relevant at pålægge kommunalbestyrelsen en ny handleplan med andre tiltag, som er relevante i den aktuelle situation.

Denne sanktionsmulighed vil have vidtrækkende konsekvenser, som skal håndteres. Det gælder i forhold til fx fordeling af elever, omplacering af undervisere, skolestruktur i kommunen mv.

Ministeren vil ved nedlæggelse af en folkeskole i medfør af denne bestemmelse skulle udøve de beføjelser som kommunalbestyrelsen har i medfør af folkeskolelovens § 24, stk. 4, og den tilhørende bekendtgørelse om proceduren ved nedlæggelse af en folkeskole (bekendtgørelse nr. 700 af 23. juni 2014).

Det følger af den gældende bestemmelse i folkeskolelovens § 24 stk. 4, at kommunalbestyrelsen træffer beslutning om nedlæggelse af en skole efter regler fastsat af undervisningsministeren. Endelig beslutning om skolenedlæggelse skal være truffet senest den 1. marts i det kalenderår, hvor nedlæggelsen skal have virkning fra august. Bestemmelsen suppleres af bekendtgørelse om proceduren ved nedlæggelse af en folkeskole (bekendtgørelse nr. 700 af 23. juni 2014).

Det fremgår af bekendtgørelsen en skole nedlægges, hvis en skole

- 1) ophører med at have egen skolebestyrelse, egen skoleleder og eget skoledistrikt eller
- 2) henlægges under en anden skoles ledelse, jf. folkeskolelovens § 24, stk. 1, 2. pkt.

Forslag om en skolenedlæggelse offentliggøres med en tilhørende kort beskrivelse, herunder oplysninger om forslaget konsekvenser for den fremtidige skolestruktur i kommunen. Et medlem af kommunalbestyrelsen kan forlange sin afvigende mening vedrørende forslaget tilført kommunalbestyrelsens beslutningsprotokol. Medlemmet kan endvidere forlange, at den afvigende mening offentliggøres samtidigt med forslaget tillige med en kort begrundelse, der affattes af medlemmet.

Offentliggørelse af forslag om en skolenedlæggelse skal som minimum ske på kommunens og den pågældende skoles hjemmeside. Kommunalbestyrelsen fastsætter en frist på mindst 8 uger for fremsættelse af indsigelser m.v. mod forslaget. Med henblik på indhentelse af udtalelse fra skolebestyrelsen ved de berørte skoler, jf. folkeskolelovens § 40, stk. 2, nr. 2, 2. pkt., sendes forslaget senest samtidig med offentliggørelsen til udtalelse hos skolebestyrelserne ved de berørte skoler.

Efter udløbet af fristen fremsættelse af indsigelser m.v. mod forslaget, og efter indhentet udtalelse fra skolebestyrelserne ved de berørte skoler, jf. folkeskolelovens § 40, stk. 2, nr. 2, 2. pkt., kan kommunalbestyrelsen vedtage forslaget endeligt. Hvis der rettidigt er fremsat indsigelser m.v. mod forslaget, kan vedtagelsen dog tidligst ske 4 uger efter udløbet af fristen.

Det følger af den gældende bestemmelse i folkeskolelovens § 36, stk. 2, at er til hver skole hører et skoledistrikt, der kan være større eller mindre for hvert klassetrin. Et barn har som udgangspunkt krav på at blive optaget i skolen i det distrikt, hvor det bor eller opholder sig.

Det vil sige, at ministeriet i medfør af de fastsatte regler vil skulle beslutte, om skolen skal

- 1) ophøre med at have egen skolebestyrelse, egen skoleleder og eget skoledistrikt eller
- 2) henlægges under en anden skoles ledelse, jf. folkeskolelovens § 24, stk. 1, 2. pkt.

I forlængelse heraf vil ministeriet skulle sørge for at sikre, at de nødvendige procedurer ivaretages i forbindelse med beslutningen, jf. ovenfor, herunder fordeling af eleverne.

Efter skolens nedlæggelse er det kommunalbestyrelsens ansvar at sørge for, at kommunens skoledistrikter tilpasses, så skolens elever kan fordeles på kommunens øvrige folkeskoler. Der henvises til bestemmelsen i folkeskolelovens § 36, stk. 2.

Ministeren vil dog med lovforslaget skulle godkende kommunalbestyrelsens beslutninger om tilpasning af kommunens skoledistrikter, jf. § 36, stk. 2, i umiddelbar forlængelse af nedlæggelsen af en folkeskole. Dette krav om ministerens godkendelse skal sikre, at kommunalbestyrelsen ikke blot ukritisk sender den nedlagte skoles udfordringer videre til en anden skole i kommunen, som herefter ikke vil have mulighed for at skabe gode og trygge rammer for den faglige og sociale udvikling blandt eleverne.

En nedlæggelse af en folkeskole betyder ikke, at kommunalbestyrelsen ikke fremadrettet vil kunne beslutte at benytte de pågældende skolebygninger til drift af en folkeskole, men der skal i så fald være tale om en skole under anden ledelse, med en anden elevgruppe mv., jf. også det ovenfor anførte om, at ministeren skal godkende kommunalbestyrelsens beslutning om tilpasning af kommunens skoledistrikter i umiddelbar forlængelse af ministerens beslutning om at nedlægge skolen.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.2 i de almindelige bemærkninger.

Til § 2

Til nr. 1

Det følger af den gældende bestemmelse i § 1, stk. 1, i friskoleloven, at friskoler og private grundskoler inden for rammerne af friskoleloven og lovgivningen i øvrigt kan give undervisning, der stemmer med skolernes egen overbevisning, og tilrettelægge undervisningen i overensstemmelse med

denne overbevisning. Skolerne afgør inden for de samme rammer frit, hvilke elever de vil have på skolerne.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 1, stk. 2, at frie grundskoler giver undervisning inden for børnehaveklasse og 1.-9. klassetrin, som står mål med, hvad der almindeligvis kræves i folkeskolen. Skolerne skal efter deres formål og i hele deres virke forberede eleverne til at leve i et samfund som det danske med frihed og folkestyre samt udvikle og styrke elevernes demokratiske dannelse og deres kendskab til og respekt for grundlæggende friheds- og menneskerettigheder, herunder ligestilling mellem kønnene.

Kravet i § 1, stk. 2, om, at undervisningen på frie grundskoler skal stå mål med, hvad der almindeligvis kræves i folkeskolen, betyder, at elever, der forlader 9. klasse på en fri grundskole, skal have fået en undervisning, som giver dem de samme muligheder for at komme videre i uddannelsessystemet, som hvis de havde gået i folkeskolen.

Stå mål med-kravet er ikke et fast begreb, da det er afhængigt af den undervisning, der almindeligvis kræves i folkeskolen, som ændrer sig over tid.

Som følge heraf skal der naturligvis være fokus på dansk som andetsprog på en fri grundskole, der har tosprogede elever. Dansk som andetsprog skal som udgangspunkt indgå som en dimension i al undervisning for de elever, der har behov.

Som noget nyt foreslås indsat en bestemmelse i friskolelovens § 1, stk. 3, hvor det specifikt fastsættes, at § 11 a i lov om folkeskolen finder tilsvarende anvendelse for elever i børnehaveklassen på frie grundskoler, hvor mere end 30 procent af eleverne bor i et boligområde, der har været på listen over udsatte boligområder, jf. § 61 a, stk. 1, i lov om almene boliger m.v. mindst en gang inden for de seneste tre år.

Det betyder, at disse skoler ligeledes vil skulle omfattes af kravet om, at eleverne i børnehaveklasser skal bestå en obligatorisk sprogprøve, før de kan påbegynde undervisningen i 1. klasse.

Sprogprøverne vil skulle afdække barnets sproglige kompetencer i bred forstand, det vil sige både ordforråd og sprogforståelse mv. Niveaue for sprogprøverne vil således skulle svare til det niveau, som eleven skal have for at kunne følge undervisningen i 1. klasse med fagligt udbytte og uden et væsentligt sprogstimuleringsbehov.

Det er hensigten, at afprøvningsne skal ske i et trygt miljø for eleven og gennemføres af pædagogiske medarbejdere og afvikles i en velkendt kontekst, som har lighed med de øvrige dagligdags- og undervisningssituationer. Skolelederen vil skulle sikre, at forældrene er velorienterede om prøvernes gennemførelse og formål.

Det foreslås, at modellen med sprogprøver gennemføres som et forløb med tre obligatoriske sprogprøver i børnehaveklassen. Sprogprøverne er obligatoriske, indtil eleven har bestået en sprogprøve.

Den første sprogprøve vil skulle gennemføres i forbindelse med undervisningens påbegyndelse, den anden sprogprø-

ve i februar og den tredje sprogprøve umiddelbart inden skoleårets afslutning. Såfremt eleven består en sprogprøve, er elevens sprogkundskaber tilstrækkelige til at påbegynde undervisningen i 1. klasse efter sommerferien, og så skal eleven ikke deltage i yderligere afprøvnings- eller sprogstimuleringsforløb. Hvis dette ikke er tilfældet, er fortsat deltagelse i sprogprøver og sprogstimuleringsforløb obligatorisk for eleven.

Hvis eleven ikke består sprogprøven, vil eleven som udgangspunkt igen skulle undervises i børnehaveklassen i det efterfølgende skoleår for derved at sikre eleven et tilstrækkeligt sprog.

Elever, som ikke består den tredje sprogprøve, vil skulle tilbydes en frivillig fjerde sprogprøve inden undervisningens påbegyndelse i 1. klasse. Hvis eleven består den fjerde sprogprøve, vil eleven kunne påbegynde 1. klasse. Som forberedelse til den fjerde sprogprøve tilbyder skolen elevens forældre, at eleven mod betaling kan deltage i frivillig undervisning i sommerferien.

Udgangspunktet vil således være, at et negativt resultat ved tredje og eventuelt fjerde sprogprøve betyder, at eleven igen skal undervises i børnehaveklassen i det efterfølgende skoleår, hvor eleven igen skal deltage i de obligatoriske sprogprøver samt sprogstimuleringsforløb.

Det foreslås, at skolelederen i helt særlige tilfælde for de elever, der ikke har bestået sprogprøven, vil kunne beslutte, at eleven på trods heraf kan påbegynde 1. klasse, såfremt skolelederen vurderer, at elevens faglige niveau er tilstrækkeligt til at påbegynde undervisningen i 1. klasse.

Elevens påbegyndelse af undervisning i 1. klasse vil kun kunne udsættes en gang, også selvom eleven heller ikke i anden omgang måtte bestå de tre sprogprøver.

Det foreslås, at elever, som ikke består en obligatorisk sprogprøve, vil skulle gennemgå et sprogstimuleringsforløb på skolen inden den næste sprogprøve. Sprogstimuleringsforløbene vil skulle tilrettelægges lokalt, så der på kontinuerlig basis både er intensive forløb i og udenfor klasseværelset.

Ligeledes foreslås indsat en ny bestemmelse i friskolelovens § 1, stk. 4, hvor det fastsættes, at § 5, stk. 6, 3. pkt., i lov om folkeskolen finder tilsvarende anvendelse for elever i 1.-9. klasse på frie grundskoler, hvor mere end 30 procent af eleverne bor i et boligområde, der har været på listen over udsatte boligområder, jf. § 61 a, stk. 1, i lov om almene boliger m.v. mindst en gang inden for de seneste tre år.

Det betyder, at disse skoler ligeledes vil skulle omfattes af kravet om, at elever, som undervises i dansk som andetsprog på de pågældende skoler, vil skulle bestå en obligatorisk sprogprøve, når skolelederen vurderer, at eleven ikke længere har behov for undervisning i dansk som andetsprog. I løbet af det pågældende skoleår, hvor skolelederen har vurderet, at eleven ikke længere har behov for undervisning i dansk som andetsprog, vil eleven have op til fire forsøg til at bestå den obligatoriske prøve. Sprogprøverne vil efter omstændighederne kunne placeres, så den fjerde og sidste sprogprøve afvikles umiddelbart inden påbegyndelsen af det

nye skoleår i august. Det vil være en forudsætning for oprykning til næste klassetrin, at eleven består sprogprøven. Hvis eleven ikke består den obligatoriske prøve, vil den pågældende fortsat skulle modtage undervisning i dansk som andetsprog i henhold til de gældende regler herom, indtil skolelederen igen indstiller eleven til en obligatorisk prøve, som eleven består.

Endvidere vil der blive fastsat regler om, at en elev, der først har modtaget dansk som andetsprog som basisundervisning i op til to år og derefter supplerende undervisning i dansk som andetsprog i fire år, og hvor skolelederen fortsat vurderer, at undervisning i dansk som andetsprogsundervisning er påkrævet, vil skulle bestå en obligatorisk sprogprøve inden afslutningen af det fjerde skoleår, hvor eleven modtager supplerende undervisning i dansk som andetsprog. Sprogprøverne vil efter omstændighederne kunne placeres, så den fjerde og sidste sprogprøve afvikles umiddelbart inden påbegyndelsen af det nye skoleår i august.

Det vil sige, at en elev, der af skolelederen er blevet vurderet til at have behov for undervisning i dansk som andetsprog, vil skulle bestå en obligatorisk sprogprøve forud for, at eleven kan ophøre med at modtage denne undervisning. Eleven vil således skulle bestå den obligatoriske prøve enten, når skolelederen vurderer, at eleven ikke længere har behov for sprogstøtten, eller senest efter at have modtaget supplerende undervisning i dansk som andetsprog i fire år, eventuelt efter først at have modtaget basisundervisning i dansk som andetsprog i op til to år. Hvis eleven ikke består den obligatoriske prøve, vil den pågældende skulle undervises på det samme klassetrin i to år samt fortsat modtage undervisning i dansk som andetsprog i henhold til de gældende regler herom, indtil skolelederen igen tager eleven til en obligatorisk prøve, som eleven består.

Baggrunden for forslaget om disse nye regler på friskoleområdet er et ønske fra regeringen om at sikre, at alle børn på skoler med mere end 30 procent elever fra udsatte boligområder sikres det grundlæggende sproglige niveau, som er nødvendigt for at kunne følge undervisningen i grundskolen, hvad enten deres forældre vælger at benytte sig af den lokale folkeskole eller en fri grundskole. Forslaget sikrer således parallelitet mellem folkeskolen og de frie grundskoler.

Der henvises i øvrigt til bemærkningerne til dette lovforslags § 1, nr. 1 og 3.

Til nr. 2

Det følger af den gældende bestemmelse i friskolelovens § 9 f, at undervisningsministeren fører tilsyn med, at frie grundskoler overholder § 1, stk. 2, § 1 a og § 2, stk. 3, 1. pkt.

Bestemmelsen betyder, at ministeren fører tilsyn med, om frie grundskoler giver en undervisning der står mål med, hvad der almindeligvis kræves i folkeskolen, og at skolen forbereder eleverne til at leve i et samfund som det danske med frihed og folkestyre samt udvikler og styrker elevernes kendskab til og respekt for grundlæggende friheds- og menneskerettigheder, herunder ligestilling mellem kønnene. Det

almindelige tilsyn med undervisningen m.v. omfatter desuden bestemmelserne i § 1 a om slutmål og undervisningsplaner samt § 2, stk. 3, 1. pkt. om dansk som undervisningssprog.

Den foreslåede ændring ”§ 1, stk. 2, stk. 3 og stk. 4” er en konsekvens af lovforslagets § 2, nr. 1, hvorefter elever på frie grundskoler, hvor mere end 30 procent af eleverne bor i et boligområde, der har været på listen over udsatte boligområder, jf. § 61 a, stk. 1, i lov om almene boliger m.v. mindst en gang inden for de seneste tre år, bliver omfattet af de foreslåede bestemmelser i folkeskolelovens § 5, stk. 6, 3. pkt. og § 11 a. Frie grundskoler, som bliver omfattet af bestemmelsen i lovforslagets § 2, nr. 1, vil således blive omfattet af et direkte indholdskrav i forhold til undervisningen af disse elever, og det er herefter en naturlig konsekvens, at denne aktivitet vil blive omfattet af det almindelige tilsyn.

Til § 3

Til nr. 1

Efter servicelovens § 153, stk. 1, skal personer, der udøver offentlig tjeneste eller offentligt hverv, underrette kommunalbestyrelsen, hvis de under udøvelsen af tjenesten eller hvervet får kendskab til eller grund til at antage,

- 1) at et barn eller en ung under 18 år kan have behov for særlig støtte,
- 2) at et barn umiddelbart efter fødslen kan få behov for særlig støtte på grund af de vordende forældres forhold eller
- 3) at et barn eller en ung under 18 år kan have behov for særlig støtte på grund af barnets eller den unges ulovlige skolefravær eller undladelse af at opfylde undervisningspligten, eller
- 4) at et barn eller en ung under 18 år har været udsat for overgreb.

Med særlig støtte henvises til støtte efter servicelovens kapitel 11 om særlig støtte til børn og unge. Der er således ikke i dag underretningspligt i situationer, hvor barnets eller den unges vanskeligheder har en karakter, som reglerne om særlig støtte efter servicelovens kapitel 11 ikke tager sigte på at løse.

Underretningspligten indtræder uanset, hvad der er årsagen til, at barnet eller den unge kan have behov for særlig støtte.

Den, der underretter, skal ikke foretage en vurdering af, om barnet eller den unge vil kunne opnå særlig støtte. Denne vurdering foretages af kommunalbestyrelsen.

Fravær er ulovligt, hvis det ikke skyldes sygdom eller lignende forhold, og skolelederen ikke har godkendt fraværet. Der henvises til folkeskolelovens § 39, stk. 1, og bekendtgørelse om elevers fravær fra undervisningen i folkeskolen.

Der er i servicelovens § 153 om den udvidede underretningspligt ikke fastsat en grænse for, hvor meget ulovligt skolefravær et barn eller en ung må have, før fraværet må antages at være så bekymrende, at der skal foretages en underretning.

Efter den foreslåede § 153, stk. 2, skal skoleledere på folkeskoler underrette kommunalbestyrelsen, når en elev har ulovligt skolefravær på 15 pct. eller derover inden for ét kvartal. Med den foreslåede § 153, stk. 2, indskræpes det således, at 15 pct. ulovligt skolefravær og derover er så bekymrende, at kommunen skal underrettes, uagtet om barnet eller den unge ellers vurderes at have behov for særlig støtte efter serviceloven.

Det gælder dog stadig, uanset hvor meget eller lidt skolefravær et barn eller ung har, at skolelederen – i lighed med øvrige fagpersoner omfattet af den udvidede underretningspligt – skal underrette kommunen, hvis vedkommende får kendskab til eller grund til at antage, at et barn eller en ung kan have behov for særlig støtte, har været udsat for overgreb, eller at der på anden vis foreligger forhold, som bevirker, at der kan være anledning til foranstaltninger efter serviceloven, jf. § 153, stk. 1, nr. 1-4.

Forslaget omfatter elevens ulovlige fravær i folkeskolen. Definitionen af ulovligt skolefravær fremgår af førnævnte § 39, stk. 1, i folkeskoleloven samt tilhørende bekendtgørelse om elevens fravær fra undervisningen i folkeskolen. Der vil således være tale om ulovligt fravær, såfremt det ikke skyldes sygdom og lignende forhold, og skolelederen ikke har godkendt det pågældende fravær.

Det følger af den foreslåede § 153, stk. 2, at skolelederen er ansvarlig for, at registreringen og indberetningen af fravær sker efter reglerne i den gældende bekendtgørelse herom, og at der foreligger den fornødne dokumentation for fraværet. Det lægges til grund, at kommunerne anvender eksisterende data og registreringsløsninger til at registrere fravær til brug for kommunalbestyrelsen, og at der således ikke skal ske en central systemunderstøttelse af registreringen.

Til nr. 2

Efter servicelovens § 57 a skal kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om at meddele forældremyndighedsindehaveren et forældreoplysning, når der er risiko for, at et barns eller en ungs udvikling er i fare, og det vurderes at bero på, at forældremyndighedsindehaveren ikke lever op til sit forældreansvar. Det kan f.eks. være tilfældet, hvis forældremyndighedsindehaveren ikke har reageret på meddelelser fra skolen om et barns fravær.

Forældreoplysning skal angive en eller flere konkrete handlinger for forældremyndighedsindehaveren, som skal hjælpe forældrene til at handle anderledes til fordel for barnet, jf. § 57 a, stk. 3. Det kan fx være at følge deres barn i skole, deltage i et forældreprogram eller møde op til møder med relevante myndigheder. Sideløbende med forældreoplysning kan kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om at iværksætte støtte efter servicelovens § 52, stk. 4.

Hvis en kommune på baggrund af de informationer, den får under den løbende opfølgning på et forældreoplysning, vurderer, at forældreoplysning ikke er efterlevet, vil kommunen skulle træffe afgørelse om, at forældreoplysning ikke er efterlevet, jf. § 57 a, stk. 7. En sådan afgørelse vil resultere i, at udbetalingen af børne- og ungeydelsen for det kommende

kvartal stoppes. En afgørelse om manglende efterlevelse af et pålæg træffes med virkning for det førstkommande kvartal og for ét kvartal ad gangen.

Det fremgår af den foreslåede § 155 c, at når kommunalbestyrelsen modtager en underretning om, at en elev har ulovligt skolefravær på 15 pct. eller derover inden for ét kvartal, jf. § 153, stk. 2, skal kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om standsning af børne- og ungeydelsen. Afgørelsen er gældende for ét kvartal. Med den foreslåede § 155 c sættes der endnu tidligere ind på skolerne for at nedbringe elevernes fravær og håndtere de bagvedliggende årsager. Det foreslås således i § 155 c, at kommunalbestyrelsen vil skulle træffe afgørelse om standsning af børne- og ungeydelsen for ét kvartal, når kommunen har modtaget en underretning om ulovligt skolefravær efter den foreslåede § 153, stk. 2. Dermed vil der således ikke først skulle træffes afgørelse om et forældreoplysning efter § 57 a, som efter en konkret vurdering ikke er efterlevet, før forældremyndighedsindehaverne vil kunne trækkes i børne- og ungeydelsen.

Inden kommunalbestyrelsen i den foreslåede § 155 c træffer afgørelse om at fratage forældremyndighedsindehaverne børne- og ungeydelsen for ét kvartal, skal kommunen partsføre forældremyndighedsindehaverne samt den unge over 12 år, jf. reglerne i forvaltningsloven kapitel 5.

En forvaltningsmyndighed er forpligtet til at lade parten se og kommentere alle oplysninger, der er i en sag, som vil danne grundlag for den afgørelse forvaltningsmyndigheden herefter skal træffe, hvis oplysningerne er til ugunst for parten. Eventuelle kommentarer fra parten skal indgå i afgørelsen som myndigheden derefter træffer.

Partshøringen skal afklare, om der er undskyldelige omstændigheder for det ulovlige skolefravær, inden kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om standsning af børne- og ungeydelsen. I tilfælde af undskyldelige omstændigheder for det ulovlige skolefravær vil fraværet ikke være at betragte som værende "ulovligt". Undskyldelige omstændigheder for fraværet omfatter:

- At forældrene selv varetager undervisningspligten af deres barn og har meddelt dette skriftlig til kommunalbestyrelsen, før undervisningen begynder.
- At fraværet ikke er ulovligt, men fx skyldes elevens handicap, autisme o.lign.
- At barnet i forbindelse med iværksættelsen af en anbringelse venter på et nyt skoletilbud og derfor modtager enkeltmandsundervisning, dog ikke af en længere varighed end max 15 skoledage.

For så vidt angår børn og unge, over for hvem der er truffet afgørelse om en anbringelse uden for hjemmet, kan der opstå en pause i deres skoleforløb i forbindelse med, at de venter på et nyt skoletilbud som følge af anbringelsen. Dette afbræk må ikke være af længere varighed end max 15 skoledage, jf. bekendtgørelse om specialundervisning og anden specialpædagogisk bistand i dagbehandlingstilbud og anbringelsessteder. I den mellemliggende periode skal der tilbydes eleven enkeltmandsundervisning. Derfor skal der i udgangspunktet være taget stilling til det konkrete skoletil-

bud, inden anbringelsen iværksættes, jf. servicelovens § 68 b om valg af anbringelsessted.

En stabil skolegang for anbragte børn og unge forudsætter endvidere tæt koordination mellem sociale myndigheder og skolemyndigheder og mellem anbringende kommune og den kommune, som anbringelsesstedet ligger i. Anbringelseskommunen har således pligt til at underrette beliggenhedskommunen forud for anbringelsen, så skolemyndighederne kan nå at etablere et skoletilbud til barnet inden anbringelsen begynder. Den anbringende kommune skal også godkende undervisningstilbuddet.

Kommunen vil efter omstændighederne skulle kontakte skolelederen med henblik på at få bekræftet, at eleven rent faktisk har 15 pct. eller derover i ulovligt skolefravær. Det kan fx være i tilfælde, hvor fx partshøringen har givet anledning til at formode, at der er tale om fejlregistrering af fraværet på skolen.

Hvis der ikke er undskydelige omstændigheder for fraværet, jf. ovenfor, vil kommunalbestyrelsen herefter skulle træffe afgørelse om standsning af børne- og ungeydelsen. Kompetencen vil kunne delegeres til forvaltningen.

Afgørelsen om standsning af børne- og ungeydelsen er gældende for ét kvartal. Afgørelsen kan ikke forlænges. En ny afgørelse om standsning af børne- og ungeydelsen på grund af 15 pct. eller derover i ulovligt skolefravær kræver, at kommunen modtager en ny underretning efter den foreslåede § 153, stk. 2.

Herudover vil underretninger som følge af den foreslåede § 155 c skulle modtages og håndteres svarende til, hvordan kommunen skal håndtere enhver underretning under den uvidede underretningspligt, jf. serviceloven § 153.

Det forventes som følge af den foreslåede bestemmelse i § 153, stk. 2, at kommunen vil modtage flere underretninger om børn og unge, som kommunen ikke tidligere har været i forbindelse med.

I de tilfælde, hvor kommunen modtager en underretning efter den foreslåede § 153, stk. 2, vil kommunen skulle vurdere, om underretningen giver anledning til, at der, sideløbende med afgørelsen efter den foreslåede § 155 c, er et behov for særlig støtte hos barnet, den unge eller familien.

Ulovligt skolefravær er bekymrende adfærd og kan være udtryk for, at barnet eller den unge har behov for særlig støtte. Kommunen skal derfor vurdere underretningerne med henblik på at afklare, om barnet eller den unge har behov for særlig støtte, jf. serviceloven §§ 155 og 155 a.

Til § 4

Til nr. 1 og 2

Det følger af § 2, stk. 1, i lov om en børne- og ungeydelse, at retten til børne- og ungeydelsen er betinget af en række forhold oplistet i bestemmelsens nr. 1-8.

De foreslåede ændringer af § 2, stk. 1, nr. 7 og 8, er konsekvensændringer som følge af, at der foreslås indsat en ny

betingelse i et nyt nr. 9 efter § 2, stk. 1, nr. 8, i lov om en børne- og ungeydelse.

Til nr. 3

Efter § 2, stk. 1, i lov om en børne- og ungeydelse er retten til børne- og ungeydelse betinget af, at kommunalbestyrelsen ikke har meddelt Udbetaling Danmark, at der skal ske standsning af ydelsen.

Det foreslås, at der i § 2, stk. 1, i lov om børne- og ungeydelse indsættes et nyt nr. 9, hvorefter retten til børne- og ungeydelse er betinget af, at kommunalbestyrelsen ikke for det pågældende kvartal har meddelt Udbetaling Danmark, at kommunalbestyrelsen har truffet afgørelse efter den foreslåede § 155 c i lov om social service om standsning af børne- og ungeydelsen, jf. lovforslagets § 3, nr. 2.

Hvis kommunalbestyrelsen har truffet afgørelse efter den foreslåede bestemmelse i § 115 c i lov om social service, vil kommunalbestyrelsen efter lovforslagets § 4, nr. 3, skulle meddele Udbetaling Danmark, at kommunalbestyrelsen har truffet afgørelse om, at børneydelsen standses.

Udbetaling Danmark vil herefter skulle sende en orienteringsskrivelse til borgeren, hvor borgeren orienteres om kommunalbestyrelsens afgørelse og om, at Udbetaling Danmark vil standse ydelsen i det næstkommende kvartal.

Det næstkommende kvartal vil som udgangspunkt være kvartalet efter, at kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om, at børneydelsen skal standses, jf. eksempel 1 nedenfor.

Der vil dog kunne forekomme tilfælde, hvor det næstkommende kvartal vil være to kvartaler efter, at kommunalbestyrelsen træffer afgørelse om, at børneydelsen skal standses, jf. eksempel 2 nedenfor.

Hvis kommunalbestyrelsen meddeler Udbetaling Danmark, at kommunalbestyrelsen har truffet afgørelse om standsning af børne- og ungeydelsen på et tidspunkt, hvor Udbetaling Danmark ikke vil kunne nå at sende orienteringsskrivelse ud til borgeren inden starten af kvartalet, vil Udbetaling Danmark derfor først kunne standse udbetalingen af børneydelsen i næstkommende kvartal efter Udbetaling Danmarks orienteringsskrivelse til borgeren, hvilket vil være to kvartaler efter det kvartal, hvor kommunalbestyrelsen har truffet afgørelse om standsningen.

Eksempel 1

Kommunalbestyrelsen træffer den 1. marts 2019 afgørelse om standsning af børne- og ungeydelsen på baggrund af, at kommunalbestyrelsen har modtaget en underretning om, at en elev har ulovligt skolefravær på 15 pct. eller derover inden for ét kvartal. Kommunalbestyrelsen sender herefter denne afgørelse til borgen samt giver Udbetaling Danmark meddelelse om afgørelsen den 3. marts 2019. På baggrund af kommunalbestyrelsens meddelelse sender Udbetaling Danmark den 15. marts 2019 en orienteringsskrivelse til borgeren, hvor borgeren orienteres om, at Udbetaling Danmark vil standse ydelsen i det næstkommende kvartal (2. kvartal 2019).

Næste udbetaling af børne- og ungeydelsen efter orienteringsskrivelsen fra Udbetaling Danmark er sidste hverdag inden den 21. april 2019, jf. § 5, stk. 3. i lov om en børne- og ungeydelse, hvor Udbetaling Danmark vil skulle standse ydelsen med virkning for 2. kvartal 2019.

Eksempel 2

Kommunalbestyrelsen træffer den 31. marts 2019 afgørelse om standsning af børneydelsen på baggrund af, at kommunalbestyrelsen har modtaget en underretning om, at en elev har ulovligt skolefravær på 15 pct. eller derover inden for ét kvartal. Kommunalbestyrelsen sender herefter denne afgørelse til borgeren samt giver Udbetaling Danmark meddelelse om afgørelsen den 2. april 2019. På baggrund af kommunalbestyrelsens meddelelse sender Udbetaling Danmark den 5. april 2019 en orienteringsskrivelse til borgeren, hvor borgeren orienteres om, at Udbetaling Danmark vil standse ydelsen i det næstkommende kvartal (3. kvartal 2019).

Næste udbetaling af børneydelsen efter orienteringsskrivelsen fra Udbetaling Danmark er således sidste hverdag inden den 21. april 2019, jf. § 5, stk. 3. i lov om en børne- og ungeydelse. Da tidspunktet, hvor Udbetaling Danmark sender orienteringsskrivelsen til borgeren, ligger efter kvartalskiftet, vil Udbetaling Danmark ikke kunne nå at standse ydelsen med virkning for 2. kvartal 2019. Udbetaling Danmark vil derfor skulle standse ydelsen med virkning for 3. kvartal 2019.

Til § 5

Til nr. 1

Som noget nyt foreslås indført en bestemmelse i § 53, stk. 4, i lov om institutioner for almengymnasiale uddannelser og almen voksenuddannelse m.v., hvorefter undervisningsministeren kan fratage en institution eller en afdeling af en institution adgangen til at optage elever efter bestemmelserne i § 7, stk. 1, nr. 8, § 9, stk. 1, nr. 9, § 11 og § 12, stk. 1 og 3, i lov om de gymnasiale uddannelser og § 5, stk. 2 og 3, og § 5 a, stk. 2, i lov om erhvervsuddannelser, hvis kvaliteten af dens undervisning eller en eller flere af dens uddannelser er utilstrækkelig, og institutionen som følge heraf er pålagt en indsatsaftale med ministeren, jf. stk. 1 og 2.

Der foreslås endvidere som noget nyt indført en bestemmelse i § 53, stk. 5, hvorefter undervisningsministeren kan nedlægge en institution, jf. § 5, hvis den ikke indenfor en treårig periode har indfriet de fastsatte mål i den med ministeren indgåede indsatsaftale, jf. stk. 1 og 2. Ministeren kan endvidere træffe afgørelse om sammenlægning eller spaltning af en institution. Ved sammenlægning eller spaltning af institutionen i medfør af denne bestemmelse udøver ministeren på bestyrelsens vegne de beføjelser, som bestyrelsen har i medfør af denne lovs § 6.

Endelig foreslås indført en ny bestemmelse i § 53, stk. 6, hvorefter undervisningsministeren kan pålægge en eller flere andre institutioner at optage alle eller en del af de elever,

som har påbegyndt deres uddannelse på institutionen, som nedlægges, sammenlægges eller spaltes i medfør af stk. 5.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 50 i lov om institutioner for almengymnasiale uddannelser og almen voksenuddannelse m.v., at undervisningsministeren fører tilsyn med institutionerne. Finder undervisningsministeren, at en institutions virksomhed ikke er i overensstemmelse med lov eller de regler eller aftaler, der er fastsat eller indgået i henhold til loven, kan ministeren udstede påbud til institutionen om at ændre den pågældende virksomhed.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 53 i lov om institutioner for almengymnasiale uddannelser og almen voksenuddannelse m.v., at undervisningsministeren kan pålægge bestyrelsen for en institution at indgå en indsatsaftale med ministeren, hvis det konstateres, at kvaliteten af institutionens undervisning eller uddannelse er utilstrækkelig. I indsatsaftalen fastsættes bl.a. mål for kvaliteten af undervisningen eller uddannelsen og de foranstaltninger, der er nødvendige for at rette op på den utilstrækkelige kvalitet. Undervisningsministeren kan i særlige tilfælde yde tilskud til afhjælpning af utilstrækkelig kvalitet i undervisning eller uddannelser i forbindelse med indgåelse af en indsatsaftale.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 20 i lov om institutioner for almengymnasiale uddannelser og almen voksenuddannelse m.v., at bestyrelsen over for undervisningsministeren er ansvarlig for institutionens drift, herunder for forvaltningen af de statslige tilskud. Hvis bestyrelsen ikke efterkommer påbud fra undervisningsministeren om berigtigelse af nærmere angivne forhold, kan ministeren beslutte,

- 1) at bestyrelsens opgaver eller dele heraf i en periode varetages af personer, der udpeges af ministeren, eller
- 2) at bestyrelsen træder tilbage, således at en ny bestyrelse skal udpeges efter reglerne i institutionens vedtægt.

Hvis bestyrelsen ved sine dispositioner bringer institutionens videreførelse i fare, kan undervisningsministeren beslutte, at bestyrelsen skal træde tilbage, og kan i forbindelse hermed indsætte et midlertidigt styre, indtil der er udpeget en ny bestyrelse efter reglerne i institutionens vedtægt.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 5, stk. 1, i lov om institutioner for almengymnasiale uddannelser og almen voksenuddannelse m.v., at undervisningsministeren efter høring af institutionens bestyrelse kan nedlægge en institution, hvis der ikke længere er behov for institutionen, eller hvis institutionen på grund af sin økonomiske situation skønnes uegnet til at fortsætte sin virksomhed. Det fremgår endvidere af stk. 2, at ministeren kan fastsætte vilkår for nedlæggelsen af en institution. Af stk. 3, følger, at såfremt en institution ophører, tilfalder institutionens nettoformue statskassen, jf. dog stk. 4. I henhold til stk. 4, ophører en sammenlagt institution, der er godkendt efter denne lov, jf. § 6, stk. 1, i hvilken der indgår en institution for erhvervsrettet uddannelse (bortset fra social- og sundhedsskoler), anvendes den del af nettoformuen opgjort på sammenlægningsdatoen, der hidrører fra institutionen for erhvervsrettet uddannelse, i overensstemmelse med reglerne i § 3, stk. 1 og 2, i lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse. For den øvrige del af

nettoformuen gælder bestemmelsen i stk. 3. Endelig fremgår det af stk. 5, at undervisningsministeren kan fastsætte regler om opgørelsen af formuen efter stk. 3 og 4.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 6, stk. 1, i lov om institutioner for almengymnasiale uddannelser og almen voksenuddannelse m.v., at undervisningsministeren efter indstilling fra bestyrelsen for en eller flere af de institutioner, der er omfattet af lovens § 1, stk. 1, og bestyrelsen for en eller flere institutioner for erhvervsrettet uddannelse kan godkende, at to eller flere af institutionerne sammenlægges til én institution, som godkendes til at udbyde uddannelser efter en eller flere love. Reglerne om uddannelserne og tilskud til uddannelserne følger reglerne i de pågældende uddannelseslove. Undervisningsministeren beslutter, efter hvilken institutionslov den sammenlagte institution godkendes. Ved sammenlægningen opløses institutionerne uden likvidation ved overdragelse af deres aktiver, passiver, rettigheder og forpligtelser til den fortsættende institution. Det følger videre af bestemmelsens stk. 2, at undervisningsministeren efter indstilling fra bestyrelsen for en institution kan godkende en spaltning af institutionen. Ved spaltningen overdrages aktiver, passiver, rettigheder og forpligtelser som helhed til flere bestående eller nystiftede selvejende uddannelsesinstitutioner. Endvidere kan en bestyrelse tage beslutning om en spaltning, ved hvilken institutionen overdrager en del af sine aktiver og forpligtelser til en eller flere bestående eller nye selvejende uddannelsesinstitutioner. Undervisningsministeren beslutter, efter hvilken lov de involverede institutioner godkendes. Ministeren godkender den sammenlagte eller spaltede institutions vedtægt. Det følger af bestemmelsens stk. 3, at det er en betingelse for at opnå godkendelse til sammenlægningen eller spaltningen, at der ved sammenlægningen eller spaltningen ikke sker indskrænkninger i bestående rettigheder. I vedtægten for den fortsættende eller modtagende institution skal der optages bestemmelser, som sikrer, at de deltagende institutioners formål tilgodeses. På samme måde skal der optages bestemmelser, som sikrer eventuelle vedtægtsbestemte rettigheder til en deltagende institutions formue, hvis rettigheden ikke ophører ved sammenlægningen eller spaltningen. Det følger af stk. 4, at sammenlægning eller spaltning kan gennemføres uden kreditorernes samtykke. Endelig fremgår det af stk. 5, at undervisningsministeren fastsætter regler om sammenlægning eller spaltning af institutioner, herunder regler, efter hvilke kapitel 15 i selskabsloven med de fornødne tilpasninger finder anvendelse på sammenlægningen eller spaltningen. Bestemmelsen er ikke udmøntet.

Det foreslås at udvide de eksisterende sanktionsmuligheder over for ungdomsuddannelsesinstitutionerne.

Som noget nyt foreslås derfor indført en bestemmelse i § 53, *stk. 4*, lov om institutioner for almengymnasiale uddannelser og almen voksenuddannelse m.v., hvorefter undervisningsministeren kan fratage en institution eller en afdeling af en institution adgangen til at optage elever efter § 7, stk. 1, nr. 8, § 9, stk. 1, nr. 9, § 11 og § 12, stk. 1 og 3, i lov om de gymnasiale uddannelser og § 5, stk. 2 og 3, og § 5 a, stk. 2, i lov om erhvervsuddannelser, hvis kvaliteten af dens un-

dervisning eller en eller flere af dens uddannelser er utilstrækkelig, og institutionen som følge heraf er pålagt en indsatsaftale med ministeren, jf. stk. 1 og 2.

Undervisningsministeren vil kunne pålægge bestyrelsen for en institution at indgå en indsatsaftale med ministeren, hvis det konstateres, at kvaliteten af en institutions undervisning eller uddannelse er utilstrækkelig. I indsatsaftalen fastsættes bl.a. mål for kvaliteten af undervisningen eller uddannelsen og de foranstaltninger, der er nødvendige for at rette op på den utilstrækkelige kvalitet. Undervisningsministeren vil i særlige tilfælde kunne yde tilskud til afhjælpning af utilstrækkelig kvalitet i undervisning eller uddannelser i forbindelse med indgåelse af en indsatsaftale.

Bestemmelserne i § 7, stk. 1, nr. 8, § 9, stk. 1, nr. 9, § 11 og § 12, stk. 1 og 3, i lov om de gymnasiale uddannelser og § 5, stk. 2 og 3, og § 5 a, stk. 2, i lov om erhvervsuddannelser, omhandler alle adgangen til optagelse på baggrund af vejledningssamtaler, standardiseret vurdering eller centralt stillede prøver

Ministeren kan i henhold til den foreslåede bestemmelse på baggrund af en konkret vurdering vælge at fratage institutionen adgangen til at optage elever efter enkelte eller alle de nævnte bestemmelser. Det forudsættes, at ministeren løbende vurderer, om tiltaget fortsat er påkrævet.

Bestemmelsen vil således betyde, at der herefter ikke kan ske optagelse af elever på disse institutioner på baggrund af vejledningssamtaler, standardiseret vurdering eller centralt stillede prøver.

Den foreslåede bestemmelse om fratagelse af adgangen til at optage elever på baggrund af vejledningssamtaler, standardiseret vurdering eller centralt stillede prøver ændrer ikke på de pågældende elevers mulighed for eller krav på at blive optaget, hvis de opfylder adgangsforudsætningerne. Det har derimod betydning for, hvilken institution de bliver optaget på. Den foreslåede bestemmelse vil ikke forringe ansøgernes muligheder for at blive optaget på en ungdomsuddannelse. Eleverne vil således, såfremt de opfylder adgangsforudsætningerne, skulle optages på en anden institution.

Når en institution pålægges at stoppe for optag af elever med lav faglighed, vil Undervisningsministeriets tilsyn skulle informere det lokale fordelingsudvalg herom. Fordelingsudvalget skal herefter beslutte, hvordan elever, der ikke kan optages på den konkrete institution, skal fordeles på andre institutioner. Det er hensigten, at undervisningsministeren med hjemmel i § 12, stk. 5, i lov om institutioner for almengymnasiale uddannelser og almen voksenuddannelse m.v., vil fastsætte nærmere regler om, hvordan fordelingsudvalget skal fordele disse elever i sammenhæng med øvrige regler om fordeling af elever mellem institutionerne.

Hensigten med bestemmelsen er at bidrag til, at elever med lav faglighed får bedre muligheder for at hæve deres faglige niveau, da de i så fald ikke optages på en institution, der har vanskeligt ved at levere trygge rammer eller et højt fagligt niveau.

I forbindelse med ministerens udarbejdelse af et eventuelt pålæg om, at en institution skal ophøre med optage elever ved optagelsesprøve, standardiseret vurdering eller vejledningssamtale, vil ministeren skulle tage hensyn til elevernes transportafstand ved optag på en anden institution fx i forhold til afgrænsning af, hvilke elever der ikke optages.

Det foreslås endvidere som noget nyt indsat en bestemmelse i § 53, stk. 5, om, at undervisningsministeren kan nedlægge en institution, jf. § 5, hvis den ikke indenfor en treårig periode har indfriet de fastsatte mål i den med ministeren indgåede indsatsaftale, jf. stk. 1 og 2. Ministeren kan endvidere træffe afgørelse om sammenlægning eller spaltning af en institution. Ved sammenlægning eller spaltning af institutionen i medfør af denne bestemmelse udøver ministeren på bestyrelsens vegne de beføjelser, som bestyrelsen har i medfør af denne lovs § 6.

Undervisningsministeren vil kunne pålægge bestyrelsen for en institution at indgå en indsatsaftale med ministeren, hvis det konstateres, at kvaliteten af en institutions undervisning eller uddannelse er utilstrækkelig. I indsatsaftalen fastsættes bl.a. mål for kvaliteten af undervisningen eller uddannelsen og de foranstaltninger, der er nødvendige for at rette op på den utilstrækkelige kvalitet. Undervisningsministeren vil i særlige tilfælde kunne yde tilskud til afhjælpning af utilstrækkelig kvalitet i undervisning eller uddannelser i forbindelse med indgåelse af en indsatsaftale.

Det vil være en forudsætning for at sammenlægge eller spalte institutioner i medfør af den foreslåede bestemmelse, at bestyrelsen for den institution, som ministeriet ønsker den dårligt præsterende institution sammenlagt med, godkender en sammenlægningen i medfør af lovens almindelige regler om sammenlægning af institutioner.

I forbindelse med en beslutning om at nedlægge, sammenlægge eller spalte en institution finder forvaltningslovens almindelige regler anvendelse. Ministeriet skal således påse parthøring af institutionens bestyrelse mv., før en eventuel afgørelse træffes.

Bestemmelserne i lovens § 5, stk. 2-5, om vilkår i forbindelse med nedlæggelse af institutioner vil finde tilsvarende anvendelse i forbindelse med undervisningsministerens beslutning om at nedlægge en institution i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 53, stk. 5. Ministeren udøver de beføjelser som den tvangssammenlagte institution har i medfør af denne lovs § 6, stk. 1, og § 6, stk. 3-5.

Der er tale om en meget indgribende foranstaltning, og det er derfor alene hensigten, at sanktionen skal finde anvendelse i særligt grove tilfælde. Det forudsættes således, at den mindre indgribende bestemmelse i lovens § 20 om, at bestyrelsens opgaver eller dele heraf i en periode varetages af personer, der udpeges af ministeren, eller at bestyrelsen træder tilbage, således at en ny bestyrelse udpeges efter reglerne i institutionens vedtægt, først er forsøgt anvendt uden resultat.

En eventuel nedlæggelse af en institution vil bl.a. medføre håndtering af forhold omkring omplacering af elever. Desuden skal ske afskedigelse af institutionens leder og øvrige

personale. Der skal ligeledes ved institutionens nedlæggelse forestås likvidation af institutionen. Nettoformuen, opgjort på likvidationstidspunktet, tilfalder statskassen.

Der foreslås derfor indført en ny bestemmelse i § 53, stk. 6, hvorefter undervisningsministeren kan pålægge en eller flere andre institutioner at optage alle eller en del af de elever, som har påbegyndt deres uddannelse på institutionen, som nedlægges, sammenlægges eller spaltes i medfør af stk. 5.

Enhver elev på en institution, som er berørt af nedlæggelse, sammenlægning eller spaltning, vil således have mulighed for at fortsætte sin uddannelse på en anden institution.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.5.2 i de almindelige bemærkninger.

Til § 6

Til nr. 1

Som noget nyt foreslås derfor indført en bestemmelse i § 30 a, stk. 4, i lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse, hvorefter undervisningsministeren kan fratage en institution eller en afdeling af en institution adgangen til at optage elever efter § 5, stk. 2 og 3, og § 5 a, stk. 2, i lov om erhvervsuddannelser og § 7, stk. 1, nr. 8, § 9, stk. 1, nr. 9, § 11 og § 12, stk. 1 og 3, i lov om de gymnasiale uddannelser, hvis kvaliteten af dens undervisning eller en eller flere af dens uddannelser er utilstrækkelig, og institutionen som følge heraf er pålagt en indsatsaftale med ministeren jf. stk. 1 og 2.

Der foreslås endvidere som noget nyt indført en bestemmelse i § 30 a, stk. 5, hvorefter undervisningsministeren kan tilbagekalde en godkendelse af en institution, jf. § 2, stk. 2, hvis den ikke indenfor en treårig periode har indfriet de fastsatte mål i den med ministeren indgåede indsatsaftale, jf. stk. 1 og 2. Ministeren kan endvidere træffe afgørelse om sammenlægning eller spaltning af en institution. Ved sammenlægning eller spaltning af institutionen i medfør af denne bestemmelse udøver ministeren på bestyrelsens vegne de beføjelser, som bestyrelsen har i medfør af denne lovs § 4.

Endelig foreslås indført en ny bestemmelse i § 30 a, stk. 6, hvorefter undervisningsministeren kan pålægge en eller flere andre institutioner at optage alle eller en del af de elever, som har påbegyndt deres uddannelse på en institution, der i medfør af stk. 5, nedlægges, sammenlægges eller spaltes.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 29 i lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse, at undervisningsministeren fører tilsyn med institutionerne. Finder undervisningsministeren, at en institutions virksomhed ikke er i overensstemmelse med lov eller de regler eller aftaler, der er fastsat eller indgået i henhold til loven, kan ministeren udstede påbud til institutionen om at ændre den pågældende virksomhed.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 30 a i lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse, at undervisningsministeren kan pålægge bestyrelsen for en institution at indgå en indsatsaftale med ministeren, hvis det konstateres, at

kvaliteten af en institutions undervisning eller uddannelse er utilstrækkelig. I indsatsaftalen fastsættes bl.a. mål for kvaliteten af undervisningen eller uddannelsen og de foranstaltninger, der er nødvendige for at rette op på den utilstrækkelige kvalitet. Undervisningsministeren kan i særlige tilfælde yde tilskud til afhjælpning af utilstrækkelig kvalitet i undervisning eller uddannelser i forbindelse med indgåelse af en indsatsaftale.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 10 i lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse, at bestyrelsen over for undervisningsministeren er ansvarlig for institutionens drift, herunder for forvaltningen af de statslige tilskud. Hvis bestyrelsen ikke efterkommer påbud fra undervisningsministeren om berigtigelse af nærmere angivne forhold, kan ministeren beslutte,

- 1) at bestyrelsens opgaver eller dele heraf i en periode varetages af personer, der udpeges af ministeren, eller
- 2) at bestyrelsen træder tilbage, således at en ny bestyrelse skal udpeges efter reglerne i institutionens vedtægt.

Hvis bestyrelsen ved sine dispositioner bringer institutionens videreførelse i fare, kan undervisningsministeren beslutte, at bestyrelsen straks træder tilbage, og kan i forbindelse hermed indsætte et midlertidigt styre, indtil der er udpeget en ny bestyrelse efter reglerne i institutionens vedtægt.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 2, stk. 2, i lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse, at undervisningsministeriets godkendelse af en institution efter stk. 1, kan tilbagekaldes, hvis der ikke længere er behov for institutionen, herunder i forhold til behovet for uddannelsesudbydere i en landsomfattende eller regional planlægning, eller hvis institutionen på grund af sin økonomiske situation skønnes uegnet til at fortsætte sin virksomhed.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 3, stk. 1, i lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse, at tiloversbleven formue i tilfælde af institutionens ophør anvendes til undervisnings- og uddannelsesformål efter undervisningsministerens bestemmelse, jf. dog stk. 2. Af stk. 2 fremgår, at hvis der er dækning i den tiloversblevne formue, anvendes institutionens nettoformue opgjort pr. 31. december 1990 samt gaver skænket den 1. januar 1991 eller senere i form af løsøre, fast ejendom og anlægstilskud til fast ejendom til de formål, der er fastsat i den pr. 1. august 2012 gældende vedtægt. For institutioner, der på tidspunktet for overgang til denne lov er godkendt efter lov om arbejdsmarkedsuddannelsescentre, er datoerne i 1. pkt. dog henholdsvis 31. december 1993 og 1. januar 1994. Det følger af stik. 3, at formue hidrørende fra en selvejende institution inden for den offentlige forvaltning, der pr. 31. december 2006 var amtskommunal, jf. § 4 a, stk. 1, tilfalder statskassen ved institutionens ophør. Af stk. 4, fremgår at for fusionerede uddannelsesinstitutioner, hvori indgår selvejende institutioner inden for den offentlige forvaltning, opgøres de enkelte institutioners formueandel, jf. stk. 1 og 2, på fusionstidspunktet. Ved ophør tilfalder den del af nettoformuen, der hidrører fra de tidligere amtskommunale institutioners formue, statskassen. Øvrig nettoformue fordeles efter reglerne i stk. 1 og 2. Endelig fremgår det af stk. 5, at undervisningsministeren

kan fastsætte nærmere regler om opgørelsen af formuen efter stk. 1 og 2.

Det følger af den gældende bestemmelse i § 4 i lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse, at undervisningsministeren efter indstilling fra bestyrelsen for en eller flere institutioner, bestyrelsen for en eller flere institutioner for uddannelsen til almen studentereksamen, bestyrelsen for en eller flere institutioner for uddannelsen til hf-eksamen og hf-enkeltfag samt bestyrelsen for en eller flere institutioner for almen voksenuddannelse m.v. kan godkende, at to eller flere af institutionerne sammenlægges til én institution, som godkendes til at udbyde uddannelser efter en eller flere love. Reglerne om uddannelserne og tilskud til uddannelserne følger reglerne i de pågældende uddannelseslove. Undervisningsministeren beslutter, efter hvilken institutionslov den sammenlagte institution godkendes. Ved sammenlægning mellem en institution for almengymnasiale uddannelser, uddannelsen til hf-eksamen og hf-enkeltfag eller almen voksenuddannelse og en institution for erhvervsrettet uddannelse finder bestemmelsen i § 26 i lov om institutioner for almengymnasiale uddannelser og almen voksenuddannelse m.v. anvendelse for den del af den sammenlagte institution, der varetager uddannelsen til almen studentereksamen, hf-eksamen, hf-enkeltfag eller almen voksenuddannelse. Ved sammenlægningen opløses institutionerne uden likvidation ved overdragelse af deres aktiver og gæld til den fortsættende institution. Det følger af bestemmelsens stk. 2, at undervisningsministeren efter indstilling fra bestyrelsen kan tillade, at en institution, der er godkendt efter loven, ved spaltning overdrager sine aktiver og gæld som helhed eller en del heraf til en eller flere selvejende uddannelsesinstitutioner. Ministeren godkender den sammenlagte eller spaltede institutions vedtægt. Det følger af bestemmelsens stk. 3, at det er en betingelse for at opnå tilladelse efter stk. 1 og stk. 2, at der ved sammenlægningen eller spaltningen ikke sker indskrænkninger i bestående rettigheder. I vedtægten for den fortsættende eller modtagende institution skal der optages bestemmelser, som sikrer, at de deltagende institutioners formål tilgodeses. På samme måde skal der optages bestemmelser, som sikrer eventuelle vedtægtsbestemte rettigheder til en deltagende institutions formue, hvis rettigheden ikke udløses ved sammenlægningen eller spaltningen. Det fremgår af stk. 4, at sammenlægning eller spaltning kan gennemføres uden kreditorernes samtykke. Endelig følger det af stk. 5, at undervisningsministeren fastsætter regler, hvorefter kapitel 15 i selskabsloven med de fornødne tilpasninger finder anvendelse på sammenlægningen eller spaltningen.

Det foreslås at udvide de eksisterende sanktionsmuligheder over for ungdomsuddannelsesinstitutionerne.

Som noget nyt foreslås derfor indført en bestemmelse i § 30 a, stk. 4, lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse, hvorefter undervisningsministeren kan fratage en institution eller en afdeling af en institution adgangen til at optage elever efter § 5, stk. 2 og 3, og § 5 a, stk. 2, i lov om erhvervsuddannelser og § 7, stk. 1, nr. 8, § 9, stk. 1, nr. 9, § 11 og § 12, stk. 1 og 3, i lov om de gymnasiale uddannelser, hvis kvaliteten af dens undervisning eller en eller flere af

dens uddannelser er utilstrækkelig, og institutionen som følge heraf er pålagt en indsatsaftale med ministeren jf. stk. 1 og 2

Undervisningsministeren vil kunne pålægge bestyrelsen for en institution at indgå en indsatsaftale med ministeren, hvis det konstateres, at kvaliteten af en institutions undervisning eller uddannelse er utilstrækkelig. I indsatsaftalen fastsættes bl.a. mål for kvaliteten af undervisningen eller uddannelsen og de foranstaltninger, der er nødvendige for at rette op på den utilstrækkelige kvalitet. Undervisningsministeren vil i særlige tilfælde kunne yde tilskud til afhjælpning af utilstrækkelig kvalitet i undervisning eller uddannelser i forbindelse med indgåelse af en indsatsaftale.

Bestemmelserne i § 7, stk. 1, nr. 8, § 9, stk. 1, nr. 9, § 11 og § 12, stk. 1 og 3, i lov om de gymnasiale uddannelser og § 5, stk. 2 og 3, og § 5 a, stk. 2, i lov om erhvervsuddannelser, omhandler alle adgangen til optagelse på baggrund af vejledningssamtaler, standardiseret vurdering eller centralt stillede prøver

Ministerens vil i henhold til den foreslåede bestemmelse på baggrund af en konkret vurdering kunne vælge at fratage institutionen adgangen til at optage elever efter enkelte eller alle de nævnte bestemmelser. Det forudsættes, at ministeren løbende vurderer, om tiltaget fortsat er påkrævet.

Bestemmelsen vil således betyde, at der herefter ikke kan ske optagelse af elever på disse institutioner på baggrund af samtaler eller centralt stillede prøver.

Den foreslåede bestemmelse om fratagelse af adgangen til at optage elever på baggrund af vejledningssamtaler, standardiseret vurdering eller centralt stillede prøver ændrer ikke på de pågældende elevers mulighed for eller krav på at blive optaget, hvis de opfylder adgangsforudsætningerne. Det har derimod betydning for, hvilken institution de bliver optaget på. Den foreslåede bestemmelse forringer ikke ansøgenes muligheder for at blive optaget på en ungdomsuddannelse. Eleverne vil således, såfremt de opfylder adgangsforudsætningerne, skulle optages på en anden institution.

Når en institution pålægges at stoppe for optag af elever med lav faglighed, vil Undervisningsministeriets tilsyn skulle informere det lokale fordelingsudvalg herom. Fordelingsudvalget skal herefter beslutte, hvordan elever, der ikke kan optages på den konkrete institution, skal fordeles på andre institutioner efter de normale regler herom.

Hensigten med bestemmelsen er at bidrage til, at elever med lav faglighed får bedre muligheder for at hæve deres faglige niveau, da de ellers så faldt ikke optages på en institution, der har vanskeligt ved at levere trygge rammer eller et højt fagligt niveau.

I forbindelse med ministerens udarbejdelse af et eventuelt pålæg om, at en institution skal ophøre med optage elever ved optagelsesprøve, standardiseret vurdering eller vejledningssamtale, vil ministeren skulle tage hensyn til elevernes transportafstand ved optag på en anden institution fx i forhold til afgrænsning af, hvilke elever der ikke optages.

Det foreslås endvidere som noget nyt indsat en bestemmelse i § 30 a, stk. 5, om, at undervisningsministeren kan

tilbagekalde en godkendelse af en institution, jf. § 2, stk. 2, hvis den ikke indenfor en treårig periode har indfriet de fastsatte mål i den med ministeren indgåede indsatsaftale, jf. stk. 1 og 2. Ministeren kan endvidere træffe afgørelse om sammenlægning eller spaltning af en institution. Ved sammenlægning eller spaltning af institutionen i medfør af denne bestemmelse udøver ministeren på bestyrelsens vegne de beføjelser, som bestyrelsen har i medfør af denne lovs § 4.

Undervisningsministeren kan pålægge bestyrelsen for en institution at indgå en indsatsaftale med ministeren, hvis det konstateres, at kvaliteten af en institutions undervisning eller uddannelse er utilstrækkelig. I indsatsaftalen fastsættes bl.a. mål for kvaliteten af undervisningen eller uddannelsen og de foranstaltninger, der er nødvendige for at rette op på den utilstrækkelige kvalitet. Undervisningsministeren kan i særlige tilfælde yde tilskud til afhjælpning af utilstrækkelig kvalitet i undervisning eller uddannelser i forbindelse med indgåelse af en indsatsaftale.

Det vil være en forudsætning for sammenlægning efter forslaget, at bestyrelsen for den institution, som ministeriet ønsker den dårligt præsterende institution sammenlagt med, godkender en sammenlægningen i medfør af lovens almindelige regler om sammenlægning af institutioner.

I forbindelse med en beslutning om at nedlægge, sammenlægge eller spalte en institution vil forvaltningslovens almindelige regler finde anvendelse. Ministeriet vil således skulle påse partshøring af institutionens bestyrelse mv., før en eventuel afgørelse træffes.

Bestemmelserne i lovens § 3 om vilkår i forbindelse med nedlæggelse af institutioner vil finde tilsvarende anvendelse i forbindelse med undervisningsministerens beslutning om at nedlægge en institution i medfør af den foreslåede bestemmelse i § 30 a, stk. 5. Ministeren vil udøve de beføjelser som den tvangssammenlagte institution har i medfør af denne lovs § 4, stk. 1, og § 4, stk. 3-5.

Der er tale om en meget indgribende foranstaltning, og det er derfor alene hensigten, at sanktionen skal finde anvendelse i særligt grove tilfælde. Det forudsættes således, at den mindre indgribende bestemmelse i lovens § 10, om at bestyrelsens opgaver eller dele heraf i en periode varetages af personer, der udpeges af ministeren, eller at bestyrelsen træder tilbage, således at en ny bestyrelse udpeges efter reglerne i institutionens vedtægt, først er forsøgt anvendt uden resultat.

En eventuel nedlæggelse af en institution vil bl.a. medføre håndtering af forhold omkring omplacering af elever. Desuden skal ske afskedigelse af institutionens leder og øvrige personale. Der skal ligeledes ved institutionens nedlæggelse forestås likvidation af institutionen. Nettoformuen, opgjort på likvidationstidspunktet, tilfalder statskassen.

Der foreslås derfor indført en ny bestemmelse i § 30 a, stk. 6, hvorefter undervisningsministeren kan pålægge en eller flere andre institutioner at optage alle eller en del af de elever, som har påbegyndt deres uddannelse på den institution, som i medfør af stk. 5, nedlægges, sammenlægges eller spaltes.

Enhver elev på en institution, som er berørt af nedlæggelse, sammenlægning eller spaltning, vil således have mulighed for at fortsætte sin uddannelse på en anden institution.

Der henvises i øvrigt til afsnit 3.5.2 i de almindelige bemærkninger.

Til § 7

Det foreslås med *stk. 1*, at loven træder i kraft den 1. juli 2019.

Det foreslås med *stk. 2*, at § 5 og § 6 om konsekvent indgriben overfor institutioner for almengymnasiale uddannelser og almen voksenuddannelse m.v. og institutioner for erhvervsrettet uddannelse med vedvarende dårlige resultater træder i kraft den 1. august 2019.

Det foreslås med *stk. 3*, at undervisningsministeren fastsætter tidspunktet for ikrafttræden af lovforslags § 1 og § 2 om sprooprøver på folkeskoler og frie grundskoler med høj andel af børn fra udsatte boligområder.

Det er hensigten, at de to bestemmelser først sættes i kraft efter næste folketingsvalg af respekt for de dele af folkeskoleforligskredsen, som ikke har ønsket at tiltræde aftalen bag lovforslaget.

Det foreslås af ordensmæssige hensyn med *stk. 4*, at regler fastsat i medfør af lov om social service forbliver i kraft, indtil de ophæves eller afløses af nye regler.

Loven gælder ikke for Færøerne og Grønland, fordi ingen af de berørte love gælder for Færøerne og Grønland.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

Gældende formulering

Lovforslaget

§ 5...

Stk. 2 ...

Stk. 3...

Stk. 4...

Stk. 5...

Stk. 6. Der gives i fornødent omfang undervisning i dansk som andetsprog til tosprogede børn i grundskolen. Undervisningsministeren fastsætter regler om undervisning i dansk som andetsprog til tosprogede børn og om modersmålsundervisning af børn fra medlemsstater i Den Europæiske Union, fra lande, som er omfattet af aftalen om Det Europæiske Økonomiske Samarbejdsområde, samt fra Færøerne og Grønland. Undervisningsministeren kan fravige stk. 1-3, §§ 7 og 7 a, § 13, stk. 3, § 14, og § 14 b, stk. 2, 1. pkt., i forbindelse med fastsættelse af regler om undervisning i dansk som andetsprog og modersmålsundervisning.

Stk. 7...

§ 11...

Stk. 2 ...

Stk. 3. Undervisningsministeren fastsætter nærmere regler om indholdet i børnehaveklassen, herunder om formål, kompetencemål, færdigheds- og vidensområder, ud fra hvilke undervisningen skal tilrettelægges, og opmærksomhedspunkter for børnehaveklassen og obligatorisk sprogvurdering i starten af børnehaveklassen.

§ 1

I lov om folkeskolen, jf. lovbekendtgørelse nr. 1510 af 14. december 2017, med de ændringer, der følger af § 13, nr. 2 og 7, i lov nr. 1746 af 27. december 2016, § 2 i lov nr. 397 af 2. maj 2018, § 2 i lov nr. 554 af 29. maj 2018 og § 9 i lov nr. 745 af 8. juni 2018, foretages følgende ændringer:

1. I § 5, stk. 6, indsættes efter 2. pkt. som nye punktummer . :

»For elever i 1.-9. klasse, som modtager undervisning i dansk som andetsprog, på skoler, hvor mere end 30 procent af eleverne bor i et boligområde, der har været på listen over udsatte boligområder, jf. § 61 a, stk. 1, i lov om almene boliger m.v., mindst en gang inden for de seneste tre år, kan undervisningsministeren fastsætte regler om obligatoriske sprogprøver, som forudsætning for at eleven kan ophøre med at modtage undervisning i dansk som andetsprog. Består eleven ikke prøven, skal eleven undervises på det pågældende klassetrin i to år.«.

2. I § 11, stk. 3, indsættes efter »i starten af børnehaveklassen«: », jf. dog § 11 a«.

3. Efter § 11 indsættes:

»§ 11 a. Elever i børnehaveklasser på skoler, hvor mere end 30 procent af eleverne bor i et boligområde, der har været på listen over udsatte boligområder, jf. § 61 a, stk. 1, i lov om almene boliger m.v. mindst en gang inden for de seneste tre år, skal bestå en obligatorisk sprogprøve, jf. stk. 2, før de kan påbegynde undervisningen i 1. klasse. Består eleven ikke sprogprøven, skal eleven igen undervises i børnehaveklassen i det efterfølgende skoleår, jf. dog stk. 4 og 5. Påbegyndelse af undervisning i 1. klasse kan kun udsættes en gang for den enkelte elev.

Stk. 2. I børnehaveklasser omfattet af stk. 1 gennemføres tre sprogprøver. Den første sprogprøve gennemføres i forbindelse med undervisningens påbegyndelse, den anden sprogprøve gennemføres i februar og den tredje sprogprøve umiddelbart inden skoleårets afslutning. Består eleven en sprogprøve, skal eleven ikke deltage i yderligere sprogprøver.

Stk. 3. Elever, som ikke består en obligatorisk sprogprøve, skal gennemgå et sprogstimuleringsforløb på skolen inden den næste sprogprøve.

Stk. 4. Elever, som ikke består den tredje sprogprøve, tilbydes en frivillig fjerde sprogprøve inden undervisningens påbegyndelse i 1. klasse. Består eleven den fjerde sprogprøve, kan eleven påbegynde 1. klasse. Som forberedelse til den fjerde sprogprøve tilbydes eleven mod betaling deltagelse i frivillig undervisning i sommerferien. Deltagerbetaling udgør 500 kr. pr. påbegyndt uge og er fastsat i 2018-niveau og reguleres fra og med den 1. januar 2019 én gang årligt med satsreguleringsprocenten, jf. lov om en satsreguleringsprocent.

Stk. 5. For de elever, der ikke har bestået sprogprøven, kan skolelederen i helt særlige tilfælde beslutte, at eleven på trods heraf kan påbegynde 1. klasse, såfremt skolelederen vurderer, at elevens faglige niveau er tilstrækkeligt til at påbegynde undervisningen i 1. klasse.

Stk. 6. Undervisningsministeren fastsætter nærmere regler om de prøver, som er nævnt i stk. 1, 2 og 4, herunder om udarbejdelsen af prøverne, tidspunktet for prøvernes afholdelse, kravene ved prøverne og bedømmelsen af prøverne.«

§ 12. Eleverne undervises på det klassetrin i grundskolen, der svarer til deres skolealder, jf. dog § 25, stk. 1, 2. pkt., og stk. 3. Skolens leder kan efter samråd med forældrene bestemme, at en elev rykkes et klassetrin op eller undervises på samme klassetrin i 2 år, hvis det er til elevens bedste. Klassetrinsindplaceringen kan ske i forbindelse med skoleårets start eller i løbet af skoleåret.

Stk. 2 ...

Stk. 3...

Stk. 4...

§ 57 d. ...

Stk. 2. I tilfælde af vedvarende dårlig kvalitet på en folkeskole eller i skolevæsenet kan undervisningsministeren med henblik på at forbedre niveauet pålægge kommunalbestyrelsen at udarbejde en handlingsplan, jf. § 40 a, stk. 2, og eventuelt som et delement heri at deltage i vejledning fra Undervisningsministeriet. Ministeren fastsætter en frist for udarbejdelsen af handlingsplanen.

4. I § 12, stk. 1, 1. pkt., indsættes efter »jf. dog«: »§ 5, stk. 6, 4. pkt. og § 11 a,«.

5. I § 57 d, stk. 2, indsættes efter 2. pkt. som nyt punktum:

»Handlingsplanen skal godkendes af ministeren«.

6. I § 57 d indsættes som stykke 3:

»Stk. 3. Ministeren kan træffe beslutning om at nedlægge en folkeskole, som ikke indenfor en treårig periode har indfriet de fastsatte mål i den af ministeren godkendte handlingsplan, jf. stk. 2. Ved nedlæggelse af en folkeskole i med-

før af denne bestemmelse udøver ministeren på kommunalbestyrelsens vegne de beføjelser, som kommunalbestyrelsen har i medfør af denne lovs § 24, stk. 4. Kommunalbestyrelsen træffer med ministerens godkendelse beslutning om tilpasning af kommunens skoledistrikter, jf. § 36, stk. 2, i umiddelbar forlængelse af ministerens beslutning om at nedlægge skolen.«

§ 2

I lov om friskoler og private grundskoler m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 1111 af 30. august 2018, med de ændringer der følger af § 1 i lov nr. 397 af 2. maj 2018 og § 11 i lov nr. 745 af 8. maj 2018, foretages følgende ændringer:

§ 1...

Stk. 2

Stk. 3...

Stk. 4...

1. I § 1 indsættes efter stk. 2 som nye stykker:

»Stk. 3. § 11 a i lov om folkeskolen finder tilsvarende anvendelse for elever i børnehaveklassen på frie grundskoler, hvor mere end 30 procent af eleverne bor i et boligområde, der har været på listen over udsatte boligområder, jf. § 61 a, stk. 1, i lov om almene boliger m.v. mindst en gang inden for de seneste tre år.

Stk. 4. § 5, stk. 6, 3. og 4. pkt. i lov om folkeskolen finder tilsvarende anvendelse for elever i 1.-9. klasse på frie grundskoler, hvor mere end 30 procent af eleverne bor i et boligområde, der har været på listen over udsatte boligområder jf. § 61 a, stk. 1, i lov om almene boliger m.v. mindst en gang inden for de seneste tre år.«

Stk. 3 og 4 bliver herefter stk. 5 og 6.

§ 9 f. Undervisningsministeren fører tilsyn med, at frie grundskoler overholder § 1, stk. 2, § 1 a og § 2, stk. 3, 1. pkt.

2. I § 9 f ændres »§ 1, stk. 2,« til: »§ 1, stk. 2, stk. 3 og stk. 4,«.

§ 3

I lov om social service, jf. lovbekendtgørelse nr. 1114 af 30. august 2018, foretages følgende ændringer:

§ 153....

Stk. 2...

1. I § 153 indsættes efter stk. 1 som nyt stykke:

»Stk. 2. Skoleledere på folkeskoler skal underrette kommunalbestyrelsen, når en elev har ulovligt skolefravær på 15 pct. eller derover inden for ét kvartal.«

Stk. 2 bliver herefter stk. 3.

2. Efter § 155 b indsættes i *kapitel 27*:

»§ 155 c. Når kommunalbestyrelsen modtager en underretning om, at en elev har ulovligt skolefravær på 15 pct. eller derover inden for ét kvartal, jf. § 153, stk. 2, skal kommunalbestyrelsen træffe afgørelse om standsning af børne- og ungeydelsen. Afgørelsen er gældende for ét kvartal.«

§ 4

I lov om en børne- og ungeydelse, jf. lovbekendtgørelse nr. 609 af 8. juni 2016, med de ændringer som følger af § 2 i lov nr. 1402 af 5. december 2017, foretages følgende ændringer:

§ 2. Retten til børne- og ungeydelsen er betinget af,

1-6) ...

7) at mindst en af de personer, der har forsørgelsespligten over for barnet, har haft bopæl eller beskæftigelse her i riget i mindst 6 år inden for de seneste 10 år forud for den periode, udbetalingen vedrører, og

8) at kommunalbestyrelsen ikke for det pågældende kvartal har meddelt Udbetaling Danmark, at kommunalbestyrelsen har truffet afgørelse efter dagtilbudslovens § 12, stk. 2, om standsning af børne- og ungeydelsen.

Stk. 2. ...

1. I § 2, stk. 1, nr. 7, udgår »og«

2. I § 2, stk. 1, nr. 8, ændres »standsning af børneydelsen.« til: »standsning af børneydelsen, og«

»9) at kommunalbestyrelsen ikke for det pågældende kvartal har meddelt Udbetaling Danmark, at kommunalbestyrelsen har truffet afgørelse efter § 155 c i lov om social service om standsning af børne- og ungeydelsen.«

§ 5

I lov om institutioner for almengymnasiale uddannelser og almen voksenuddannelse m.v., jf. lovbekendtgørelse nr. 236 af 23. marts 2018, med de ændringer som følger af § 12 i lov nr. 745 af 8. juni 2018, foretages følgende ændring:

1. I § 53 indsættes som stk. 4-6:

»Stk. 4. Undervisningsministeren kan fratage en institution eller en afdeling af en institution adgangen til at optage elever efter § 7, stk. 1, nr. 8, § 9, stk. 1, nr. 9, § 11 og § 12, stk. 1 og 3, i lov om de gymnasiale uddannelser og § 5, stk. 2 og 3, og § 5 a, stk. 2, i lov om erhvervsuddannelser, hvis kvaliteten af dens undervisning eller en eller flere af dens uddannelser er utilstrækkelig, og institutionen som følge heraf er pålagt en indsatsaftale med ministeren, jf. stk. 1 og 2.

Stk. 5. Undervisningsministeren kan nedlægge en institution, jf. § 5, hvis den ikke indenfor en treårig periode har indfriet de fastsatte mål i den med ministeren indgåede indsatsaftale, jf. stk. 1 og 2. Ministeren kan endvidere træffe afgørelse om sammenlægning eller spaltning af en institution. Ved sammenlægning eller spaltning af institutionen i medfør af denne bestemmelse udøver ministeren på bestyrelsens vegne de beføjelser, som bestyrelsen har i medfør af denne lovs § 6.

Stk. 6. Nedlægges, sammenlægges eller spaltes en institution i medfør af stk. 5, kan undervisningsministeren pålægge en eller flere andre institutioner at optage alle eller en del af de elever, som har påbegyndt deres uddannelse på den nedlagte, sammenlagte eller spaltede institution.«

§ 6

§ 53....

Stk. 2

Stk. 3...

I lov om institutioner for erhvervsrettet uddannelse, jf. lov-bekendtgørelse nr.1269 af 29. november 2017, med de ændringer som følger af § 13 i lov nr. 745 af 8. juni 2018, foretages følgende ændring:

§ 30 a....

Stk. 2

Stk. 3...

1. I § 30 a indsættes som stk. 4-6:

»Stk. 4. Undervisningsministeren kan fratage en institution eller en afdeling af en institution adgangen til at optage elever efter § 5, stk. 2 og 3, og § 5 a, stk. 2, i lov om erhvervsuddannelser og § 7, stk. 1, nr. 8, § 9, stk. 1, nr. 9, § 11 og § 12, stk. 1 og 3, i lov om de gymnasiale uddannelser, hvis kvaliteten af dens undervisning eller en eller flere af dens uddannelser er utilstrækkelig, og institutionen som følge heraf er pålagt en indsatsaftale med ministeren jf. stk. 1 og 2.

Stk. 5. Undervisningsministeren kan tilbagekalde en godkendelse af en institution, jf. § 2, stk. 2, hvis den ikke inden for en treårig periode har indfriet de fastsatte mål i den med ministeren indgåede indsatsaftale, jf. stk. 1 og 2. Ministeren kan endvidere træffe afgørelse om sammenlægning eller spaltning af en institution. Ved sammenlægning eller spaltning af institutionen i medfør af denne bestemmelse udøver ministeren på bestyrelsens vegne de beføjelser, som bestyrelsen har i medfør af denne lovs § 4.

Stk. 6. Nedlægges, sammenlægges eller spaltes en institution i medfør af stk. 5, kan undervisningsministeren pålægge en eller flere andre institutioner at optage alle eller en del af de elever, som har påbegyndt deres uddannelse på den nedlagte, sammenlagte eller spaltede institution.«